

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1255/2012

av den 11 december 2012

om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 med avseende på de internationella redovisningsstandarderna International Accounting standard 12, International Financial Reporting Standard 1 och 13, samt tolkning nr 20 från International Financial Reporting Interpretations Committee

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder⁽¹⁾, särskilt artikel 3.1, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/2008⁽²⁾ antogs vissa internationella standarder och tolkningar som förelåg per den 15 oktober 2008.
- (2) Den 20 december 2010 offentliggjorde International Accounting Standards Board (IASB) ändringar i International Financial Reporting Standard ("IFRS") 1 Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas - Kraftig hyperinflation och avskaffande av fastställda datum för förstagångstillämpare (nedan kallat ändringarna i IFRS 1) och i International Accounting Standard ("IAS") 12 Inkomstskatter - uppskjuten skatt: Återvinning av underliggande tillgångar (nedan kallat ändringarna i IAS 12). Syftet med ändringarna i IFRS 1 är att införa nya undantag inom tillämpningsområdet för IFRS 1 – nämligen att företag som har varit utsatta för kraftig hyperinflation tillåts att använda värdering till verkligt värde som det antagna anskaffningsvärdet för deras tillgångar och skulder i rapporten över periodens ingående finansiella ställning enligt IFRS. Dessutom ersätter ändringarna också hänvisningarna till fastställda datum i IFRS 1 med hänvisningar till tidpunkten för övergången. I IAS 12 i sin tur anges hur inkomstskatter bör redovisas. Syftet med ändringarna i IAS 12 är att införa ett undantag till värderingsprincipen i IAS 12 i form av ett antagande, om inget annat kan påvisas, om att en förvaltningsfastighets redovisade värde värderat till verkligt värde skulle kunna återvinnas genom försäljning och att ett företag skulle vara skyldigt att använda den skattesats som är tillämplig på försäljningen av den underliggande tillgången.
- (3) Den 12 maj 2011 utfärdade IASB IFRS 13 Värdering till verkligt värde (nedan kallat IFRS 13). IFRS 13 fastställer en

enda ram för värdering till verkligt värde och ger en heltäckande vägledning om hur värdering till verkligt värde av både finansiella och icke finansiella tillgångar och skulder bör göras. IFRS 13 är tillämplig när andra IFRS kräver eller medger värdering till verkligt värde eller upplysningar om värderingar till verkligt värde.

- (4) Den 19 oktober 2011 utfärdade IASB tolkning nr 20 från International Financial Reporting Interpretations Committee ("IFRIC") Avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas ("IFRIC-tolkning nr 20"). Syftet med IFRIC 20 är att ge ledning om redovisning av produktionsavrymningskostnader som en tillgång och om den inledande och efterföljande värderingen av avrymningsverksamheten för att minska skillnaden i praxis för hur företag redovisar avrymningskostnader som uppstår i ett dagbrotts produktionsfas.
- (5) I kraft av denna förordning godkänns ändringarna i IAS 12, ändringarna i IFRS 1, IFRS 13, IFRIC 20 samt de därav uppkomna ändringarna i övriga standarder och tolkningar. Standarderna, ändringarna i befintliga standarder eller tolkningarna innehåller vissa hänvisningar till IFRS 9 som för närvarande inte kan tillämpas eftersom IFRS 9 ännu inte har antagits av EU. Alla hänvisningar till IFRS 9 enligt bilagan till denna förordning bör därför behandlas som en hänvisning till IAS 39 Finansiella Instrument: Redovisning och värdering. Dessutom kan eventuella ändringar i IFRS 9 som följer av bilagan till denna förordning inte tillämpas.
- (6) Överläggningarna med EFRAG:s (European Financial Reporting Advisory Group) tekniska expertgrupp ger stöd för att ändringarna i IAS 12 och ändringarna i IFRS 1 liksom i IFRS 13 och IFRIC 20 uppfyller de tekniska kriterier för antagande som anges i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1606/2002.
- (7) Förordning (EG) nr 1126/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från Föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor.

(1) EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

(2) EUT L 320, 29.11.2008, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Bilagan till förordning (EG) nr 1126/2008 ska ändras på följande sätt:

- (a) International Accounting Standard (IAS) 12 *Inkomstskatter* ska ändras på det sätt som anges i bilagan till denna förordning.
- (b) Den ständiga tolkningskommitténs (SIC) tolkning nr 21 stryks i enlighet med ändringarna i IAS 12, enligt bilagan till denna förordning.
- (c) IFRS 1 *Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas* ska ändras enligt bilagan till denna förordning.
- (d) IFRS 13 *Värdering till verkligt värde* ska införas enligt bilagan till denna förordning.
- (e) IFRS 1, IFRS 2, IFRS 3, IFRS 4, IFRS 5, IFRS 7, IAS 1, IAS 2, IAS 8, IAS 10, IAS 16, IAS 17, IAS 18, IAS 19, IAS 20, IAS 21, IAS 28, IAS 31, IAS 32, IAS 33, IAS 34, IAS 36, IAS 38, IAS 39, IAS 40, IAS 41, IFRIC 2, IFRIC 4, IFRIC 13, IFRIC 17 och IFRIC 19 ska ändras i överensstämmelse med IFRS 13 enligt bilagan till denna förordning.

(f) IFRIC-tolkning nr 20 *Avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas* ska införas enligt bilagan till denna förordning.

(g) IFRS 1 ska ändras i överensstämmelse med bilagan till IFRIC 20 enligt bilagan till denna förordning.

2. Alla referenser till IFRS 9 enligt bilagan till denna förordning bör därför behandlas som en hänvisning till IAS 39 *Finansiella Instrument: Redovisning och värdering*.

3. Dessutom får eventuella ändringar i IFRS 9 som följer av bilagan till denna förordning inte tillämpas.

Artikel 2

1. Alla företag ska tillämpa ändringarna som avses i artikel 1.1 a–c, senast från och med den första dagen av det första räkenskapsår som inleds på eller efter den dag då denna förordning träder i kraft.

2. Alla företag ska tillämpa IFRS 13, IFRIC 20 samt de ändringar som avses i artikel 1.1 d–g, senast från och med den första dagen av det första räkenskapsår som inleds den 1 januari 2013 eller senare.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 december 2012.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

INTERNATIONELLA REDOVISNINGSTANDARDER

IFRS 1	IFRS 1 <i>Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas – Kraftig hyperinflation och avskaffande av fastställda datum för förstagångstillämpare</i>
IAS 12	IAS 12 <i>Inkomstskatter – uppskjuten skatt: Återvinning av underliggande tillgångar</i>
IFRS 13	IFRS 13 <i>Värdering till verkligt värde</i>
IFRIC 20	IFRIC-tolkning nr 20 <i>Avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas</i>

"Mångfaldigande tillåts inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Alla rättigheter förbehålles utanför EES, med undantag för rätten att mångfaldiga för enskilt bruk eller annars i överensstämmelse med god sed. Ytterligare information från IASB kan hämtas från www.iasb.org"

ÄNDRINGAR I IFRS 1**Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas**

Efter punkt 31B läggs en rubrik och punkt 31C till.

REDOVISNING OCH UPPLYSNINGAR**Förklaring av övergång till IFRS**

Användning av antaget anskaffningsvärde efter en period av allvarlig hyperinflation

31C Om ett företag på grund av allvarlig hyperinflation väljer att värdera tillgångar och skulder till verkligt värde och att använda det verkliga värdet som det antagna anskaffningsvärdet i sin rapport över periodens ingående finansiella ställning enligt IFRS (se punkterna D26-D30), ska det i företagets första finansiella rapporter enligt IFRS lämnas en förklaring om hur, och varför, företaget hade, och därefter upphörde att ha, en funktionell valuta som har båda nedanstående kännetecken:

- (a) Ett tillförlitligt allmänt prisindex är inte tillgängligt för alla företag som har transaktioner och saldon i valutan.
- (b) Möjlighet att byta ut valutan mot en relativt stabil utländsk valuta finns inte.

*Tillägg B***Undantag från retroaktiv tillämpning av andra IFRS**

Punkt B2 ändras.

Borttagande av finansiella tillgångar och finansiella skulder från rapporten över finansiell ställning

B2 Förutom vad som är tillåtit enligt punkt B3 ska en förstagångstillämpare tillämpa kraven för borttagande från rapporten över finansiell ställning i IAS 39 *Finansiella instrument: Redovisning och värdering* framåtriktat för transaktioner som skett dagen för övergången till IFRS eller senare. Exempelvis, om en förstagångstillämpare tog bort finansiella tillgångar som inte är derivat eller finansiella skulder som inte är derivat från rapporten över finansiell ställning enligt sina tidigare redovisningsprinciper till följd av en transaktion som gjordes före den 1 januari 2004, ska förstagångstillämparen inte redovisa dessa tillgångar och skulder enligt IFRS (såvida de inte uppfyller kraven för redovisning till följd av en senare transaktion eller händelse).

*Bilaga D***Undantag från andra IFRS-standarder**

Punkterna D1 och D20 ändras.

D1 Ett företag kan välja att utnyttja ett eller flera av följande undantag:

- (a) ...
- (o) överföringar av tillgångar från kunder (punkt D24);
- (p) utsläckning av finansiella skulder med egetkapitalinstrument (punkt D25); och
- (q) allvarlig hyperinflation (punkterna D26-D30).

Ett företag ska inte tillämpa dessa undantag analogt på andra poster.

Värdering till verkligt värde av finansiella tillgångar eller finansiella skulder vid det första redovisnings-tillfället

D20 Oaktat kraven i punkterna 7 och 9 får ett företag tillämpa kraven i den sista meningen i IAS 39, punkt VT76, och VT76A, framåtriktat för transaktioner som ingås på eller efter tidpunkten för övergång till IFRS.

En rubrik och punkterna D26–D30 läggs till.

Kraftig hyperinflation

- D26 Om ett företag har en funktionell valuta, som var, eller är, valutan i en ekonomi med hyperinflation, ska företaget fastställa huruvida det utsatts för allvarlig hyperinflation före tidpunkten för övergången till IFRS. Detta ska tillämpas på företag som tillämpar IFRS för första gången, samt för företag som tidigare har tillämpat IFRS.
- D27 Valutan i en hyperinflationsekonomi lider av hyperinflation om den kännetecknas av båda av följande egenskaper:
- (a) Ett tillförlitligt allmänt prisindex är inte tillgängligt för alla företag som har transaktioner och saldon i valutan.
 - (b) Möjlighet att byta ut valutan mot en relativt stabil utländsk valuta finns inte.
- D28 Ett företags funktionella valuta upphör att vara en valuta som lider av kraftig hyperinflation den dag den funktionella valutan normaliseras. Det är den dag då den funktionella valutan inte längre har antingen en eller båda av de egenskaper som anges i punkt D27, eller när företags funktionella valuta ändras till en valuta som inte lider av kraftig hyperinflation.
- D29 När ett företags tidpunkt för övergång till IFRS infaller på den dag som, eller efter det att, den funktionella valutan normaliseras, får företaget välja att värdera alla tillgångar och skulder som innehades före den dag den funktionella valutan normaliseras till verkligt värde vid tidpunkten för övergången till IFRS. Företaget får använda det verkliga värdet som det antagna anskaffningsvärdet för dessa tillgångar och skulder i rapporten över periodens ingående finansiella ställning enligt IFRS.
- D30 När tidpunkten för den funktionella valutans normalisering infaller inom en tolv månaders jämförelseperiod, får jämförelseperioden vara kortare än tolv månader, under förutsättning att fullständiga finansiella rapporter (i enlighet med kraven i punkt 10 i IAS 1) läggs fram för den kortare perioden.

IKRAFTRÄDANDE

Punkt 39H läggs till.

- 39H *Kraftig hyperinflation och avskaffande av fastställda datum för förstagångstillämpare* (ändringar i IFRS 1) som utfärdades i december 2010 och medförde ändring av punkterna B2, D1 och D20 och att punkterna 31C och D26-D30 lades till. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar för räkenskapsår som börjar den 1 juli 2011 eller senare. Tidigare tillämpning är tillåten.

ÄNDRINGAR I IFRS 9**IFRS 9 *Finansiella instrument* (som utfärdades i november 2009)**

Punkt C2 ändras enligt följande:

- C2 I bilaga B ändras punkterna B1, B2 och B5, ...

B2 Utöver vad som tillåts enligt punkt B3 ska en förstagångstillämpare tillämpa kraven för borttagande från rapporten över finansiell ställning i IAS 39 *Finansiella instrument: Redovisning och värdering* framåtriktat för transaktioner som skett dagen för övergången till IFRS eller senare. Med andra ord, om en förstagångstillämpare tog bort finansiella tillgångar som inte är derivat eller finansiella skulder som inte är derivat från rapporten över finansiell ställning enligt sina tidigare redovisningsprinciper till följd av en transaktion som skedde före den 1 januari 2004, ska förstagångstillämparen inte redovisa dessa tillgångar och skulder enligt IFRS (såvida de inte uppfyller kraven för redovisning till följd av en senare transaktion eller händelse).

Punkt C3 ändras och följande punkt D20 läggs till:

- C3 I bilaga D (undantag från övriga IFRS), ändras punkterna D19 och D20 ...

D20 Oaktat kraven i punkterna 7 och 9 får ett företag tillämpa kraven i den sista meningen i IAS 39, punkt VT76, och VT76A, framåtriktat för transaktioner som ingås på eller efter tidpunkten för övergång till IFRS.

IFRS 9 *Finansiella instrument* (utfärdad i oktober 2010)

Punkterna C2 och C3 ändras till följande ordalydelse.

I punkt C2 ändras ändringen i punkt B2 enligt följande:

B2 Förutom enligt vad som är tillåtet i punkt B3 ska en förstagångstillämpare tillämpa bestämmelserna om borttagande från balansräkningen i IFRS 9 *Finansiella instrument* framåtriktat för transaktioner som sker den 1 januari 2004 eller senare. Med andra ord, om en förstagångstillämpare tog bort finansiella tillgångar som inte är derivat eller finansiella skulder som inte är derivat från rapporten över finansiell ställning enligt sina tidigare redovisningsprinciper till följd av en transaktion som skedde före dagen för övergången till IFRS, ska förstagångstillämparen inte redovisa dessa tillgångar och skulder enligt IFRS (såvida de inte uppfyller kraven för redovisning till följd av en senare transaktion eller händelse).

I punkt C3 ändras ändringen i punkt B20 enligt följande:

D20 Oaktat kraven i punkterna 7 och 9 får ett företag tillämpa kraven i den sista meningen i punkt B5.4.9 i IFRS 9 framåtriktat för transaktioner som ingås på eller efter tidpunkten för övergång till IFRS.

Ändringar i IAS 12

Inkomstskatter

Punkt 52 numreras om till punkt 51A. Punkt 10 och exemplen efter punkt 51A ändras. Punkterna 51B och 51C och det följande exemplet samt punkterna 51D, 51E, 98 och 99 läggs till.

DEFINITIONER

Beskattningsgrund

10 Om det inte omedelbart framgår vad det skattemässiga värdet av en tillgång eller en skuld är, kan det underlätta att beakta den huvudprincip som denna standard bygger på, nämligen att en uppskjuten skatteskuld eller en uppskjuten skattefordran i princip redovisas om en framtida återvinning eller reglering av det redovisade värdet av en tillgång eller skuld påverkar framtida skattebetalningar. Exempel C under punkt 51A visar på omständigheter då det kan vara värdefullt att överväga denna huvudprincip. Där visas hur en tillgångs eller en skulds skattemässiga värde påverkas av förväntningar avseende dess återvinning respektive reglering.

VÄRDERING

51A I vissa jurisdiktioner kan det sätt på vilket ett företag återvinner en tillgång eller reglerar en skuld påverka antingen

- (a) den skattesats som blir tillämplig när företaget återvinner eller reglerar det redovisade värdet av tillgången respektive skulden, och
- (b) det skattemässiga värdet på tillgången eller skulden.

I dessa fall beräknas uppskjutna skatteskulder och uppskjutna skattefordringar med tillämpning av de skattesatser och skattemässiga värden som gäller för det sätt på vilket tillgången förväntas bli återvunnen eller skulden reglerad.

Exempel A

En materiell anläggningstillgång har ett redovisat värde om 100 och ett skattemässigt värde om 60. Om tillgången säljs gäller en skattesats på 20 procent medan skattesatsen för andra inkomster är 30 procent.

Företaget redovisar en uppskjuten skatteskuld på 8 (20 procent av 40) om det förväntar sig att sälja tillgången utan att alls använda den och en uppskjuten skatteskuld på 12 (30 procent av 40) om det avser att behålla tillgången och skriva av det redovisade värdet genom att använda tillgången.

Exempel B

En tillgång med ett anskaffningsvärde på 100 och ett redovisat värde på 80 omvärderas till 150. Ingen motsvarande skattemässig justering görs. Ackumulerade skattemässiga avskrivningar på 30 har gjorts och skattesatsen är 30 procent. Om tillgången säljs för ett högre pris än anskaffningsvärdet kommer ackumulerade avskrivningar om 30 att inräknas i den skattepliktiga inkomsten, men försäljningslikvid utöver anskaffningsvärdet kommer inte att vara skattepliktig.

Tillgångens skattemässiga värde är 70 och det föreligger en skattepliktig temporär skillnad på 80. Om företaget förväntar sig att återvinna det redovisade värdet genom att använda tillgången måste det generera en skattepliktig inkomst på 150, men får bara dra av en avskrivning på 70. Detta ger en uppskjuten skatteskuld på 24 (30 procent av 80). Om företaget avser att återvinna det redovisade värdet genom att sälja tillgången omgående för en likvid om 150 beräknas den uppskjutna skatteskulden på följande sätt:

	Skattepliktig temporär skillnad	Skattesats	Uppskjuten skatteskuld
Ackumulerade skattemässiga avskrivningar	30	30 %	9
Likvid utöver anskaffningsvärde	50	noll	—
Totalt	80		9

(Obs! I enlighet med punkt 61A ska ytterligare uppskjuten skatt som uppkommer på grund av omvärderingen redovisas direkt mot eget kapital)

Exempel C

Samma omständigheter som i exempel B, men om tillgången säljs för mer än anskaffningsvärdet kommer de ackumulerade skattemässiga avskrivningarna att inräknas i den skattepliktiga inkomsten (med en skattesats på 30 procent) och försäljningsintäkten beskattas efter 40 procent efter avdrag för ett inflationsjusterat anskaffningsvärde om 110.

Om företaget förväntar sig att återvinna det redovisade värdet genom att använda tillgången måste det generera en skattepliktig inkomst på 150, men får bara dra av en avskrivning på 70. Detta ger ett skattemässigt värde om 70, den skattepliktiga temporära skillnaden blir 80 och den uppskjutna skatteskulden 24 (30 procent av 80) enligt exempel B.

Om företaget räknar med att återvinna det redovisade värdet genom att omgående sälja tillgången för en likvid om 150, får en indexerad kostnad om 110 dras av. Nettointäkten 40 beskattas med 40 procent. Dessutom läggs de ackumulerade skattemässiga avskrivningarna om 30 till den skattepliktiga inkomsten och beskattas med 30 procent. Detta ger ett skattemässigt värde om 80 (110 minus 30), den skattepliktiga temporära skillnaden blir 70 och den uppskjutna skatteskulden 25 (40 procent av 40 plus 30 procent av 30). Om inte det skattemässiga värdet är uppenbart i exemplet kan det vara till hjälp att beakta den huvudprincip som slås fast i punkt 10.

(Obs! I enlighet med punkt 61A ska ytterligare uppskjuten skatt som uppkommer på grund av omvärderingen redovisas direkt mot eget kapital)

51B Om en uppskjuten skatteskuld eller en uppskjuten skattefordran är hänförlig till en icke-avskrivningsbar tillgång som värderats enligt omvärderingsmetoden i IAS 16 ska värderingen av den uppskjutna skatteskulden eller den uppskjutna skattefordran baseras på skattekonsekvenserna av en återvinning av det bokförda värdet för den icke-avskrivningsbara tillgången genom försäljning, oberoende av värderingsgrunden för tillgångens bokförda värde. Det innebär att om skattelagstiftningen anger en skattesats, hänförlig till den skattepliktiga vinst som uppkommer vid en försäljning, som avviker från den skattesats som gäller för den löpande verksamheten är det den förra som ska användas för att värdera den uppskjutna skatteskulden eller den uppskjutna skattefordran som är hänförlig till den icke-avskrivningsbara tillgången.

51C Om en uppskjuten skatteskuld eller en uppskjuten skattefordran är hänförlig till en förvaltningsfastighet som redovisas till verkligt värde enligt modellen för verkligt värde i IAS 40 kan, om inte annat kan påvisas, det bokförda värdet för förvaltningsfastigheten återvinnas genom försäljning. Om antagandet inte frångås innebär detta att värderingen av den uppskjutna skatteskulden eller den uppskjutna skattefordran helt ska återspegla skattekonsekvenserna av en återvinning av det bokförda värdet för fastigheten genom försäljning. Detta antagande frångås om förvaltningsfastigheten är avskrivningsbar och innehas enligt en affärsmodell vars mål är att i allt väsentligt förbruka alla de ekonomiska fördelar som är förknippade med byggnaden över tiden, och inte genom försäljning. Om antagandet frångås ska kraven i punkterna 51 och 51A följas.

Exempel som illustrerar punkt 51C

En förvaltningsfastighet har en kostnad om 100 och ett verkligt värde om 150. Den värderas enligt modellen för verkligt värde i IAS 40. Den består av mark med en kostnad om 40 och ett verkligt värde om 60 och en byggnad med en kostnad om 60 och ett verkligt värde om 90. Marken har en obegränsad nyttjandetid.

Ackumulerade skattemässiga avskrivningar om 30 har gjorts för byggnaden. Orealiserade ändringar av det verkliga värdet på förvaltningsfastigheten påverkar inte den skattepliktiga vinsten. Om förvaltningsfastigheten säljs till ett högre pris än kostnaden inkluderas återföringen av den ackumulerade skattekonsekvensen om 30 i den skattepliktiga vinsten och beskattas till den ordinarie skattesatsen på 30 procent. Om försäljningspriset överstiger kostnaden anger skattelagen skattesatser på 25 procent för tillgångar som innehafts kortare tid än två år och 20 procent för tillgångar som innehafts i två år eller längre.

Eftersom förvaltningsfastigheten värderas enligt modellen för verkligt värde i IAS 40 antas, om inte annat kan påvisas, att företaget helt kommer att återvinna det bokförda värdet för förvaltningsfastigheten genom försäljning. Om detta antagande inte frångås innebär det att den uppskjutna skatteskulden helt återspeglar skattekonsekvenserna av en återvinning av det bokförda värdet för fastigheten genom försäljning, även om företaget förväntar sig att generera hyresinkomster från fastigheten före försäljning.

Markens skattemässiga värde blir 40 om den säljs och den skattepliktiga temporära skillnaden blir 20 (60–40). Byggnadens skattemässiga värde blir 30 (60–30) om den säljs och den skattepliktiga temporära skillnaden blir 60 (90–30). Detta ger en total skattepliktig temporär skillnad för förvaltningsfastigheten om 80 (20 + 60).

Enligt punkt 47 är skattesatsen den skattesats som förväntas gälla för den period då förvaltningsfastigheten realiserar. Om företaget avser att sälja fastigheten efter att ha innehaft den i mer än två år beräknas den resulterande uppskjutna skatteskulden på följande sätt:

	Skattepliktig temporär skillnad	Skattesats	Uppskjuten skatteskuld
Ackumulerade skattemässiga avskrivningar	30	30 %	9
Likvid utöver anskaffningsvärde	50	20 %	10
Totalt	80		19

Om företaget förväntar sig att sälja egendomen efter att ha innehaft den i mindre än två år ändras den ovanstående beräkningen, och skattesatsen för de intäkter som överskrider kostnaderna blir då 25 procent i stället för 20 procent.

Om företaget innehar byggnaden enligt en affärsmodell vars mål är att i allt väsentligt förbruka alla de ekonomiska fördelar som är förknippade med byggnaden över tiden i stället för att sälja den, frångås detta antagande för byggnaden. Mark skrivs emellertid inte av. Antagandet om återvinning genom försäljning frångås därför inte för marken. Därav följer att uppskjutna skatteskulder återspeglar skattekONSEKVENSA av återvinningen av det redovisade värdet för byggnaden genom användning och det redovisade värdet för marken genom försäljning.

Byggnadens skattemässiga värde om den används blir 30 (60–30) och den skattepliktiga temporära skillnaden blir 60 (90–30). Detta ger en uppskjuten skatteskuld om 18 (30 procent av 60).

Markens skattemässiga värde om den säljs blir 40 och den skattepliktiga temporära skillnaden blir 20 (60–40). Detta ger en uppskjuten skatteskuld om 4 (20 procent av 20).

Den uppskjutna skatteskulden för förvaltningsfastigheten blir då 22 (18 + 4) om antagandet om återvinning genom försäljning frångås för byggnaden.

51D Det som sägs i punkt 51C om antaganden som frångås gäller även när en uppskjuten skatteskuld eller en uppskjuten skattefordran uppstår till följd av en värdering av en förvaltningsfastighet i ett företagsförvärv om företaget använder modellen för verkligt värde när förvaltningsfastigheten sedan värderas.

51E Punkterna 51B–51D ändrar inte kraven att tillämpa principerna i punkterna 24–33 (avdragsgilla temporära skillnader) och punkterna 34–36 (skattemässiga underskottsavdrag och andra outnyttjade skatteavdrag) i denna standard vid redovisning och beräkning av uppskjutna skatteskulder.

IKRAFTTRÄDANDE

98 Punkt 52 omnumreras till 51A, punkt 10 och exemplen efter punkt 51A ändras, och punkterna 51B och 51C och det följande exemplet samt punkterna 51D, 51E och 99 läggs till genom *Uppskjuten skatt: Återvinning av underliggande tillgångar*, utfärdad i december 2010. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2012 eller senare. Tidigare tillämpning är tillåten. Om ett företag tillämpar ändringarna för en tidigare period ska det lämna upplysning om detta.

UPPHÅVANDE AV SIC-21

99 Ändringar gjorda genom *Uppskjuten skatt: Återvinning av underliggande tillgångar*, utfärdad i december 2010, ersätter följande tolkning: SIC-21 *Redovisning av uppskjuten skatt vid omvärdering av icke-avskrivningsbara tillgångar*.

INTERNATIONAL FINANCIAL REPORTING STANDARD 13

Värdering till verkligt värde

SYFTE

1 I denna International Financial Reporting Standard (IFRS)

- (a) **definieras verkligt värde,**
 - (b) **fastställs en ram för värdering till verkligt värde i en och samma standard, och**
 - (c) **krävs upplysningar om värderingar till verkligt värde.**
- 2 Verkligt värde är en marknadsbaserad värdering, inte en företagsspecifik värdering. För vissa tillgångar och skulder är det möjligt att observerbara marknadstransaktioner eller marknadsinformation finns tillgängliga. För andra tillgångar och skulder är det möjligt att observerbara marknadstransaktioner eller marknadsinformation inte finns tillgängliga. Syftet med en värdering till verkligt värde är dock i båda fallen detsamma: att uppskatta priset vid värderings-tidpunkten för försäljning av tillgången eller överlåtelse av skulden genom en *ordnad transaktion* mellan *marknadsaktörer* under aktuella marknadsförhållanden (dvs. ett "exit price" vid värderingstidpunkten sett från den marknadsaktörs perspektiv som innehar tillgången eller skulden).
- 3 När priset för en identisk tillgång eller skuld inte är observerbart värderar företaget det verkliga värdet genom en annan värderingsteknik som maximerar användningen av tillämpliga *observerbara indata* och minimerar användningen av *icke observerbara indata*. Eftersom verkligt värde är en marknadsbaserad värdering görs den med de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda vid prissättning av tillgången eller skulden, inbegripet antaganden om risk. När det verkliga värdet värderas är det därför inte relevant om företaget har för avsikt att inneha en tillgång eller reglera eller på annat sätt fullgöra en skuld.
- 4 Definitionen av verkligt värde är inriktad på tillgångar och skulder eftersom värderingarna i redovisningen huvudsakligen rör dem. Dessutom ska denna standard tillämpas på ett företags egetkapitalinstrument som värderas till verkligt värde.

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

- 5 **Denna standard tillämpas när en annan IFRS kräver eller tillåter värderingar till verkligt värde eller upplysningar om värderingar till verkligt värde (och värderingar, såsom verkligt värde efter avdrag för kostnader för försäljning, vilka är baserade på verkligt värde eller upplysningar om dessa värderingar), med undantag för vad som anges i punkterna 6 och 7.**
- 6 Värderings- och upplysningskraven i denna standard är inte tillämpliga på följande:
- (a) Aktierelaterade ersättningar inom tillämpningsområdet för IFRS 2, *Aktierelaterade ersättningar*.
 - (b) Leasing inom tillämpningsområdet för IAS 17, *Leasingavtal*.
 - (c) Värderingar som har vissa likheter med verkligt värde men inte är verkligt värde, som nettoförsäljningsvärde i IAS 2, *Varulager*, eller nyttjandevärde i IAS 36, *Nedskrivningar*.
- 7 Upplysningskraven i denna standard är inte tillämpliga på följande:
- (a) Förvaltningstillgångar som värderas till verkligt värde i enlighet med IAS 19, *Ersättningar till anställda*.
 - (b) Pensionsstiftelsers investeringar som värderas till verkligt värde i enlighet med IAS 26, *Redovisning av pensionsstiftelser*.
 - (c) Tillgångar för vilka återvinningsvärdet är det verkliga värdet efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering i enlighet med IAS 36.
- 8 Den ram för värdering till verkligt värde som beskrivs i denna standard gäller både första och efterföljande värdering om verkligt värde krävs eller är tillåtet enligt andra IFRS.

VÄRDERING

Definition av verkligt värde

- 9** I denna standard definieras verkligt värde som det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer.

10 I punkt B2 beskrivs det övergripande tillvägagångssättet för värdering till verkligt värde.

Tillgången eller skulden

- 11** En värdering till verkligt värde avser en viss tillgång eller skuld. När det verkliga värdet värderas ska därför företaget ta hänsyn till tillgångens eller skuldens karaktärsdrag, om marknadsaktörerna vid värderingstidpunkten skulle beakta dessa karaktärsdrag vid prissättningen av tillgången eller skulden. Sådana karaktärsdrag är exempelvis följande:

(a) Tillgångens skick och plats.

(b) Eventuella begränsningar för försäljning eller användning av tillgången.

12 Effekten på värderingen som uppkommer på grund av ett särskilt karaktärsdrag kommer att vara olika beroende på hur detta karaktärsdrag skulle beaktas av marknadsaktörerna.

13 Den tillgång eller skuld som värderas till verkligt värde kan vara något av följande:

(a) En fristående tillgång eller skuld (t.ex. ett finansiellt instrument eller en icke-finansiell tillgång).

(b) En grupp av tillgångar, en grupp av skulder eller en grupp av tillgångar och skulder (t.ex. en kassagenererande enhet eller verksamhet).

14 Huruvida en tillgång eller skuld är en fristående tillgång eller skuld, en grupp av tillgångar, en grupp av skulder eller en grupp av tillgångar och skulder beror för redovisnings- eller upplysningsändamål på dess *beräkningsenhet*. Beräkningsenheten för tillgången eller skulden ska fastställas i enlighet med den IFRS som kräver eller tillåter värderingen till verkligt värde, med undantag av vad som anges i denna standard.

Transaktionen

15 En värdering till verkligt värde förutsätter att tillgången eller skulden vid värderingstidpunkten säljs respektive överläts i en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer under aktuella marknadsförhållanden.

16 En värdering till verkligt värde förutsätter att den transaktion genom vilken tillgången säljs eller skulden överläts äger rum antingen

(a) på *huvudmarknaden* för tillgången eller skulden, eller

(b) i avsaknad av en huvudmarknad, på den *mest fördelaktiga marknaden* för tillgången eller skulden.

17 Ett företag behöver inte företa någon omfattande undersökning av alla möjliga marknader för att identifiera huvudmarknaden, eller i avsaknad av en huvudmarknad, den mest fördelaktiga marknaden, men företaget ska beakta all information som rimligen är tillgänglig. Såvida det inte föreligger belägg för motsatsen utgår man från att den marknad där företaget normalt skulle gå in i en transaktion för att sälja tillgången eller överlåta skulden är huvudmarknaden eller, i avsaknad av en huvudmarknad, den mest fördelaktiga marknaden.

18 Om det finns en huvudmarknad för tillgången eller skulden ska värderingen till det verkliga värdet motsvara priset på denna marknad (vare sig priset är direkt observerbart eller beräknat med hjälp av en annan värderingsteknik), även om priset på en annan marknad kan vara mer fördelaktigt vid värderingstidpunkten.

19 Företaget ska ha tillgång till huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) vid värderingstidpunkten. Eftersom olika företag (och verksamheter inom dessa företag) med olika verksamhet kan ha tillgång till olika marknader, kan huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för samma tillgång eller skuld vara olika för olika företag (och verksamheter inom dessa företag). Därför ska huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) bestämmas utifrån företagets perspektiv. Därigenom kan det finnas skillnader mellan och bland företag med olika verksamhet.

- 20 Även om ett företag ska ha tillgång till marknaden måste företaget inte kunna sälja den bestämda tillgången eller överlåta den bestämda skulden vid värderingstidpunkten för att det verkliga värdet ska kunna värderas på grundval av priset på denna marknad.
- 21 Även om det inte finns någon observerbar marknad som kan ge prisinformation om försäljningen av en tillgång eller överlåtelsen av en skuld vid värderingstidpunkten, ska en värdering till verkligt värde förutsätta att en transaktion äger rum vid denna tidpunkt, sett från den marknadsaktörs perspektiv som innehar tillgången eller skulden. Denna antagna transaktion ger en grund för beräkningen av priset för försäljning av tillgången eller överlåtelse av skulden.

Marknadsaktörer

- 22 **Ett företag ska värdera en tillgång eller skuld till det verkliga värdet med hjälp av de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda vid prissättningen av tillgången eller skulden, under förutsättning att marknadsaktörerna agerar i sitt ekonomiska intresse.**
- 23 När dessa antaganden tas fram behöver inte företaget identifiera bestämda marknadsaktörer. Företaget ska snarare fastställa karaktärsdrag som särskiljer marknadsaktörerna i allmänhet, med beaktande av faktorer som är utmärkande för
- (a) tillgången eller skulden,
 - (b) huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för tillgången eller skulden, och
 - (c) de marknadsaktörer med vilka företaget skulle gå in i en transaktion på denna marknad.

Priset

- 24 **Det verkliga värdet är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelsen av en skuld genom en ordnad transaktion på huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) under aktuella marknadsförhållanden ("exit price"), oavsett om priset är direkt observerbart eller beräknat med hjälp av en annan värderingsteknik.**
- 25 Priset på huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) som används för att värdera tillgången eller skulden till det verkliga värdet ska inte justeras för *transaktionskostnader*. Transaktionskostnader ska redovisas i enlighet med andra IFRS. Transaktionskostnader är inte ett karaktärsdrag för en tillgång eller skuld. De är snarare utmärkande för en transaktion och är olika beroende på hur ett företag genomför en transaktion med tillgången eller skulden.
- 26 Transaktionskostnader omfattar inte *transportkostnader*. Om platsen är ett karaktärsdrag för tillgången (vilket kan vara fallet i fråga om exempelvis en råvara), ska priset på huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) justeras för de eventuella kostnaderna för transport av tillgången från dess nuvarande plats till denna marknadsplats.

Tillämpning på icke-finansiella tillgångar

Den maximala och bästa användningen av icke-finansiella tillgångar

- 27 **En värdering av en icke-finansiell tillgång till dess verkliga värde beaktar marknadsaktörens förmåga att generera ekonomiska fördelar genom att använda tillgången på det maximala och bästa sättet eller genom att sälja den till en annan marknadsaktör som skulle använda den på maximalt och bästa sätt.**
- 28 Den maximala och bästa användningen av en icke-finansiell tillgång ska samtidigt vara fysiskt möjlig, laglig och finansiellt genomförbar, enligt följande:
- (a) För fysiskt möjlig användning beaktas de fysiska egenskaper hos tillgången som marknadsaktörerna skulle beakta vid prissättningen av tillgången (t.ex. en fastighets läge eller storlek).
 - (b) För laglig användning beaktas de eventuella rättsliga begränsningarna för användning av tillgången som marknadsaktörerna skulle beakta vid prissättningen av tillgången (t.ex. de stadsplaneringsbestämmelser som gäller fastigheten).
 - (c) För finansiellt genomförbar användning beaktas om en fysiskt möjlig och laglig användning av tillgången genererar tillräckliga inkomster eller kassaflöde (med beaktande av kostnaderna för att ställa om tillgången till denna användning) för att ge den avkastning på investeringen som marknadsaktörerna skulle kräva av en investering i denna tillgång som används på det sättet.

29 Vad som är maximal och bästa användning avgörs utifrån marknadsaktörernas perspektiv, även om företaget vill se en annan användning. Företagets nuvarande användning av en icke-finansiell tillgång förutsätts dock vara den maximala och bästa användningen, såvida inte marknaden eller andra faktorer tyder på att en annan användning från marknadsaktörernas sida skulle maximera tillgångens värde.

30 Av konkurrensskäl eller av andra skäl kan ett företag välja att inte använda en förvärvat icke-finansiell tillgång aktivt eller välja att inte använda tillgången på det maximala och bästa sättet. Det kan exempelvis gälla en förvärvat immateriell tillgång som företaget planerar att använda defensivt genom att hindra andra från att använda den. Icke desto mindre ska företaget värdera en icke-finansiell tillgång till dess verkliga värde med antagande av att den används på maximalt och bästa sätt av marknadsaktörerna.

Värderingsantagande för icke-finansiella tillgångar

31 Den maximala och bästa användningen av en icke-finansiell tillgång är det värderingsantagande som används för att värdera tillgången till dess verkliga värde, enligt följande:

(a) Den maximala och bästa användningen av en icke-finansiell tillgång skulle kunna ge marknadsaktörerna det maximala värdet genom att den används i kombination med andra tillgångar som en grupp (så som de har installerats eller på annat sätt ställts in för att användas) eller i kombination med andra tillgångar och skulder (t.ex. en verksamhet).

(i) Om den maximala och bästa användningen av tillgången innebär att den används i kombination med andra tillgångar, eller med andra tillgångar och skulder, är tillgångens verkliga värde det pris som skulle erhållas vid en aktuell transaktion för försäljning av tillgången, under förutsättning att tillgången används med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder och att dessa tillgångar och skulder (dvs. dess kompletterande tillgångar och hänförliga skulder) är tillgängliga för marknadsaktörerna.

(ii) Skulder som är förknippade med tillgången eller med de kompletterande tillgångarna är bland annat skulder som finansierar rörelsekapital, men inte skulder som används för att finansiera andra tillgångar än de som ingår i gruppen av tillgångar.

(iii) Antaganden om den maximala och bästa användningen av en icke-finansiell tillgång ska vara konsekventa för alla tillgångarna (för vilka maximal och bästa användning är tillämplig) i den grupp av tillgångar eller grupp av tillgångar och skulder inom vilken tillgången skulle användas.

(b) Den maximala och bästa användningen av en icke-finansiell tillgång skulle fristående kunna ge maximalt värde åt marknadsaktörerna. Om en fristående användning av tillgången är den maximala och bästa är tillgångens verkliga värde det pris som skulle erhållas vid en aktuell transaktion för försäljning av tillgången till marknadsaktörer som skulle använda tillgången separat.

32 Värderingen av en icke-finansiell tillgång till det verkliga värdet förutsätter att tillgången säljs i överensstämmelse med den beräkningsenhet som anges i andra IFRS (vilket kan vara en enskild tillgång). Detta gäller även då värderingen till verkligt värde förutsätter att den maximala och bästa användningen av tillgången är i kombination med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder, eftersom en värdering till verkligt värde förutsätter att marknadsaktören redan har de kompletterande tillgångarna och hänförliga skulderna.

33 I punkt B3 beskrivs tillämpningen av värderingsantagandet för icke-finansiella tillgångar.

Tillämpning på skulder och företagets egetkapitalinstrument

Allmänna principer

34 En värdering till verkligt värde förutsätter att en finansiell eller icke-finansiell skuld eller företagets egetkapitalinstrument (t.ex. egetkapitalinstrument som utfärdas som ersättning i ett rörelseförvärv) överläts till en marknadsaktör vid värderingstidpunkten. Överlåtelsen av en skuld eller företagets egetkapitalinstrument förutsätter följande:

(a) En skuld skulle även fortsättningsvis vara utestående och motparten skulle behöva fullgöra förpliktelsen. Skulden skulle inte regleras med motparten eller på annat sätt utsläckas vid värderingstidpunkten.

(b) Ett företags egetkapitalinstrument skulle vara utestående och motparten skulle ta på sig de rättigheter och skyldigheter som är förknippade med instrumentet. Instrumentet skulle inte upphöra eller på annat sätt utsläckas vid värderingstidpunkten.

- 35 Även om det inte finns någon observerbar marknad som kan ge prisinformation om överlåtelsen av en skuld eller ett företags egetkapitalinstrument (t.ex. därför att avtalsenliga eller andra rättsliga begränsningar förhindrar överlåtelsen av sådana poster), kan det finnas en observerbar marknad för sådana poster om de innehas av andra parter som tillgångar (t.ex. en företagsobligation eller en köpoption på företagets aktier).
- 36 I varje fall ska företaget maximera användningen av tillämpliga observerbara indata och minimera användningen av icke observerbara indata för att infria målsättningen med en värdering till verkligt värde, nämligen att uppskatta priset vid värderingstidpunkten för att överlåta skulden eller egetkapitalinstrumentet genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer under aktuella marknadsförhållanden.

Skulder och egetkapitalinstrument som innehas som tillgångar av andra parter

- 37 **När ett noterat pris för överlåtelsen av en identisk eller liknande skuld eller företagets egetkapitalinstrument inte finns tillgängligt och den identiska posten innehas som tillgång av en annan part, ska företaget värdera skulden eller egetkapitalinstrumentet till dess verkliga värde sett utifrån perspektivet av den marknadsaktör som vid värderingstidpunkten innehar den identiska posten som tillgång.**
- 38 I sådana fall ska företaget värdera skulden eller egetkapitalinstrumentet till dess verkliga värde på följande sätt:
- (a) Enligt det noterade priset på en *aktiv marknad* för en identisk post som innehas som tillgång av en annan part, om priset är tillgängligt.
 - (b) Om detta pris inte är tillgängligt, enligt andra observerbara indata, exempelvis det noterade priset på en marknad som inte är aktiv för en identisk post som innehas som tillgång av en annan part.
 - (c) Om de observerbara priserna i (a) och (b) inte är tillgängliga, med hjälp av en annan värderingsteknik, såsom
 - (i) en *avkastningsvärdeansats* (t.ex. en nuvärdeteknik som beaktar de framtida kassaflöden som en marknadsaktör kan förvänta sig från innehavet av skulden eller egetkapitalinstrumentet, se punkterna B10 och B11),
 - (ii) en *marknadsansats* (t.ex. med användning av noterade priser för liknande skulder eller egetkapitalinstrument som innehas som tillgångar av andra parter, se punkterna B5–B7).

- 39 Ett företag ska endast justera det noterade priset för en skuld eller ett företags egetkapitalinstrument som innehas som tillgång av en annan part om vissa tillgångsspecifika faktorer inte är tillämpliga på värderingen till skuldens eller egetkapitalinstrumentets verkliga värde. Företaget ska se till att priset på tillgången inte återspeglar effekten av en restriktion som förhindrar försäljning av tillgången. Några faktorer som kan tyda på att tillgångens noterade pris bör justeras är följande:
- (a) Det noterade priset för tillgången är hänförbart till en liknande (men inte identisk) skuld eller egetkapitalinstrument som innehas som tillgång av en annan part. Skulden eller egetkapitalinstrumentet kan exempelvis ha ett särskilt karaktärsdrag (t.ex. emittentens kreditkvalitet) som skiljer sig från det som återspeglas i det verkliga värdet på den liknande skulden eller egetkapitalinstrumentet som innehas som tillgång.
 - (b) Beräkningseenheten är en annan för tillgången än för skulden eller egetkapitalinstrumentet. För skulder återspeglar exempelvis priset på en tillgång i vissa fall ett sammansatt pris för ett paket som omfattar både fordringar på emittenten och en minskad kreditrisk för tredje part. Beräkningseenheten för skulden avser inte det sammansatta paketet. Syftet är att värdera emittentens skuld till verkligt värde, inte det sammansatta paketets verkliga värde. I sådana fall justerar därför företaget tillgångens observerade pris för att utesluta effekten av den minskade kreditrisken för tredje part.

Skulder och egetkapitalinstrument som inte innehas som tillgångar av andra parter

- 40 **När ett noterat pris för överlåtelsen av en identisk eller liknande skuld eller företagets egetkapitalinstrument inte finns tillgängligt och den identiska posten inte innehas som tillgång av en annan part, ska företaget värdera skulden eller egetkapitalinstrumentet till dess verkliga värde med hjälp av en värderingsteknik utifrån perspektivet av en marknadsaktör som innehar skulden eller har utfärdat kapitalandelskravet.**

41 När ett företag exempelvis tillämpar en nuvärdesteknik kan det ta hänsyn till något av följande:

- (a) De framtida negativa kassaflöden som en marknadsaktör väntar sig ska genereras vid fullgörandet av förpliktelsen, inklusive den ersättning en marknadsaktör skulle kräva för att ta på sig förpliktelsen (se punkterna B31–B33).
- (b) Det belopp en marknadsaktör skulle erhålla för att gå in i eller emittera ett identiskt skuldebrev eller egetkapitalinstrument, med de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda för att prissätta den identiska posten (t.ex. med samma kreditkännetecken) på huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för emission av ett skuldebrev eller egetkapitalinstrument med samma avtalsvillkor.

Risk för utebliven fullgörelse

42 En skulds verkliga värde återspeglar effekten av risken för utebliven fullgörelse. Risk för utebliven fullgörelse innefattar men behöver inte vara begränsad till ett företags egen kreditrisk (enligt definitionen i IFRS 7, *Finansiella instrument: Upplysningar*). Risken för utebliven fullgörelse antas vara densamma före och efter överlåtelsen av skulden.

43 När en skuld värderas till verkligt värde ska ett företag ta hänsyn till effekten av sin kreditrisk (kreditvärdighet) och eventuella andra faktorer som kan påverka sannolikheten för att förpliktelsen fullgörs. Effekten kan variera beroende på skulden, exempelvis

- (a) om skulden är en förpliktelse att erlägga kontanter (en finansiell skuld) eller en förpliktelse att leverera varor eller tjänster (en icke-finansiell skuld),
- (b) eventuella villkor för minskning av kreditrisken i förhållande till skulden.

44 Skuldens verkliga värde återspeglar effekten av risken för utebliven fullgörelse på grundval av dess beräkningsenhet. Emittenten av ett skuldebrev med en integrerad minskning av kreditrisken för tredje part som redovisas separat från skulden ska inte ta med effekten av den minskade kreditrisken (t.ex. en lånegaranti för tredje part) vid värdering av skulden till verkligt värde. Om den minskade kreditrisken redovisas separat från skulden skulle emittenten ta hänsyn till sin egen kreditvärdighet och inte tredjepartsgarantens kreditvärdighet när skulden värderas till verkligt värde.

Restriktion som förhindrar överlåtelsen av en skuld eller ett företags egetkapitalinstrument

45 Vid värdering av en skuld eller ett företags egetkapitalinstrument till verkligt värde ska ett företag inte ta med indata eller en justering till andra *indata* som avser en restriktion som förhindrar överlåtelse av posten. Effekten av en restriktion som förhindrar överlåtelse av en skuld eller ett företags egetkapitalinstrument ingår implicit eller explicit i övriga indata för värderingen till verkligt värde.

46 På transaktionsdagen godtog exempelvis både kreditgivaren och gäldenären transaktionspriset för skulden med full vetskap om att förpliktelsen innefattar en restriktion som förhindrar överlåtelse. Som ett resultat av att restriktionen ingår i transaktionspriset krävs inga separata indata eller justering till befintliga indata på transaktionsdagen för att återspegla effekten av restriktionen på överlåtelse. Inte heller krävs separata indata eller justering till befintliga indata vid senare värderingstidpunkter för att återspegla effekten av restriktionen på överlåtelse.

Finansiell skuld som är betalbar vid anfordran

47 Det verkliga värdet för en finansiell skuld som är betalbar vid anfordran (exempelvis avistainlåning) är inte lägre än det belopp som ska erläggas vid anfordran, diskonterat från det första datum när betalningen av detta belopp skulle kunna krävas.

Tillämpning på finansiella tillgångar och finansiella skulder med motstående positioner i marknadsrisker eller motparters kreditrisk

48 Ett företag som innehar en grupp av finansiella tillgångar och finansiella skulder är exponerat för marknadsrisker (enligt definitionen i IFRS 7) och för kreditrisken (enligt definitionen i IFRS 7) hos varje motpart. Om företaget förvaltar gruppen av finansiella tillgångar och finansiella skulder på grundval av sin nettoexponering för antingen marknadsrisker eller kreditrisk, får företaget tillämpa ett undantag från denna standard för värdering till verkligt värde. Undantaget gör det möjligt för ett företag att värdera en grupp av finansiella tillgångar och finansiella skulder till verkligt värde på grundval av det pris som skulle erhållas vid försäljning av en lång nettosition (dvs. en tillgång) för en viss riskeexponering eller vid överlåtelse av en kort nettosition (dvs. en skuld) för en viss riskeexponering genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer under aktuella marknadsförhållanden vid värderingstidpunkten. Följaktligen ska ett företag konsekvent värdera en grupp av finansiella tillgångar och finansiella skulder till verkligt värde enligt hur marknadsaktörerna skulle prissätta nettoriskeexponeringen vid värderingstidpunkten.

- 49 Ett företag får utnyttja undantaget i punkt 48 endast om företaget
- (a) förvaltar gruppen av finansiella tillgångar och finansiella skulder på basis av företagets nettoexponering för en viss marknadsrisk (eller risker) eller för kreditrisken hos en viss motpart i enlighet med företagets dokumenterade riskhanterings- eller investeringsstrategi,
 - (b) på basis av detta förser nyckelpersoner i ledande ställning inom företaget med information om gruppen av finansiella tillgångar och finansiella skulder, enligt definitionen i IAS 24, *Upplysningar om närstående*, och
 - (c) måste eller har valt att varje balansdag värdera dessa finansiella tillgångar och finansiella skulder till verkligt värde i rapporten över finansiell ställning.
- 50 Undantaget i punkt 48 gäller inte utformningen av finansiella rapporter. I vissa fall är grunden för klassificering av finansiella instrument i rapporten över finansiell ställning en annan än grunden för värdering av finansiella instrument, exempelvis om en standard inte kräver eller tillåter att finansiella instrument klassificeras på nettobasis. I sådana fall kan ett företag bli tvunget att fördela justeringarna på gruppnivå (se punkterna 53–56) till de enskilda tillgångar eller skulder som utgör den grupp av finansiella tillgångar och finansiella skulder som förvaltas på basis av företagets nettorisikexponering. Ett företag ska genomföra sådana fördelningar på ett rimligt och konsekvent sätt med hjälp av en ansats som passar omständigheterna.
- 51 Ett företag ska fatta ett redovisningsbeslut om att utnyttja undantaget i punkt 48 enligt IAS 8, *Redovisningsprinciper, ändringar i uppskattningar och bedömningar samt fel*. Ett företag som utnyttjar undantaget ska konsekvent tillämpa denna redovisningsprincip, eventuellt även sina principer för fördelning av köp- och säljkursjusteringar (se punkterna 53–55) och kreditjusteringar (se punkt 56), från period till period för en viss portfölj.
- 52 Undantaget i punkt 48 gäller endast finansiella tillgångar och finansiella skulder inom tillämpningsområdet för IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering med undantag för vissa bestämmelser avseende säkringsredovisning* eller IFRS 9, *Finansiella instrument*.

Exponering för marknadsrisk

- 53 När företaget utnyttjar undantaget i punkt 48 för värdering till verkligt värde av en grupp av finansiella tillgångar och finansiella skulder som förvaltas på basis av företagets nettoexponering för en viss marknadsrisk (eller risker) ska företaget tillämpa det pris inom ramen för skillnaden mellan köp- och säljkurs som under omständigheterna är mest representativt för det verkliga värdet på företagets nettoexponering för dessa marknadsrisker (se punkterna 70 och 71).
- 54 När undantaget i punkt 48 utnyttjas ska företaget se till att marknadsrisken (eller riskerna) som företaget är exponerat för inom denna grupp av finansiella tillgångar och finansiella skulder i allt väsentligt är desamma. Ett företag kombinerar exempelvis inte den ränterisk som är förenad med en finansiell tillgång med råvaruprisrisken som är förenad med en finansiell skuld, eftersom det inte skulle minska företagets exponering för ränterisk eller råvaruprisrisk. När undantaget i punkt 48 utnyttjas ska eventuell basisrisk, som är en följd av att marknadsriskparametrarna inte är identiska, beaktas i värderingen till verkligt värde av de finansiella tillgångarna och finansiella skulderna inom gruppen.
- 55 På samma sätt ska varaktigheten av företagets exponering för en viss marknadsrisk (eller risker) som härrör från de finansiella tillgångarna och finansiella skulderna i allt väsentligt vara densamma. Ett företag som exempelvis använder ett tolv månaders terminskontrakt mot de kassaflöden som står i samband med tolv månaders ränteriskexponering för ett femårigt finansiellt instrument inom en grupp som endast består av dessa finansiella tillgångar och finansiella skulder, värderar exponeringen för tolv månaders ränterisk till verkligt värde på nettobasis och kvarvarande ränteriskexponering (dvs. åren 2–5) på bruttobasis.

Exponering för kreditrisken hos en viss motpart

- 56 När undantaget i punkt 48 utnyttjas för att till verkligt värde värdera en grupp av finansiella tillgångar och finansiella skulder som företaget har gått in i med en viss motpart, ska företaget ta med effekten av företagets nettoexponering för motpartens kreditrisk eller motpartens nettoexponering för företagets kreditrisk vid värderingen till verkligt värde om marknadsaktörerna skulle beakta befintliga avtal som minskar kreditriskexponeringen vid utebliven betalning (t.ex. ett ramavtal avseende kvittning med motparten eller ett avtal som kräver utbyte av säkerheter på basis av varje parts nettoexponering för den andra partens kreditrisk). Värderingen till verkligt värde ska återspegla marknadsaktörernas förväntningar om sannolikheten för att ett sådant avtal skulle ha rättslig giltighet i händelse av utebliven betalning.

Verkligt värde vid första redovisningen

- 57 När en tillgång förvärfvas eller en skuld övertas i en bytestransaktion för den tillgången eller skulden, är transaktionspriset det pris som betalas för att förvärva tillgången eller som erhålls för att överta skulden (ett "entry price"). Däremot är tillgångens eller skuldens verkliga värde det pris som skulle erhållas vid försäljning av tillgången eller betalas vid överlåtelse av skulden ("exit price"). Företag säljer inte nödvändigtvis tillgångar för det pris de förvärvades för. På samma sätt överlåter inte företag nödvändigtvis skulder för det pris de övertogs för.
- 58 I många fall är transaktionspriset lika med det verkliga värdet (exempelvis när transaktionen för köp av en tillgång på transaktionsdagen äger rum på den marknad där tillgången skulle säljas).
- 59 När företaget avgör om det verkliga värdet vid första redovisningen är lika med transaktionspriset ska det beakta faktorer som är specifika för transaktionen och för tillgången eller skulden. I punkt B4 beskrivs situationer där transaktionspriset inte behöver motsvara det verkliga värdet på en tillgång eller skuld vid första redovisningen.
- 60 Om det i en annan IFRS krävs eller tillåts att ett företag vid första redovisningen värderar en tillgång eller en skuld till verkligt värde och transaktionspriset skiljer sig från det verkliga värdet, ska företaget redovisa den resulterande vinsten eller förlusten i resultatet, såvida inte standarden anger något annat.

Värderingstekniker

- 61 Ett företag ska vid värdering till verkligt värde använda värderingstekniker som är lämpliga under omständigheterna och för vilka tillräckliga uppgifter finns tillgängliga, samtidigt som användningen av relevanta observerbara indata maximeras och användningen av icke observerbara indata minimeras.**
- 62 Syftet med att använda en värderingsteknik är att vid värderingstidpunkten uppskatta det pris till vilket en ordnad transaktion för att sälja tillgången eller överlåta skulden skulle äga rum mellan marknadsaktörer under aktuella marknadsförhållanden. Tre vanliga värderingstekniker är marknadsansatsen, *kostnadsansatsen* och avkastningsvärdeansatsen. Huvuddragen i dessa ansatser sammanfattas i punkterna B5–B11. Ett företag ska använda värderingstekniker som stämmer överens med en eller fler av dessa ansatser för värdering till verkligt värde.
- 63 I vissa fall räcker en enda värderingsteknik (exempelvis när en tillgång eller skuld värderas med hjälp av noterade priser på en aktiv marknad för identiska tillgångar eller skulder). I andra fall är det lämpligt att använda flera värderingstekniker (exempelvis vid värdering av en kassagenererande enhet). Om flera värderingstekniker används för värdering till verkligt värde ska resultaten (dvs. respektive indikationer på verkligt värde) utvärderas med beaktande av rimligheten i det värdeintervall som dessa resultat pekar på. En värdering till verkligt värde är den punkt i intervallet som under omständigheterna är mest representativ för det verkliga värdet.
- 64 Om transaktionspriset är det verkliga värdet vid första redovisningen och en värderingsteknik med observerbara indata används för värdering till verkligt värde under senare perioder, ska värderingstekniken kalibreras så att resultatet av värderingstekniken vid första redovisningen är lika med transaktionspriset. Kalibreringen ser till att värderingstekniken återspeglar nuvarande marknadsförhållanden och hjälper ett företag att avgöra om en justering av värderingstekniken är nödvändig (en egenskap hos tillgången eller skulden kanske inte fångas av värderingstekniken). Vid företagets värderingar till verkligt värde med hjälp av en värderingsteknik eller värderingstekniker som använder icke observerbara indata efter första redovisningen ska företaget se till att dessa värderingstekniker återspeglar observerbara marknadsuppgifter (exempelvis priset för en liknande tillgång eller skuld) vid värderingstidpunkten.
- 65 Värderingstekniker som används för värdering till verkligt värde ska tillämpas konsekvent. En förändring av en värderingsteknik eller dess tillämpning (exempelvis en förändring av dess viktning när flera värderingstekniker används eller en förändring av en justering som tillämpas på en värderingsteknik) är på sin plats om förändringen leder till att värderingen ger en lika eller mer korrekt bild av det verkliga värdet under omständigheterna. En förändring kan krävas om exempelvis
- (a) nya marknader utvecklas,
 - (b) nya uppgifter blir tillgängliga,
 - (c) tidigare använda uppgifter upphör att vara tillgängliga,

(d) värderingsteknikerna förbättras, eller

(e) marknadsförhållandena förändras.

- 66 Revideringar till följd av en förändring av värderingstekniken eller dess tillämpning ska redovisas som en ändring i uppskattningar och bedömningar i enlighet med IAS 8. För revideringar till följd av en förändring i värderingsteknik eller dess tillämpning krävs dock inte upplysningarna i IAS 8 för ändringar i uppskattningar och bedömningar.

Indata till värderingstekniker

Allmänna principer

- 67 Värderingstekniker som används för värdering till verkligt värde ska maximera användningen av relevanta observerbara indata och minimera användningen av icke observerbara indata.**

- 68 Exempel på marknader där indata kan vara observerbara för vissa tillgångar och skulder (exempelvis finansiella instrument) är valutamarknader, marknader där handlare köper och säljer för egen räkning ("dealer market"), marknader där mäklare förmedlar affärskontakter mellan köpare och säljare ("brokered market") och marknader där parterna förhandlar direkt med varandra ("principal-to-principal market") (se punkt B34).

- 69 Ett företag ska välja indata som är förenliga med de karaktärsdrag hos tillgången eller skulden som marknadsaktörerna skulle beakta vid en transaktion med tillgången eller skulden (se punkterna 11 och 12). I vissa fall leder dessa karaktärsdrag till en justering, såsom en över- eller underkurs (t.ex. överkurs för bestämmande inflytande eller underkurs för innehav utan bestämmande inflytande). En värdering till verkligt värde ska dock inte innefatta en över- eller underkurs som inte stämmer med beräkningsenheten i den standard som kräver eller tillåter värderingen till verkligt värde (se punkterna 13 och 14). Över- eller underkurser som återspeglar storleken på företagets innehav (särskilt en stoppfaktor som justerar det noterade priset på en tillgång eller skuld eftersom marknadens normala handelsvolym inte räcker för att absorbera den kvantitet som ingår i företagets innehav, enligt beskrivningen i punkt 80), snarare än tillgången eller skulden i sig (t.ex. överkurs för bestämmande inflytande vid värdering av ett innehav med bestämmande inflytande till verkligt värde), är inte tillåtna vid en värdering till verkligt värde. Om det finns ett noterat pris på en aktiv marknad (dvs. *indata på Nivå 1*) för en tillgång eller skuld, ska företaget alltid använda detta pris utan justering vid värdering till verkligt värde, med undantag av vad som anges i punkt 79.

Indata baserade på köp- och säljkurser

- 70 Om en tillgång eller skuld som värderas till verkligt värde har en köpkurs och en säljkurs (exempelvis indata från en marknad där handlare köper och säljer för egen räkning), ska den kurs mellan köp- och säljkursspreaden som under omständigheterna ger mest korrekt bild av det verkliga värdet användas för värdering till verkligt värde, oavsett hur dessa indata rangordnas (dvs. Nivå 1, 2 eller 3, se punkterna 72–90). Användning av köpkurser för tillgångspositioner och säljkurser för skuldpositioner är tillåten men inget krav.
- 71 Denna standard utesluter inte användningen av ett genomsnitt av köp- och säljkurser eller annan praxis för prissättning som används av marknadsaktörerna som ett praktiskt hjälpmedel för värderingar till verkligt värde inom ramen för en skillnad mellan köp- och säljkurs.

Hierarki för verkligt värde

- 72 I syfte att öka konsistens och jämförbarhet i värderingar till verkligt värde och därmed sammanhängande upplysningar fastställs i denna standard en hierarki för verkligt värde, som i tre nivåer (se punkterna 76–90) kategoriserar indata till de värderingstekniker som används för värdering till verkligt värde. Hierarkin för verkligt värde ger högst prioritet åt noterade priser (ojusterade) på aktiva marknader för identiska tillgångar eller skulder (*indata på Nivå 1*) och lägst prioritet åt icke observerbara indata (*indata på Nivå 3*).
- 73 I vissa fall kan indata som används för värdering av en tillgång eller skuld till verkligt värde hänföras till olika nivåer. I dessa fall hänförs värderingen till verkligt värde som helhet till samma nivå som de indata med lägst nivå som är betydande för hela värderingen. Att bedöma betydelsen av bestämda indata för hela värderingen kräver omdöme och beaktande av faktorer som är specifika för tillgången eller skulden. Justeringar av värderingar till verkligt värde, exempelvis försäljningskostnad vid värderingar efter avdrag för kostnader för försäljning, ska inte beaktas när värderingen till verkligt värde hänförs till en nivå för verkligt värde.
- 74 Tillgången på relevanta indata och deras relativa subjektivitet kan påverka valet av lämpliga värderingstekniker (se punkt 61). I hierarkin för verkligt värde prioriteras dock indata till värderingsteknikerna, inte de värderingstekniker som används för värdering till verkligt värde. En värdering till verkligt värde som tagits fram med hjälp av en nuvärdesteknik kan exempelvis hänföras till Nivå 2 eller Nivå 3, beroende på de indata som är betydande för hela värderingen och den nivå i hierarkin som dessa indata har hänförs till.

75 Om observerbara indata kräver justering med hjälp av icke observerbara indata och denna justering leder till en betydligt högre eller lägre värdering till verkligt värde ska värderingen hänföras till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde. Om en marknadsaktör exempelvis skulle beakta effekten av en restriktion på försäljningen av en tillgång när tillgångens pris uppskattas justerar ett företag det noterade priset för att återspegla effekten av denna restriktion. Om det noterade priset är *indata på Nivå 2* och justeringen är icke observerbara indata som är betydande för hela värderingen skulle värderingen hänföras till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde.

Indata på Nivå 1

76 Indata på Nivå 1 är noterade priser (ojusterade) på aktiva marknader för identiska tillgångar eller skulder som företaget har tillgång till vid värderingstidpunkten.

77 Ett noterat pris på en aktiv marknad är den mest tillförlitliga uppgiften om verkligt värde och ska när det finns tillgängligt användas utan justering för värdering till verkligt värde, med undantag av vad som anges i punkt 79.

78 Indata på Nivå 1 kommer att vara tillgängliga för många finansiella tillgångar och finansiella skulder. Vissa av dessa skulle kunna bytas på flera aktiva marknader (exempelvis på olika börser). Därför ligger betoningen i Nivå 1 på att avgöra följande:

(a) Huvudmarknaden för tillgången eller skulden eller, i avsaknad av en huvudmarknad, den mest fördelaktiga marknaden för tillgången eller skulden.

(b) Huruvida företaget vid värderingstidpunkten kan genomföra en transaktion med tillgången eller skulden till detta pris på denna marknad.

79 Ett företag ska endast justera indata på Nivå 1 i följande fall:

(a) När ett företag innehar ett stort antal liknande (men inte identiska) tillgångar eller skulder (exempelvis räntebärande värdepapper) som värderas till verkligt värde och ett noterat pris på en aktiv marknad är tillgängligt men inte lättåtkomligt för varje enskild tillgång eller skuld (dvs. det skulle vara svårt att erhålla prisuppgifter för varje enskild tillgång eller skuld vid värderingstidpunkten på grund av det stora antalet liknande tillgångar eller skulder i företagets innehav). I detta fall kan företaget som ett praktiskt hjälpmedel utföra värderingen till verkligt värde med hjälp av en alternativ värderingsansats som inte bygger helt på noterade priser (exempelvis en matrisansats). Användningen av en alternativ värderingsansats leder dock till att värderingen till verkligt värde hänförs till en lägre nivå i hierarkin för verkligt värde.

(b) När ett noterat pris på en aktiv marknad inte representerar det verkliga värdet vid värderingstidpunkten. Det kan vara fallet exempelvis om viktiga händelser (transaktioner på en "principal-to-principal market", handel på en "brokered market" eller kungörelser) äger rum efter att marknaden har stängts men före värderingstidpunkten. Ett företag ska införa och konsekvent tillämpa principer för identifiering av de händelser som kan påverka värderingar till verkligt värde. Om det noterade priset justeras på grund av nya uppgifter hänförs dock värderingen till verkligt värde till en lägre nivå i hierarkin.

(c) När värderingen avser det verkliga värdet av en skuld eller ett företags eget kapitalinstrument och företaget använder det noterade priset för en identisk post som handlas som tillgång på en aktiv marknad och detta pris måste justeras på grund av faktorer som är specifika för posten eller tillgången (se punkt 39). Om det inte krävs någon justering av tillgångens noterade pris hänförs värderingen till verkligt värde till Nivå 1 i hierarkin. Om det noterade priset på tillgången justeras hänförs dock värderingen till verkligt värde till en lägre nivå i hierarkin.

80 Om ett företag innehar en position i en enda tillgång eller skuld (däribland en position som består av ett stort antal identiska tillgångar eller skulder, såsom innehav av finansiella instrument) och tillgången eller skulden handlas på en aktiv marknad, ska tillgången eller skulden värderas till verkligt värde inom Nivå 1 som produkten av noterat pris för den enskilda tillgången eller skulden och kvantitet i företagets innehav. Det gäller även om en marknads normala dagliga handelsvolym inte räcker till för att absorbera kvantiteten i innehavet och placering av order att sälja positionen i en enda transaktion kan påverka det noterade priset.

Indata på Nivå 2

81 Indata på Nivå 2 är andra indata än de noterade priser som ingår i Nivå 1, vilka är direkt eller indirekt observerbara för tillgången eller skulden.

- 82 Om tillgången eller skulden har en viss avtalstid ska indata på Nivå 2 på alla väsentliga punkter vara observerbara under hela avtalstiden för tillgången eller skulden. Indata på Nivå 2 innefattar följande:
- (a) Noterade priser för liknande tillgångar eller skulder på aktiva marknader.
 - (b) Noterade priser för identiska eller liknande tillgångar eller skulder på marknader som inte är aktiva.
 - (c) Andra indata än noterade priser, vilka är observerbara för tillgången eller skulden, exempelvis
 - (i) räntor och avkastningskurvor som är observerbara i normalt angivna intervall,
 - (ii) implicita volatiliteter, och
 - (iii) kreditspreadar.
 - (d) *Marknadsbekräftade indata.*
- 83 Justeringarna av indata på Nivå 2 varierar beroende på faktorer som är specifika för tillgången eller skulden. Dessa faktorer innefattar följande:
- (a) Tillgångens skick eller plats.
 - (b) I vilken utsträckning indata står i relation till poster som är jämförbara med tillgången eller skulden (inbegripet de faktorer som beskrivs i punkt 39).
 - (c) Volymen eller aktivitetsnivån på de marknader där indata observeras.
- 84 En justering av indata på Nivå 2 som är betydande för hela värderingen kan leda till att en värdering till verkligt värde hänförs till Nivå 3 i hierarkin, om justeringen använder betydande icke observerbara indata.
- 85 I punkt B35 beskrivs användningen av indata på Nivå 2 för bestämda tillgångar och skulder.

Indata på Nivå 3

- 86 Indata på Nivå 3 är icke observerbara indata för tillgången eller skulden.
- 87 Icke observerbara indata ska användas för värdering till verkligt värde i den utsträckning observerbara indata inte finns tillgängliga, vilket tar hänsyn till situationer med liten eller ingen marknadsaktivitet för tillgången eller skulden vid värderingstidpunkten. Målsättningen med värderingen till verkligt värde är dock densamma, dvs. ett "exit price" sett utifrån perspektivet av den marknadsaktör som vid värderingstidpunkten innehar tillgången eller skulden. Icke observerbara indata ska återspegla de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda för att prissätta tillgången eller skulden, inbegripet antaganden om risk.
- 88 Antaganden om risk innefattar den risk som finns i en viss värderingsteknik som används för värdering till verkligt värde (exempelvis en värderingsmodell) och den risk som finns i indata till värderingstekniken. En värdering utan justering för risk skulle inte vara en värdering till verkligt värde om marknadsaktörerna gör en sådan justering vid prissättningen av tillgången eller skulden. Det kan exempelvis vara nödvändigt att ta med en riskjustering när det föreligger en betydande osäkerhet i värderingen (exempelvis när volymen eller aktivitetsnivån avsevärt har minskat jämfört med normal marknadsaktivitet för tillgången eller skulden, eller liknande tillgångar eller skulder, och företaget har bedömt att transaktionspriset eller det noterade priset inte ger en korrekt bild av det verkliga värdet, enligt beskrivningen i punkterna B37–B47).
- 89 Ett företag ska ta fram icke observerbara indata med hjälp av den under omständigheterna bästa tillgängliga informationen, vilket kan omfatta företagets egna uppgifter. När icke observerbara indata tas fram kan ett företag börja med sina egna uppgifter, men det ska justera dessa uppgifter om rimligen tillgänglig information tyder på att andra marknadsaktörer skulle använda andra uppgifter eller om företaget har något särskilt som inte är tillgängligt för andra marknadsaktörer (exempelvis en företagsspecifik synergi). Ett företag måste inte göra stora ansträngningar för att få tag på information om marknadsaktörernas antaganden. Det ska dock ta hänsyn till rimligen tillgänglig information om marknadsaktörernas antaganden. Icke observerbara indata som tas fram på det sätt som beskrivits ovan betraktas som marknadsaktörernas antaganden och fullgör syftet med en värdering till verkligt värde.

90 I punkt B36 beskrivs användningen av indata på Nivå 3 för bestämda tillgångar och skulder.

UPPLYSNINGAR

91 Ett företag ska lämna information som hjälper dem som använder företagets finansiella rapporter att bedöma följande:

- (a) **För tillgångar och skulder som återkommande eller vid ett tillfälle värderas till verkligt värde i rapporten över finansiell ställning efter första redovisningen, de värderingstekniker och indata som används för att ta fram dessa värderingar.**
- (b) **För upprepade värderingar till verkligt värde med hjälp av betydande icke observerbara indata (Nivå 3), effekten av värderingarna på resultatet eller Övrigt totalresultat för perioden.**

92 I syfte att uppnå målen i punkt 91 ska ett företag bedöma följande:

- (a) Vilken detaljnivå som är nödvändig för att uppfylla upplysningskraven.
- (b) Hur mycket varje enskilt krav ska betonas.
- (c) I vilken mån informationen ska slås samman eller delas upp.
- (d) Om användarna av de finansiella rapporterna behöver ytterligare information för att kunna utvärdera den kvantitativa information som lämnas.

Om de upplysningar som lämnas enligt denna standard och andra IFRS är otillräckliga för att uppnå målen i punkt 91 ska ett företag lämna den ytterligare information som krävs för att uppnå dessa mål.

93 I syfte att uppnå målen i punkt 91 ska ett företag åtminstone lämna följande information för varje klass av tillgångar och skulder (se punkt 94 för information om att bestämma lämpliga klasser av tillgångar och skulder) som värderas till verkligt värde (inbegripet värderingar baserade på verkligt värde inom tillämpningsområdet för denna standard) i rapporten över finansiell ställning efter första redovisningen:

- (a) För återkommande och icke återkommande värderingar till verkligt värde, värderingen till verkligt värde på balansdagen, och för icke återkommande värderingar till verkligt värde, skälen till värderingen. Återkommande värderingar av tillgångar och skulder till verkligt värde är sådana värderingar som andra IFRS kräver eller tillåter i rapporten över finansiell ställning på balansdagen. Icke återkommande värderingar av tillgångar eller skulder till verkligt värde är sådana värderingar som andra IFRS i vissa fall kräver eller tillåter i rapporten över finansiell ställning (exempelvis när ett företag värderar en tillgång som innehas för försäljning till verkligt värde efter avdrag för kostnader för försäljning i enlighet med IFRS 5, *Anläggningstillgångar som innehas för försäljning och avvecklade verksamheter*, på grund av att tillgångens verkliga värde efter avdrag för kostnader för försäljning är lägre än dess redovisade värde).
- (b) För återkommande och icke återkommande värderingar till verkligt värde, den nivå i hierarkin som värderingarna till verkligt värde hänförs till i sin helhet (Nivå 1, 2 eller 3).
- (c) För tillgångar och skulder som innehas på balansdagen och som återkommande värderas till verkligt värde, beloppen för eventuella överföringar mellan Nivå 1 och Nivå 2 i hierarkin för verkligt värde, skälen till dessa överföringar och företagets principer för att bestämma när överföringar mellan nivåerna anses ha ägt rum (se punkt 95). Upplysning ska lämnas om överföring till varje nivå, och varje sådan överföring ska diskuteras skilt från överföringar från varje nivå.
- (d) För återkommande och icke återkommande värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 2 och Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde, en beskrivning av värderingstekniken eller värderingsteknikerna och de indata som använts vid värderingen till verkligt värde. Om det har skett en förändring i värderingsteknik (exempelvis en ändring från en marknadsansats till avkastningsvärdeansatsen eller användning av en ytterligare värderingsteknik) ska företaget lämna information om denna förändring och skälet eller skälen till förändringen. För värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde ska ett företag lämna kvantitativ information om betydande icke observerbara indata som använts vid värderingen till verkligt värde. Ett företag måste inte sammanställa kvantitativ information för att uppfylla detta upplysningskrav om kvantitativa icke observerbara indata inte tas fram av företaget vid värderingen till verkligt värde (exempelvis när ett företag använder priser från föregående transaktioner eller prisuppgifter från tredje part utan justering). När denna information lämnas kan dock inte företaget bortse från kvantitativa icke observerbara indata som är betydande för värderingen till verkligt värde och som är rimligen tillgängliga för företaget.

- (e) För återkommande värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 3 i hierarkin, en avstämning av ingående och utgående balanser, med separat information om förändringar under perioden som kan tillskrivas
- (i) den totala vinsten eller förlusten för perioden som redovisas i resultatet samt den eller de poster i resultatet där dessa vinster eller förluster redovisas,
 - (ii) den totala vinsten eller förlusten för perioden som redovisas i Övrigt totalresultat samt den eller de poster i Övrigt totalresultat där dessa vinster eller förluster redovisas,
 - (iii) inköp, försäljningar, emissioner och betalningar (separat information om var och en av dessa typer av förändringar),
 - (iv) beloppen för eventuella överföringar till eller från Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde, skälen till dessa överföringar och företagets principer för att bestämma när överföringar mellan nivåerna anses ha ägt rum (se punkt 95); upplysning ska lämnas om överföringar till Nivå 3, och varje sådan överföring ska diskuteras skilt från överföringar från Nivå 3.
- (f) För återkommande och icke återkommande värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde, beloppet av den totala vinst eller förlust för perioden i (e) (i) som ingår i resultatet och kan tillskrivas förändringen i realiserad vinst eller förlust på dessa tillgångar och skulder som innehas i slutet av rapportperioden, samt den post eller poster i resultatet där denna realiserade vinst eller förlust har redovisats.
- (g) För återkommande och icke återkommande värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde, en beskrivning av de värderingsprocesser som företaget använder (exempelvis hur ett företag bestämmer sina principer och förfaranden för värdering och hur det analyserar förändringar i värderingarna till verkligt värde mellan perioder).
- (h) För återkommande värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde:
- (i) För alla sådana värderingar, en förklarande beskrivning av hur känslig värderingen till verkligt värde är för förändringar i icke observerbara indata, om en förändring i dessa indata till ett annat belopp skulle kunna leda till en betydligt högre eller lägre värdering till verkligt värde. Om det finns inbördes samband mellan dessa indata och andra icke observerbara indata i värderingen till verkligt värde ska ett företag även lämna en beskrivning av dessa samband och av hur de skulle kunna öka eller minska effekten av förändringar i icke observerbara indata på värderingen till verkligt värde. I syfte att uppfylla detta upplysningskrav ska den förklarande beskrivningen av känsligheten för förändringar hos icke observerbara indata åtminstone omfatta de icke observerbara indata som upplysningarna avser i (d).
 - (ii) För finansiella tillgångar och finansiella skulder, om en ändring i icke observerbara indata i syfte att återspegla möjliga alternativa antaganden skulle förändra det verkliga värdet i betydande utsträckning, ska ett företag ange detta och lämna upplysning om effekten av dessa ändringar. Företaget ska upplysa om hur effekten av en ändring till ett rimligt möjligt alternativt antagande beräknats. I detta syfte ska bedömningen av betydelse göras med hänsyn till resultatet, och samtliga tillgångar eller skulder, eller, när ändringar av det verkliga värdet redovisas i övrigt totalresultat, totalt eget kapital.
- (i) För återkommande och icke återkommande värderingar till verkligt värde, om den maximala och bästa användningen av en icke-finansiell tillgång är en annan än dess nuvarande användning, ska ett företag upplysa om detta och skälet till att den icke-finansiella tillgången används på ett annat sätt än det maximala och bästa.

94 Ett företag ska bestämma lämpliga klasser av tillgångar och skulder på basis av

- (a) tillgångens eller skuldens karaktär, kännetecknen och risker, och
- (b) den nivå i hierarkin för verkligt värde som värderingen till verkligt värde hänförs till.

Det kan behövas fler klasser för värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde, eftersom dessa värderingar är mer osäkra och subjektiva. Det kräver omdöme att bestämma lämpliga klasser av tillgångar och skulder för vilka upplysningar om värderingar till verkligt värde bör lämnas. En klass av tillgångar och skulder kräver ofta större uppdelning än de poster som redovisas i rapporten över finansiell ställning. Ett företag ska dock lämna tillräcklig information för att möjliggöra avstämning av de poster som redovisas i rapporten över finansiell ställning. Om en annan IFRS anger klass för en tillgång eller skuld kan ett företag använda denna klass för de upplysningar som krävs i denna standard, om klassen uppfyller kraven i denna punkt.

95 Ett företag ska lämna information om och konsekvent rätta sig efter sina principer för bestämning av när överföringar mellan nivåerna i hierarkin för verkligt värde ska anses ha ägt rum i enlighet med punkterna 93 (c) och (e) (iv). Principen för bestämning av tidpunkt för redovisning av överföringar ska vara desamma för överföringar till nivåerna och överföringar från nivåerna. Exempel på principer för bestämning av tidpunkten för överföringar är följande:

- (a) Datum för den händelse eller ändring i omständigheterna som orsakade överföringen.
- (b) Rapportperiodens början.
- (c) Rapportperiodens slut.

96 Om ett företag fattar ett redovisningsbeslut att utnyttja undantaget i punkt 48 ska det upplysa om detta.

97 För varje klass av tillgångar och skulder som inte värderas till verkligt värde i rapporten över finansiell ställning men för vilka information om verkligt värde lämnas, ska ett företag lämna den information som krävs i punkt 93 (b), (d) och (i). Ett företag måste dock inte lämna kvantitativa upplysningar om betydande icke observerbara indata som används vid värderingar till verkligt värde som hänförs till Nivå 3 i hierarkin för verkligt värde enligt kraven i punkt 93 (d). För sådana tillgångar och skulder behöver ett företag inte lämna de övriga upplysningar som krävs i denna standard.

98 För en skuld som värderas till verkligt värde och utfärdas med en integrerad minskning av kreditrisken för tredje part ska emittenten lämna information om denna minskning av kreditrisken och huruvida den återspeglas i värderingen av skulden till verkligt värde.

99 Ett företag ska utforma de kvantitativa upplysningar som krävs i denna standard i tabellform, såvida inte en annan form passar bättre.

Bilaga A

Definitioner

IFRS 13 och dess bilagor utgör en helhet.

aktiv marknad	En marknad där transaktioner med tillgången eller skulden äger rum med tillräcklig frekvens och volym för att ge fortlöpande prisinformation.
kostnadsansats	En värderingsteknik som återspeglar det belopp som för tillfället skulle behövas för att ersätta en tillgångs funktion (ofta kallat aktuellt återanskaffningsvärde).
entry price	Det pris som betalas för att förvärva en tillgång eller som erhålls för att överta en skuld i en bytestransaktion.
exit price	Det pris som skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller som skulle betalas vid överlåtelse av en skuld.
förväntade kassaflöden	Det sannolikhetsbedömda genomsnittet (dvs. medelvärdet av utdelningen) av möjliga framtida kassaflöden.
verkligt värde	Det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer.
maximal och bästa användning	Marknadsaktörernas användning av icke-finansiella tillgångar som skulle maximera värdet på tillgången eller gruppen av tillgångar och skulder (exempelvis en verksamhet) inom vilken tillgången skulle användas.
avkastningsvärdeansats	Värderingstekniker som räknar om framtida belopp (exempelvis kassaflöden eller intäkter och kostnader) till ett enda nuvärde (dvs. ett diskonterat värde). Värderingen till verkligt värde bestäms på basis av det värde som de nuvarande marknadsförväntningarna tillskriver dessa framtida belopp.

indata	<p>De antaganden som marknadsaktörerna skulle använda vid prissättning av tillgången eller skulden, däribland antaganden om risk, exempelvis</p> <p>(a) den risk som finns i en viss värderingsteknik som används för värdering till verkligt värde (exempelvis en värderingsmodell), och</p> <p>(b) den risk som finns i indata till värderingstekniken.</p> <p>Indata kan vara observerbara eller icke observerbara.</p>
Indata på Nivå 1	<p>Noterade priser (ojusterade) på aktiva marknader för identiska tillgångar eller skulder som företaget har tillgång till vid värderingstidpunkten.</p>
Indata på Nivå 2	<p>Andra indata än de noterade priser som ingår i Nivå 1, vilka är direkt eller indirekt observerbara för tillgången eller skulden.</p>
Indata på Nivå 3	<p>Icke observerbara indata för tillgången eller skulden.</p>
marknadsansats	<p>En värderingsteknik som använder priser eller annan relevant information som genereras av marknadstransaktioner med identiska eller jämförbara (dvs. liknande) tillgångar, skulder eller en grupp av tillgångar och skulder, som en verksamhet.</p>
marknadsbekräftade indata	<p>Indata som huvudsakligen härleds från eller bekräftas av observerbara marknadsdata genom korrelation eller på andra sätt.</p>
marknadsaktörer	<p>Köpare och säljare på huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för tillgången eller skulden, vilka har samtliga dessa karaktärsdrag:</p> <p>(a) De är oberoende av varandra, dvs. de är inte närstående enligt definitionen i IAS 24, även om priset i en transaktion mellan närstående kan användas som indata för värdering till verkligt värde om företaget har belegg för att transaktionen ingicks på marknadsförhållanden.</p> <p>(b) De är kunniga och har en tillräcklig förståelse av tillgången eller skulden och transaktionen med användning av all tillgänglig information, däribland information som kan erhållas genom normala och sedvanliga företagsbesiktningar.</p> <p>(c) De har möjlighet att gå in i en transaktion för tillgången eller skulden.</p> <p>(d) De har ett intresse av att transaktionen genomförs för tillgången eller skulden, dvs. de är motiverade men inte nödgade eller på annat sätt tvingade till detta.</p>
mest fördelaktig marknad	<p>Den marknad som maximerar det belopp som skulle erhållas vid försäljning av tillgången eller som minimerar det belopp som skulle betalas vid överlåtelse av skulden, med beaktande av transaktionskostnader och transportkostnader.</p>
risk för utebliven fullgörelse	<p>Risken för att ett företag inte fullgör en förpliktelse. Risken för utebliven fullgörelse innefattar men måste inte vara begränsad till ett företags egen kreditrisk.</p>
observerbara indata	<p>Indata som tas fram med hjälp av marknadsuppgifter, exempelvis offentlig information om faktiska händelser eller transaktioner, vilka återspeglar de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda vid prissättning av tillgången eller skulden.</p>

ordnad transaktion	En transaktion som förutsätter exponering för marknaden under en period som föregår värderingstidpunkten, i syfte att möjliggöra försäljning som är normal och sedvanlig för transaktioner med sådana tillgångar eller skulder, och som därmed inte är någon framtvingad transaktion (exempelvis försäljning på grund av tvångslikvidation eller utmätning).
huvudmarknad	Marknaden med störst volym och aktivitetsnivå för tillgången eller skulden.
riskpremie	Ersättning som riskaverta marknadsaktörer begär för att bära osäkerheten i kas-saflödena för en tillgång eller skuld. Kallas även "riskjustering".
transaktionskostnader	Kostnaderna för att sälja en tillgång eller överlåta en skuld på huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för tillgången eller skulden, vilka är direkt hänförliga till avyttringen av tillgången eller överlåtelsen av skulden samt uppfyller båda följande kriterier: (a) De är ett direkt resultat av och är nödvändiga för denna transaktion. (b) Företaget skulle inte ha behövt betala dem om beslutet att sälja tillgången eller överlåta skulden inte hade fattats (på liknande sätt som kostnader för försäljning, enligt definitionen i IFRS 5).
transportkostnader	Kostnaderna för att transportera en tillgång från dess nuvarande plats till dess huvudmarknad (eller mest fördelaktiga marknad).
beräkningsenhet	Graden av sammanslagning eller uppdelning av en tillgång eller skuld i en standard för redovisningsändamål.
icke observerbara indata	Indata för vilka marknadsuppgifter inte finns tillgängliga och som tas fram med hjälp av bästa tillgängliga information om de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda vid prissättning av tillgången eller skulden.

Bilaga B

Vägledning vid tillämpning

IFRS 13 och dess bilagor utgör en helhet. I denna vägledning förklaras tillämpningen av punkterna 1–99. Vägledningen har samma rättsliga värde som övriga delar av standarden.

B1 Bedömningarna i olika värderingssituationer kan skilja sig åt. I denna bilaga beskrivs de bedömningar som kan vara tillämpliga när ett företag värderar till verkligt värde i olika värderingssituationer.

ANSATSEN FÖR VÄRDERING TILL VERKLIGT VÄRDE

B2 Syftet med en värdering till verkligt värde är att uppskatta det pris till vilket en ordnad transaktion för att sälja tillgången eller överlåta skulden skulle äga rum mellan marknadsaktörer under aktuella marknadsförhållanden vid värderingstidpunkten. Vid värdering till verkligt värde måste företaget fastställa följande:

- Den särskilda tillgång eller skuld som ska värderas (i enlighet med dess beräkningsenhet).
- För en icke-finansiell tillgång, lämpligt värderingsantagande för värderingen (i enlighet med dess maximala och bästa användning).
- Huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för tillgången eller skulden.
- Lämplig värderingsteknik eller värderingstekniker för värderingen, med beaktande av tillgängligheten av information genom vilka indata kan tas fram som representerar de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda vid prissättning av tillgången eller skulden samt den nivå i hierarkin för verkligt värde som indata hänförs till.

VÄRDERINGSANTAGANDE FÖR ICKE-FINANSIELLA TILLGÅNGAR (PUNKTERNA 31–33)

- B3 Vid värdering av en icke-finansiell tillgång till verkligt värde som används i kombination med andra tillgångar som en grupp (så som de har installerats eller på annat sätt ställts in för att användas) eller i kombination med andra tillgångar och skulder (t.ex. en verksamhet), beror effekten av värderingsantagandet på omständigheterna. Till exempel:
- (a) Tillgångens verkliga värde kan vara detsamma oavsett om tillgången används fristående eller i kombination med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder. Det kan vara fallet om tillgången är en verksamhet som marknadsaktörerna skulle fortsätta driva. I detta fall skulle transaktionen innebära att verksamheten värderas i sin helhet. Användningen av tillgångar som en grupp i en pågående verksamhet skulle skapa synergieffekter som skulle vara tillgängliga för marknadsaktörerna (dvs. synergieffekter för marknadsaktörerna som därför bör påverka det verkliga värdet för en tillgång som antingen används fristående eller i kombination med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder).
 - (b) En tillgångs användning i kombination med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder kan införlivas i värderingen till verkligt värde genom justeringar av värdet på den tillgång som används fristående. Det kan vara fallet om tillgången är en maskin och värderingen till verkligt värde genomförs med hjälp av ett observerat pris för en liknande maskin (som inte har installerats eller på annat sätt ställts in för användning), vilket justeras för transport- och installationskostnader så att värderingen till verkligt värde återspeglar maskinens nuvarande skick och plats (installerad och inställd för användning).
 - (c) En tillgångs användning i kombination med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder kan införlivas i värderingen till verkligt värde genom de antaganden av marknadsaktören som används för värdering av tillgången till verkligt värde. Om tillgången exempelvis är unika produkter i arbete och marknadsaktörerna skulle omvandla varorna till färdiga varor skulle varulagrets verkliga värde förutsätta att marknadsaktörerna har förvärvat eller skulle förvärva specialiserade maskiner som är nödvändiga för att omvandla varulagret till färdiga varor.
 - (d) En tillgångs användning i kombination med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder kan införlivas i den värderingsteknik som används för värdering av tillgången till verkligt värde. Det kan vara fallet när övervärdesansatsen för flera perioder används för värdering av en immateriell tillgång till verkligt värde, eftersom denna värderingsteknik särskilt beaktar bidraget från eventuella kompletterande tillgångar och hänförliga skulder i gruppen där en sådan immateriell tillgång skulle användas.
 - (e) I mer begränsade situationer, när ett företag använder en tillgång inom en grupp av tillgångar, kan företaget värdera tillgången till ett belopp som ungefär motsvarar dess verkliga värde när det verkliga värdet för gruppen av tillgångar fördelas mellan enskilda tillgångar i gruppen. Det kan vara fallet om värderingen rör fastigheter och det verkliga värdet för förbättrad egendom (dvs. en grupp av tillgångar) fördelas mellan de ingående tillgångarna (som mark och förbättringar).

VERKLIGT VÄRDE VID FÖRSTA REDOVISNINGSTILLFÄLLET (PUNKTERNA 57–60)

- B4 När företaget avgör om det verkliga värdet vid första redovisningstillfället är lika med transaktionspriset ska det beakta faktorer som är specifika för transaktionen och för tillgången eller skulden. Transaktionspriset behöver exempelvis inte ge en korrekt bild av en tillgångs eller en skulds verkliga värde vid första redovisningstillfället om något av följande föreligger:
- (a) Transaktionen sker mellan närstående, även om priset i en transaktion mellan närstående kan användas som indata för värdering till verkligt värde om företaget har belegg för att transaktionen ingicks på marknadsförhållanden.
 - (b) Transaktionen äger rum under tvång eller säljaren tvingas godta priset i transaktionen. Detta kan exempelvis vara fallet om säljaren har finansiella svårigheter.
 - (c) Den beräkningsenhet som transaktionspriset avser är en annan än beräkningsenheten för tillgången eller skulden som värderas till verkligt värde. Detta kan exempelvis vara fallet om tillgången eller skulden som värderas till verkligt värde endast är en av flera delar i transaktionen (exempelvis i ett rörelseförvärv), om transaktionen innefattar icke angivna rättigheter och privilegier som värderas separat i enlighet med en annan IFRS, eller om transaktionspriset innefattar transaktionskostnader.
 - (d) Marknaden där transaktionen äger rum är en annan än huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden). Dessa marknader kan exempelvis vara annorlunda om företaget är en handlare som går in i transaktioner med kunder på detaljhandelsmarknaden, men huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för den utgående transaktionen är med andra handlare på marknaden där handlare köper och säljer för egen räkning.

VÄRDERINGSTEKNIKER (PUNKTERNA 61–66)

Marknadsansats

- B5 Marknadsansatsen använder priser eller annan relevant information som genereras av marknadsransaktioner med identiska eller jämförbara (dvs. liknande) tillgångar, skulder eller en grupp av tillgångar och skulder, som en verksamhet.
- B6 Värderingstekniker enligt marknadsansatsen använder exempelvis ofta marknadsmultiplar som härleds från en uppsättning jämförbara förhållanden. Multiplarna kan vara i intervall med en annan multipel för varje jämförbart förhållande. Valet av lämplig multipel inom intervallet kräver omdöme, med beaktande av kvalitativa och kvantitativa faktorer som är specifika för värderingen.
- B7 Värderingstekniker enligt marknadsansatsen innefattar matrisansatser. Matrisansatsen är en matematisk teknik som huvudsakligen används för att värdera vissa typer av finansiella instrument, exempelvis räntebärande värdepapper, utan att helt förlita sig på de noterade priserna för enskilda värdepapper utan snarare på deras förhållande till andra referensnoterade värdepapper.

Kostnadsansats

- B8 Kostnadsansatsen återspeglar det belopp som för närvarande skulle behövas för att ersätta en tillgångs tjänstekapacitet (ofta kallat återanskaffningsvärde).
- B9 Sett utifrån perspektivet av en säljare på marknaden, det pris som skulle erhållas för tillgången baserat på kostnaden för en köpare på marknaden för att förvärva eller konstruera en ersättningstillgång med jämförbar användbarhet, justerat för inkurans. Skälet är att en köpare på marknaden inte skulle betala mer för en tillgång än det belopp till vilket tillgångens tjänstekapacitet skulle kunna ersättas. Inkurans omfattar fysisk försämring, funktionell (teknisk) inkurans och ekonomisk (extern) inkurans och är ett vidare begrepp än avskrivning för rapporteringsändamål (en periodisering av anskaffningsvärde) eller skatteändamål (med angivna användningstider). I många fall används återanskaffningsvärdet för värdering till verkligt värde av immateriella tillgångar som används i kombination med andra tillgångar eller med andra tillgångar och skulder.

Avkastningsvärdeansatsen

- B10 Avkastningsvärdeansatsen räknar om framtida belopp (exempelvis kassaflöden eller intäkter och kostnader) till ett enda nuvärde (dvs. ett diskonterat värde). När avkastningsvärdeansatsen används återspeglar värderingen till verkligt värde marknadens nuvarande förväntningar om dessa framtida belopp.

- B11 Dessa värderingstekniker omfattar exempelvis

- (a) nuvärdestekniker (se punkterna B12–B30),
- (b) optionsvärderingsmodeller, som Black-Scholes-Mertons modell eller en binomial modell (dvs. en så kalla *lattice-modell*), som innefattar nuvärdestekniker och återspeglar optionens tidvärde och realvärde, och
- (c) övervärdesansatsen för flera perioder, som används för värdering av vissa immateriella tillgångar till verkligt värde.

Nuvärdestekniker

- B12 I punkterna B13–B30 beskrivs användningen av nuvärdestekniker för värdering till verkligt värde. I dessa punkter ligger tonvikten på en teknik med justerad diskonteringsansats och en teknik med *förväntade kassaflöden* (förväntat nuvärde). Dessa punkter föreskriver inte någon viss nuvärdesteknik och begränsar inte heller användningen av nuvärdestekniker till de diskuterade teknikerna för värdering till verkligt värde. Vilken nuvärdesteknik som används för värdering till verkligt värde beror på förhållanden och omständigheter som är specifika för den tillgång eller skuld som värderas (exempelvis beroende på om priser för jämförbara tillgångar eller skulder kan observeras på marknaden) och tillgängligheten till tillräckliga uppgifter.

Komponenter vid beräkning av nuvärde

- B13 Nuvärde (dvs. en tillämpning av avkastningsvärdeansatsen) är ett verktyg som används för att koppla samman framtida belopp (exempelvis kassaflöden eller värden) med ett nuvärde med hjälp av en diskonteringsansats. En värdering av en tillgång eller skuld till verkligt värde med hjälp av en nuvärdesteknik fångar alla följande delar sett från marknadsaktörernas perspektiv vid värderingstidpunkten:

- (a) En uppskattning av framtida kassaflöden för den tillgång eller skuld som värderas.

- (b) Förväntningar om möjliga variationer vad gäller dessa kassaflödens storlek och tidpunkt, vilket motsvarar den osäkerhet som finns i kassaflödena.
- (c) Pengars tidsvärde, som representeras av räntan på riskfria monetära tillgångar med förfalldagar eller varaktighet som sammanfaller med den period som omfattas av kassaflödena och varken utgör en osäkerhet i fråga om tidpunkt eller risk för utebliven betalning för innehavaren (dvs. en riskfri ränta).
- (d) Priset för att bära osäkerheten i kassaflödena (dvs. en riskpremie).
- (e) Andra faktorer som marknadsaktörerna under omständigheterna skulle ta hänsyn till.
- (f) För en skuld, risken för utebliven fullgörelse av denna skuld, inbegripet företagets (dvs. gäldenärens) egen kreditrisk.

Allmänna principer

B14 Nuvärdesteknikerna skiljer sig åt i hur de fångar komponenterna i punkt B13. Samtliga följande allmänna principer styr dock tillämpningen av alla nuvärdestekniker som används för värdering till verkligt värde:

- (a) Kassaflöden och diskonteringssatser ska återspegla de antaganden som marknadsaktörerna skulle använda vid prissättning av tillgången eller skulden.
- (b) Kassaflöden och diskonteringssatser ska endast ta hänsyn till faktorer som är hänförliga till den värderade tillgången eller skulden.
- (c) För att undvika dubbelräkning eller att effekterna av riskfaktorer inte beaktas ska diskonteringssatserna återspegla antaganden som överensstämmer med dem som finns inneboende i kassaflödena. En diskonterings-sats som exempelvis återspeglar osäkerheten i förväntningarna om framtida inställda betalningar är på sin plats om avtalsenliga kassaflöden för ett lån används (dvs. en teknik med justerad diskonterings-sats). Denna faktor ska inte användas för förväntade (dvs. sannolikhetsbedömda) kassaflöden (dvs. en teknik med förväntat nuvärde) eftersom dessa kassaflöden redan återspeglar osäkerheten med framtida betalningsinställelser. I stället ska en diskonterings-sats som överensstämmer med risken i de förväntade kassaflödena användas.
- (d) Antaganden om kassaflöden och diskonterings-satser ska stämma överens internt. Nominella kassaflöden, som innefattar inflationseffekten, ska exempelvis diskonteras till en ränta som innefattar inflationseffekten. Den nominella riskfria räntan innefattar inflationseffekten. Reala kassaflöden, som utesluter inflationseffekten, ska diskonteras till en ränta som utesluter inflationseffekten. På samma sätt ska kassaflöden efter skatt diskonteras med en diskonterings-sats efter skatt. Kassaflöden före skatt ska diskonteras till en ränta som överensstämmer med dessa kassaflöden.
- (e) Diskonterings-satserna ska stämma överens med de underliggande ekonomiska faktorerna för kassaflödets valuta.

Risk och osäkerhet

B15 En värdering till verkligt värde med hjälp av nuvärdestekniker görs under osäkra förhållanden, eftersom de använda kassaflödena är uppskattningar snarare än kända belopp. I många fall är både kassaflödenas belopp och tidpunkt osäkra. Även avtalsenligt fasta belopp, som avbetalningar på ett lån, är osäkra om det finns risk för utebliven betalning.

B16 Marknadsaktörer begär i allmänhet ersättning (dvs. en riskpremie) för att bära osäkerheten i kassaflödena för en tillgång eller skuld. En värdering till verkligt värde ska innefatta en riskpremie som återspeglar det belopp som marknadsaktörerna skulle kräva som ersättning för osäkerheten i kassaflödena. Annars skulle inte värderingen ge en korrekt bild av det verkliga värdet. I vissa fall kan det vara svårt att bestämma lämplig riskpremie. Svårighetsgraden i sig är dock inte ett tillräckligt skäl för att utesluta en riskpremie.

B17 Nuvärdesteknikerna skiljer sig åt i riskjusteringarna och i den typ av kassaflöden som används. Till exempel:

- (a) Tekniken med justerad diskonterings-sats (se punkterna B18–B22) använder en riskjusterad diskonterings-sats och avtalsenliga, utlovade eller mest troliga kassaflöden.

- (b) Ansats 1 av tekniken med förväntat nuvärde (se punkt B25) använder riskjusterade förväntade kassaflöden och en riskfri ränta.
- (c) Ansats 2 av tekniken med förväntat nuvärde (se punkt B26) använder förväntade kassaflöden som inte är riskjusterade och en diskonteringsfaktorn som är justerad för den riskpremie som marknadsaktörerna kräver. Denna faktor är en annan än den som används i tekniken med justerad diskonteringsfaktorn.

Tekniken med justerad diskonteringsfaktorn

- B18 Tekniken med justerad diskonteringsfaktorn använder en enda uppsättning kassaflöden från intervallet av möjliga uppskattade belopp, vare sig de är avtalsenliga eller utlovade (exempelvis en obligation) eller mest troliga kassaflöden. Dessa kassaflöden är alltid beroende av att en viss händelse inträffar (exempelvis är avtalsenliga eller utlovade kassaflöden för en obligation beroende av att låntagaren inte ställer in betalningarna). Den diskonteringsfaktorn som används i tekniken med justerad diskonteringsfaktorn härleds från observerbar avkastning på jämförbara tillgångar eller skulder som är föremål för handel på marknaden. Följaktligen diskonteras de avtalsenliga, utlovade eller mest troliga kassaflödena till en observerad eller uppskattad marknadsränta för sådana villkorliga kassaflöden (dvs. marknadsavkastning).
- B19 Tekniken med justerad diskonteringsfaktorn kräver en analys av marknadsuppgifter för jämförbara tillgångar eller skulder. Jämförbarheten fastställs genom beaktande av kassaflödenas karaktär (exempelvis om kassaflödena är avtalsenliga eller icke avtalsenliga och sannolikt anpassar sig på liknande sätt till förändringar i de ekonomiska villkoren), samt andra faktorer (exempelvis kreditställning, säkerhet, varaktighet, restriktiva villkor och likviditet). Om en enda jämförbar tillgång eller skuld inte ger en korrekt bild av risken i kassaflödena för den tillgång eller skuld som värderas, kan det annars vara möjligt att härleda en diskonteringsfaktorn med hjälp av uppgifter för flera jämförbara tillgångar eller skulder tillsammans med den riskfria avkastningskurvan (dvs. genom en "uppbyggnadsansats").
- B20 För att illustrera en uppbyggnadsansats kan vi anta att tillgång A är en avtalsenlig rätt till 800 valutaenheter⁽¹⁾ om ett år (dvs. utan osäkerhet vad gäller tidpunkt). Det finns en etablerad marknad för jämförbara tillgångar, och information om dessa tillgångar, däribland prisuppgifter, finns tillgänglig. Dessa jämförbara tillgångar har följande karaktärsdrag:
- (a) Tillgång B är en avtalsenlig rätt att erhålla 1 200 VE om ett år och har ett marknadspris på 1 083 VE. Därmed är den implicita årliga avkastningen (dvs. en marknadsavkastning under ett år) 10,8 procent [$(1\ 200\ VE/1\ 083\ VE) - 1$].
- (b) Tillgång C är en avtalsenlig rätt att erhålla 700 VE om två år och har ett marknadspris på 566 VE. Därmed är den implicita årliga avkastningen (dvs. en marknadsavkastning under två år) 11,2 procent [$(700\ VE/566\ VE)^{0.5} - 1$].
- (c) Alla tre tillgångarna är jämförbara när det gäller risk (dvs. spridning av möjlig avkastning och kredit).
- B21 På grundval av tidpunkten för de avtalsenliga betalningarna som ska erhållas från tillgång A i förhållande till tidpunkten för tillgång B och tillgång C (dvs. ett år för tillgång B och två år för tillgång C), anses tillgång B vara mer jämförbar med tillgång A. Med användning av den avtalsenliga betalning som ska erhållas för tillgång A (800 VE) och den ettåriga marknadsavkastningen som härleds från tillgång B (10,8 procent), är det verkliga värdet på tillgång A 722 VE ($800\ VE/1,108$). I brist på tillgängliga marknadsuppgifter för tillgång B kan alternativt den ettåriga marknadsavkastningen härledas från tillgång C med hjälp av uppbyggnadsansatsen. I det fallet skulle den tvååriga marknadsavkastningen för tillgång C (11,2 procent) justeras till en ettårig marknadsavkastning med hjälp av den riskfria avkastningskurvas duration. Ytterligare information och analys kan krävas för att fastställa om riskpremierna för ettåriga och tvååriga tillgångar är desamma. Om det fastställs att riskpremierna för ettåriga och tvååriga tillgångar inte är desamma skulle den tvååriga marknadsavkastningen ytterligare justeras för denna effekt.
- B22 När tekniken med justerad diskonteringsfaktorn tillämpas på fasta in- eller utbetalningar inkluderas justeringen för risken i kassaflödena för den tillgång eller skuld som värderas i diskonteringsfaktorn. Ibland när tekniken med justerad diskonteringsfaktorn används för kassaflöden som inte är fasta in- eller utbetalningar kan det bli nödvändigt med en justering av kassaflödena för att uppnå jämförbarhet med den observerade tillgång eller skuld från vilken diskonteringsfaktorn härleds.

⁽¹⁾ Denna standard anges monetära belopp i "valutaenheter" (VE).

Tekniken med förväntat nuvärde

B23 Tekniken med förväntat nuvärde utgår från en uppsättning kassaflöden som representerar det sannolikhetsvägda genomsnittet av alla möjliga framtida kassaflöden (dvs. de förväntade kassaflödena). Den resulterande uppskattningen är identisk med förväntat värde, som i statistiska termer är det vägda genomsnittet av en fristående slumpvariabels möjliga värden med de respektive sannolikheterna som vikter. Eftersom samtliga möjliga kassaflöden är sannolikhetsbedömda är det resulterande förväntade kassaflödet inte beroende av att någon viss händelse inträffar (till skillnad från de kassaflöden som används i tekniken med justerad diskonteringssats).

B24 Vid ett investeringsbeslut skulle riskaverta marknadsaktörer ta hänsyn till risken för att de faktiska kassaflödena kan bli annorlunda än de förväntade kassaflödena. Inom portföljteorin skiljer man mellan två typer av risk:

- (a) Osystematisk (diversifierbar) risk, vilket är den risk som är knuten till en viss tillgång eller skuld.
- (b) Systematisk (icke-diversifierbar) risk, vilket är den risk som en tillgång eller skuld delar med andra poster i en diversifierad portfölj.

Enligt portföljteorin kommer marknadsaktörerna på en marknad i jämvikt endast att ersättas för att de bär den systematiska risken i kassaflödena (på ineffektiva marknader eller marknader som inte är i jämvikt kan andra former av avkastning eller ersättning finnas tillgängliga).

B25 Ansats 1 av tekniken med förväntat nuvärde justerar de förväntade kassaflödena för en tillgång enligt systematisk risk (dvs. marknadsrisk) genom att dra av en riskpremie (dvs. riskjusterade förväntade kassaflöden). Dessa riskjusterade förväntade kassaflöden representerar ett säkerhetskvivalent kassaflöde, som diskonteras till riskfri ränta. Ett säkerhetskvivalent kassaflöde är ett förväntat kassaflöde (enligt definition), som riskjusteras så att en marknadsaktör är ointresserad av att byta ut ett säkert kassaflöde mot ett förväntat kassaflöde. Om en marknadsaktör exempelvis skulle byta ut ett förväntat kassaflöde på 1 200 VE mot ett säkert kassaflöde på 1 000 VE är beloppet 1 000 VE säkerhetskvivalenten för 1 200 VE (dvs. 200 VE skulle vara riskpremien). I detta fall skulle det vara likgiltigt för marknadsaktören vilken tillgång som innehas.

B26 Ansats 2 av tekniken med förväntat nuvärde justerar däremot enligt systematisk risk (dvs. marknadsrisk) genom att tillämpa en riskpremie på den riskfria räntan. Följaktligen diskonteras de förväntade kassaflödena med en räntesats som motsvarar en förväntad räntesats som står i samband med sannolikhetsbedömda kassaflöden (dvs. förväntad avkastning). Modeller som används för prissättning av risktillgångar, exempelvis Capital Asset Pricing Model, kan användas för att uppskatta den förväntade avkastningen. Eftersom den diskonteringssats som används i tekniken med justerad diskonteringssats är en avkastning som står i samband med villkorliga kassaflöden är den sannolikt högre än den diskonteringssats som används i ansats 2 av tekniken med förväntat nuvärde, vilken är en förväntad avkastning som står i samband med förväntade eller sannolikhetsbedömda kassaflöden.

B27 För att illustrera ansatserna 1 och 2 kan vi anta att en tillgång har förväntade kassaflöden på 780 VE under ett år på basis av de möjliga kassaflöden och sannolikheter som anges nedan. Den tillämpliga riskfria räntan för kassaflöden med ett års horisont är fem procent, och den systematiska riskpremien för en tillgång med samma riskprofil är tre procent.

Möjliga kassaflöden	Sannolikhet	Sannolikhetsbedömda kassaflöden
500 VE	15 %	X75 VE
800 VE	60 %	480 VE
900 VE	25 %	225 VE
Förväntade kassaflöden		780 VE

B28 I denna enkla illustration representerar de förväntade kassaflödena (780 VE) det sannolikhetsbedömda genomsnittet av de tre möjliga utfallen. I mer realistiska situationer skulle det kunna finnas många möjliga utfall. Vid tillämpning av tekniken med förväntat nuvärde är det dock inte alltid nödvändigt att beakta utdelningarna av samtliga möjliga kassaflöden med hjälp av komplexa modeller och tekniker. I stället går det att ta fram ett begränsat antal fristående scenarier och sannolikheter som fångar en samling möjliga kassaflöden. Ett företag kan exempelvis använda realiserade kassaflöden för någon relevant förfluten period, justerade enligt de ändrade omständigheterna som har inträtt senare (exempelvis ändrade externa faktorer, däribland ekonomiska eller marknadsmässiga villkor, branschspecifika trender och konkurrens samt ändrade interna faktorer som påverkar företaget mer specifikt), med beaktande av marknadsaktörernas antaganden.

B29 I teorin är nuvärdet (dvs. det verkliga värdet) av tillgångens kassaflöden detsamma oavsett om de fastställs genom ansats 1 eller ansats 2, enligt följande:

- (a) Med ansats 1 justeras de förväntade kassaflödena för systematisk risk (dvs. marknadsrisk). I brist på marknadsuppgifter som direkt avser riskjusteringens belopp kan en sådan justering härledas från en prissättningsmodell för tillgångar enligt säkerhetsekvivalentprincipen. Riskjusteringen (dvs. riskpremien på 22 VE) kan exempelvis fastställas med hjälp av premien för systematisk risk på tre procent ($780 \text{ VE} - [780 \text{ VE} \times (1,05/1,08)]$), vilket resulterar i ett riskjusterat förväntat kassaflöde på 758 VE ($780 \text{ VE} - 22 \text{ VE}$). Värdet 758 VE är säkerhetsekvivalenten till 780 VE och diskonteras till den riskfria räntan (fem procent). Nuvärdet (dvs. det verkliga värdet) av tillgången är 722 VE ($758 \text{ VE}/1,05$).
- (b) Med ansats 2 justeras inte de förväntade kassaflödena för systematisk risk (dvs. marknadsrisk). Justeringen för denna risk ingår i diskonteringssatsen. Därmed diskonteras de förväntade kassaflödena till en förväntad avkastning på åtta procent (dvs. den riskfria räntan på fem procent samt premien för systematisk risk på tre procent). Nuvärdet (dvs. det verkliga värdet) av tillgången är 722 VE ($780 \text{ VE}/1,08$).

B30 När en teknik med förväntat nuvärde används för värdering till verkligt värde kan antingen ansats 1 eller ansats 2 användas. Om ansats 1 eller ansats 2 används beror på förhållanden och omständigheter som är specifika för den tillgång eller skuld som värderas, tillgången på tillräckliga uppgifter och tillämpade omdömen.

TILLÄMPNING AV NUVÄRDESTEKNIKER PÅ SKULDER OCH ETT FÖRETAGS EGETKAPITALINSTRUMENT SOM INTE INNEHAS AV ANDRA PARTER SOM TILLGÅNGAR (PUNKTERNA 40 OCH 41)

B31 När en nuvärdesteknik används för att till verkligt värde värdera en skuld som inte innehas av en annan part som tillgång (exempelvis en nedläggningssskuld), ska ett företag bland annat uppskatta de framtida negativa kassaflöden som en marknadsaktör väntar sig ska genereras vid fullföljandet av förpliktelsen. Dessa framtida negativa kassaflöden ska inkludera marknadsaktörernas förväntningar om kostnaden för fullgörandet av förpliktelsen och den ersättning en marknadsaktör skulle kräva för att ta på sig förpliktelsen. Sådan ersättning omfattar den avkastning som en marknadsaktör skulle kräva för att

- (a) gå in i verksamheten (dvs. värdet för att fullgöra förpliktelsen, exempelvis genom att använda medel som skulle kunna användas för annan verksamhet), och
- (b) ta på sig den risk som är förknippad med förpliktelsen (dvs. en *riskpremie* som återspeglar risken för att de faktiska kassaflödena kan bli annorlunda än de förväntade kassaflödena, se punkt B33).

B32 En icke-finansiell skuld innefattar exempelvis inte någon avtalsenlig avkastning och det finns ingen observerbar marknadsavkastning för skulden. I vissa fall är komponenterna i den avkastning som marknadsaktörerna skulle kräva omöjliga att särskilja från varandra (exempelvis när man använder det pris som en uppdragstagare skulle ta ut som fast belopp). I andra fall måste företaget göra en uppskattning av dessa komponenter separat (exempelvis när man använder det pris som en uppdragstagare skulle ta ut på löpande räkning, eftersom uppdragstagaren i detta fall inte skulle bära risken med framtida kostnadsändringar).

B33 Ett företag kan på ett av följande sätt ta med en riskpremie i värderingen till verkligt värde av en skuld eller ett företags egetkapitalinstrument som inte innehas av en annan part som tillgång:

- (a) Genom att justera kassaflödena (dvs. som en ökning av de negativa kassaflödena).
- (b) Genom att justera den räntesats som används för att diskontera de framtida kassaflödena till deras nuvärden (dvs. som en minskning av diskonteringssatsen).

Ett företag ska se till att det inte dubbelräknar eller lämnar riskjusteringar obeaktade. Om de uppskattade kassaflödena exempelvis ökas för att ta hänsyn till ersättningen för bärandet av den risk som är förknippad med förpliktelsen ska diskonteringssatsen inte justeras för att återspegla denna risk.

INDATA TILL VÄRDERINGSTEKNIKER (PUNKTERNA 67–71)

B34 Exempel på marknader där indata kan vara observerbara för vissa tillgångar och skulder (exempelvis finansiella instrument):

- (a) *Valutamarknad*. På en valutamarknad är slutkurserna både lättillgängliga och allmänt representativa för verkligt värde. Ett exempel på en sådan marknad är London Stock Exchange.

- (b) *Dealer market*. På en "dealer market" köper eller säljer handlarna för egen räkning. De tillför därigenom likviditet genom att använda sitt kapital för att hålla lager av poster som de noterar köp- och säljkurser för. Normalt är köp- och säljkurser (som representerar det pris till vilket mäklaren är redo att köpa respektive det pris till vilket handlaren är redo att sälja) mer lättillgängliga än slutkurser. OTC-marknader (för vilka priserna offentliggörs) är dealer markets. Dealer markets finns även för vissa andra tillgångar och skulder, inbegripet vissa finansiella instrument, råvaror och fysiska tillgångar (exempelvis begagnad utrustning).
- (c) *Brokered market*. På en "brokered market" försöker mäklare förmedla kontakt mellan köpare och säljare, men står inte redo att handla för egen räkning. Med andra ord använder inte mäklarna sitt eget kapital för att hålla lager av poster som de noterar köp- och säljkurser för. Mäklaren känner till respektive parter köp- och säljkurser, men varje part är normalt omedveten om de andra parternas priskrav. Priserna på slutförda transaktioner är ibland tillgängliga. Brokered markets omfattar elektroniska kommunikationsnät, där köp- och säljorder matchas, samt marknader för kommersiella fastigheter och bostadsfastigheter.
- (d) *Principal-to-principal market*. På en "principal-to-principal market" förhandlas transaktionerna (både låneursprung och återförsäljning) fram oberoende och utan mellanhänder. Ofta offentliggörs endast knapphändig information om dessa transaktioner.

HIERARKI FÖR VERKLIGT VÄRDE (PUNKTERNA 72–90)

Indata på Nivå 2 (punkterna 81–85)

B35 Exempel på indata på Nivå 2 för bestämda tillgångar och skulder innefattar följande:

- (a) *Ränteswappar (betala rörlig ränta/erhålla fast ränta) baserade på swapräntan London Interbank Offered Rate (LIBOR)*. Indata på Nivå 2 skulle vara LIBOR-swapräntan om denna ränta är observerbar i normalt angivna intervall under hela swapavtalstiden.
- (b) *Ränteswappar (betala rörlig ränta/erhålla fast ränta) baserade på en avkastningskurva i utländsk valuta*. Indata på Nivå 2 skulle vara swapräntan baserad på en avkastningskurva i utländsk valuta som är observerbar i normalt angivna intervall under hela swapavtalstiden. Det skulle vara fallet om avtalstiden är tio år och denna ränta är observerbar i normalt angivna intervall under nio år, på villkor att en rimlig extrapolering av avkastningskurvan för år 10 inte skulle vara betydande för värderingen till verkligt värde av swappen som helhet.
- (c) *Ränteswappar (betala rörlig ränta/erhålla fast ränta) baserade på en viss banks bästa ränta*. Indata på Nivå 2 skulle vara bankens bästa ränta som härleds genom extrapolering om de extrapolerade värdena styrks av observerbara marknadsuppgifter, exempelvis genom korrelation med en ränta som är observerbar under hela swapavtalstiden.
- (d) *Treårigt optionsavtal på börshandlade aktier*. Indata på Nivå 2 skulle vara den implicita volatiliteten för aktierna, som genom extrapolering härleds till år 3 om båda följande villkor föreligger:
- (i) Priserna för ettåriga och tvååriga optionsavtal på aktierna är observerbara.
 - (ii) Den extrapolerade implicita volatiliteten för ett treårigt optionsavtal bekräftas av observerbara marknadsuppgifter för hela optionsavtalstiden.

I detta fall kan den implicita volatiliteten härledas genom extrapolering från den implicita volatiliteten för ettåriga och tvååriga optionsavtal på aktierna och bekräftas av den implicita volatiliteten för treåriga optionsavtal på jämförbara företags aktier, på villkor att det finns en korrelation mellan den ettåriga och tvååriga implicita volatiliteten.

- (e) *Licensavtal*. För ett licensavtal som förvärfvas i ett rörelseförvärf och som det förvärfvade företaget (parten i licensavtalet) nyligen förhandlade fram med en fristående part skulle indata på Nivå 2 vara royaltysatsen i avtalet med den fristående parten vid avtalets början.

- (f) *Lager av färdiga varor i butik.* För lager av färdiga varor som förvärvas i ett rörelseförvärv skulle indata på Nivå 2 vara antingen ett pris för kunder på en detaljhandelsmarknad eller ett pris för återförsäljare på en grosshandelsmarknad, justerat för skillnader i lagerpostens skick och plats och jämförbara (dvs. liknande) lagerposter, så att värderingen till verkligt värde återspeglar det pris som skulle erhållas vid en transaktion för försäljning av lagerposten till en annan återförsäljare som skulle slutföra den nödvändiga säljinsatsen. Värderingen till verkligt värde kommer i princip att vara densamma, oavsett om justeringarna avser ett detaljhandelspris (nedåt) eller ett grosshandelspris (uppåt). Rent allmänt bör det pris som kräver de minsta subjektiva justeringarna användas för värderingen till verkligt värde.
- (g) *Byggnad som innehas och används.* Indata på Nivå 2 skulle vara priset per kvadratmeter för byggnaden (en värderingsmultipel) som härleds från observerbara marknadsuppgifter, exempelvis multiplar härledda från priser i observerade transaktioner med jämförbara (dvs. liknande) byggnader på liknande platser.
- (h) *Kassagenererande enhet.* Indata på Nivå 2 skulle vara en värderingsmultipel (exempelvis en multipel av vinst eller intäkter eller ett liknande resultatmått) som härleds från observerbara marknadsuppgifter, exempelvis multiplar härledda från priser i observerade transaktioner inom jämförbara (dvs. liknande) verksamhetsområden, med beaktande av driftsrelaterade, marknadsrelaterade, finansiella och icke finansiella faktorer.

Indata på Nivå 3 (punkterna 86-90)

B36 Exempel på indata på Nivå 3 för bestämda tillgångar och skulder innefattar följande:

- (a) *Valutaswap med lång löptid.* Indata på Nivå 3 skulle vara en ränta i en bestämd valuta som inte är observerbar och som inte kan bekräftas av observerbara marknadsuppgifter i normalt angivna intervall eller på annat sätt för valutaswappens hela avtalstid. Räntesatserna i en valutaswap är de swapräntor som räknas fram på grundval av respektive lands avkastningskurva.
- (b) *Treårigt optionsavtal på börshandlade aktier.* Indata på Nivå 3 skulle vara historisk volatilitet, dvs. den volatilitet för aktierna som härleds från aktiernas historiska priser. Historisk volatilitet ger normalt ingen bild av nuvarande marknadsaktörers förväntningar om framtida volatilitet, även om det är den enda tillgängliga informationen för prissättning av en option.
- (c) *Ränteswap.* Indata på Nivå 3 skulle vara en justering av ett genomsnittligt konsensuspris (icke-bindande pris) för swappen, som tagits fram med hjälp av uppgifter som inte är direkt observerbara och inte på annat sätt kan bekräftas av observerbara marknadsuppgifter.
- (d) *Nedläggningsskuld som övertagits i ett rörelseförvärv.* Indata på Nivå 3 skulle vara en aktuell uppskattning med hjälp av företagets egna uppgifter om de framtida utbetalningarna för att fullgöra förpliktelsen (inbegripet marknadsaktörernas förväntningar om kostnaderna för fullgörandet av förpliktelsen och den ersättning som en marknadsaktör skulle kräva för att bära förpliktelsen att montera ned tillgången) i brist på rimligen tillgänglig information om att marknadsaktörerna skulle använda andra antaganden. Dessa indata på Nivå 3 skulle i en nuvärdesteknik användas tillsammans med andra indata, exempelvis aktuell riskfri ränta eller kreditjusterad riskfri ränta, om effekten av företagets kreditställning på skuldens verkliga värde återspeglas i diskonteringsatsen snarare än i uppskattningen av framtida negativa kassaflöden.
- (e) *Kassagenererande enhet.* Indata på Nivå 3 skulle vara en finansiell prognos (exempelvis avseende kassaflöden eller resultat) som tagits fram med hjälp av företagets egna uppgifter, i brist på rimligen tillgänglig information om att marknadsaktörerna skulle använda andra antaganden.

VÄRDERING TILL VERKLIGT VÄRDE NÄR VOLYMEN ELLER AKTIVITETSNIVÅN FÖR EN TILLGÅNG ELLER SKULD AVSEVÄRT HAR MINSKAT

B37 En tillgångs eller skulds verkliga värde kan påverkas när det har skett en avsevärd minskning i volymen eller aktivitetsnivån för denna tillgång eller skuld i förhållande till normal marknadsaktivitet för tillgången eller skulden (eller liknande tillgångar eller skulder). För att på grundval av tillgängliga uppgifter avgöra om det har skett en avsevärd minskning i volym eller aktivitetsnivå för tillgången eller skulden ska ett företag utvärdera betydelsen och relevansen av exempelvis följande faktorer:

- (a) Det finns få nyligen genomförda transaktioner.

- (b) Kursuppgifterna tas inte fram med hjälp av aktuell information.
 - (c) Kursuppgifterna varierar i hög grad, antingen över tid eller mellan olika marknadsgaranter (exempelvis på vissa "brokered markets").
 - (d) Index som tidigare var starkt korrelerade med tillgångens eller skuldens verkliga värden är bevisligen okorrelerade med de senaste indikationerna om verkligt värde för denna tillgång eller skuld.
 - (e) Det sker en avsevärd ökning i implicita likviditetspremier, avkastningar eller resultatindikatorer (som betalningsföresummelser eller förlusters svårighetsgrad) för observerade transaktioner eller noterade priser jämfört med företagets uppskattning av förväntade kassaflöden, med beaktande av alla tillgängliga marknadsuppgifter om kreditrisk och annan risk för utebliven fullgörelse för tillgången eller skulden.
 - (f) Det föreligger en stor skillnad mellan köp- och säljkurs eller sker en avsevärd ökning av skillnaden mellan köp- och säljkurs.
 - (g) Det sker en avsevärd minskning i aktiviteten på marknaden eller finns ingen marknad för nyemitterade värdepapper (dvs. en primärmarknad) för tillgången eller skulden eller liknande tillgångar eller skulder.
 - (h) Lite information är offentligt tillgänglig (exempelvis för transaktioner på en "principal-to-principal market").
- B38 Om ett företag drar slutsatsen att det har skett en avsevärd minskning i volymen eller aktivitetsnivån för tillgången eller skulden i förhållande till normal marknadsaktivitet för tillgången eller skulden (eller liknande tillgångar eller skulder) krävs ytterligare analys av transaktionerna eller de noterade priserna. Endast en minskad volym eller aktivitetsnivå behöver inte betyda att ett transaktionspris eller noterat pris inte ger en bild av det verkliga värdet eller att transaktionen på marknaden inte är ordnad. Om ett företag dock avgör att ett transaktionspris eller noterat pris inte ger en bild av det verkliga värdet (vissa transaktioner kanske inte är ordnade) krävs en justering av transaktionspriset eller det noterade priset om företaget använder dessa priser för värdering till verkligt värde och justeringen kan vara betydande för värderingen till verkligt värde som helhet. Justeringar kan också vara nödvändiga under andra omständigheter (exempelvis när ett pris för en liknande tillgång kräver avsevärd justering för att det ska bli jämförbart med den tillgång som värderas eller när priset är gammalt).
- B39 I denna standard föreskrivs ingen ansats för betydande justeringar av transaktionspriser eller noterade priser. I punkterna 61–66 och B5–B11 behandlas användningen av värderingstekniker vid värdering till verkligt värde. Oavsett vilken värderingsteknik som används ska ett företag ta med lämpliga riskjusteringar, däribland en riskpremie som återspeglar det belopp som marknadsaktörerna skulle kräva som ersättning för osäkerheten i kassaflödena för en tillgång eller skuld (se punkt B17). Annars ger inte värderingen en korrekt bild av det verkliga värdet. I vissa fall kan det vara svårt att bestämma lämplig riskjustering. Svårighetsgraden i sig är dock inte ett tillräckligt skäl för att utesluta en riskjustering. Riskjusteringen ska återspegla en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer under aktuella marknadsförhållanden vid värderingstidpunkten.
- B40 Om det har skett en avsevärd minskning i volym eller aktivitetsnivå för tillgången eller skulden kan det vara på sin plats att ändra värderingsteknik eller använda flera värderingstekniker (exempelvis en marknadsansats och en nuvärdesteknik). När indikationer på verkligt värde från flera värderingstekniker vägs samman ska ett företag ta hänsyn till rimligheten i intervallet av värderingarna till verkligt värde. Syftet är att fastställa den punkt i intervallet som under aktuella marknadsförhållanden är mest representativ för det verkliga värdet. Ett brett intervall i värderingarna till verkligt värde kan tyda på att ytterligare analys är nödvändig.
- B41 Syftet med värderingen till verkligt värde är oförändrat, även om det har skett en avsevärd minskning i volym eller aktivitetsnivå för tillgången eller skulden. Det verkliga värdet är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld i en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer (dvs. inte försäljning på grund av tvångslikvidation eller utmätning) och under aktuella marknadsförhållanden.
- B42 Att uppskatta det pris till vilket marknadsaktörerna skulle vara redo att gå in i en ordnad transaktion vid värderingstidpunkten, om det har skett en avsevärd minskning i volym eller aktivitetsnivå för tillgången eller skulden, beror på förhållandena och omständigheterna vid värderingstidpunkten och kräver omdöme. Ett företags avsikt att inneha tillgången eller reglera eller på annat sätt fullgöra skulden är inte relevant vid värderingen till verkligt värde, eftersom verkligt värde är en marknadsbaserad värdering, inte en företagsspecifik värdering.

Identifiering av transaktioner som inte är ordnade

B43 Det blir svårare att avgöra huruvida en transaktion är ordnad om det har skett en avsevärd minskning i volym eller aktivitetsnivå för denna tillgång eller skuld i förhållande till normal marknadsaktivitet för tillgången eller skulden (eller liknande tillgångar eller skulder). Under sådana omständigheter är det inte lämpligt att dra slutsatsen att alla transaktioner på denna marknad sker under icke ordnade former (dvs. försäljning på grund av tvångslikvidation eller utmätning). Omständigheter som kan tyda på att en transaktion är ordnad är exempelvis att

- (a) det saknades tillräcklig marknadsexponering under en period som föregick värderingstidpunkten för att möjliggöra försäljning som är normal och sedvanlig för transaktioner med sådana tillgångar eller skulder under aktuella marknadsförhållanden,
- (b) det förelåg en normal och sedvanlig försäljningsperiod, men säljaren sålde tillgången eller skulden till en enda marknadsaktör,
- (c) säljaren befinner sig i eller är nära konkurs eller tvångsförvaltning (dvs. säljaren är nödlidande),
- (d) säljaren behövde sälja för att uppfylla regelkrav eller rättsliga krav (dvs. säljaren var tvingad),
- (e) transaktionspriset är ett avvikande värde jämfört med andra nyligen genomförda transaktioner för samma eller en liknande tillgång eller skuld.

Ett företag ska utvärdera omständigheterna för att avgöra om transaktionen är ordnad, med hänsyn till vikten av tillgängliga uppgifter.

B44 Ett företag ska beakta allt det följande vid värdering till verkligt värde eller uppskattning av marknadsriskpremier:

- (a) Om beläggen pekar på att en transaktion inte är ordnad ska ett företag tillmäta detta transaktionspris liten eller ingen betydelse (jämfört med andra indikationer på verkligt värde).
- (b) Om beläggen pekar på att en transaktion är ordnad ska ett företag ta hänsyn till detta transaktionspris. Den grad av betydelse som tillmäts transaktionspriset jämfört med andra indikationer på verkligt värde beror på förhållandena och omständigheterna, exempelvis följande:
 - (i) Transaktionens volym.
 - (ii) Transaktionens jämförbarhet med den tillgång eller skuld som värderas.
 - (iii) Transaktionens närhet till värderingstidpunkten.
- (c) Om ett företag inte har tillräcklig information för att kunna avgöra om en transaktion är ordnad ska det ta hänsyn till transaktionspriset. Det kan dock hända att transaktionspriset inte ger en korrekt bild av det verkliga värdet (dvs. transaktionspriset är inte nödvändigtvis den enda eller huvudsakliga grundvalen för värdering till verkligt värde eller uppskattning av marknadsriskpremier). När ett företag inte har tillräcklig information för att kunna avgöra om bestämda transaktioner är ordnade ska företaget tillmäta dessa transaktioner mindre betydelse jämfört med andra transaktioner som bevisligen är ordnade.

Ett företag måste inte göra stora ansträngningar för att avgöra om en transaktion är ordnad, men det får inte bortse från information som rimligen är tillgänglig. När ett företag är part i en transaktion antas det ha tillräcklig information för att kunna avgöra om transaktionen är ordnad.

Användning av noterade priser från tredje part

B45 Denna standard förhindrar inte användning av noterade priser från tredje part, exempelvis företag som tillhandahåller aktuell prisinformation eller mäklare, om ett företag har bedömt att de noterade priserna från dessa parter tas fram i enlighet med denna standard.

- B46 Om det har skett en avsevärd minskning i volym eller aktivitetsnivå för tillgången eller skulden ska ett företag utvärdera om de noterade priserna från tredje part tas fram med hjälp av aktuell information som återspeglar ordnade transaktioner eller en värderingsteknik som återspeglar marknadsaktörernas antaganden (inbegripet antaganden om risk). Vid vägning av ett noterat pris som indata för en värdering till verkligt värde tillmäter ett företag mindre betydelse (jämfört med andra indikationer på verkligt värde som återspeglar resultaten av transaktioner) åt noteringar som inte återspeglar resultatet av transaktioner.
- B47 Dessutom ska noteringens karaktär (exempelvis om noteringen är en indexkurs eller ett bindande erbjudande) beaktas vid vägning av tillgängliga uppgifter. Större betydelse ska tillmätas noteringar från tredje part som utgör bindande erbjudanden.

Bilaga C

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

IFRS 13 och dess bilagor utgör en helhet. Bilagan har samma rättsliga värde som övriga delar av standarden.

- C1 Ett företag ska tillämpa denna standard för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2013 eller senare. Tidigare tillämpning är tillåten. Om ett företag tillämpar standarden för en tidigare period ska det upplysa om detta.
- C2 Denna standard ska tillämpas framåtriktat från början av det räkenskapsår då den tillämpas för första gången.
- C3 Upplysningskraven i denna standard behöver inte tillämpas i jämförande information för perioder som föregår den period då denna standard tillämpas för första gången.

Bilaga D

Ändringar av andra IFRS

Denna bilaga innehåller ändringar av andra IFRS som är en följd av att IASB publicerar IFRS 13. Ett företag ska tillämpa ändringarna för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2013 eller senare. Om ett företag tillämpar IFRS 13 för en tidigare period ska det även tillämpa ändringarna för denna tidigare period. Ändrade punkter visas med ny text understruken och borttagen text genomstruken.

ÄNDRING AV DEFINITION

- D1 I IFRS 1, 3–5 och 9 (utfärdad i oktober 2010) ersätts definitionen av verkligt värde med följande:

Verkligt värde är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer. (Se IFRS 13.)

- I IAS 2, 16, 18–21, 32 och 40 ersätts definitionen av verkligt värde med följande:

Verkligt värde är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer. (Se IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*.)

IFRS 1 Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas (i dess ändrade lydelse från september 2010)

- D2 Punkt 19 ska utgå.

- D3 Punkt 39J ska läggas till enligt följande:

39J IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt 19 ströks, definitionen av verkligt värde i bilaga A ändrades och punkterna D15 och D20 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

- D4 Punkterna D15 och D20 ska ändras enligt följande:

D15 Om en företagstillämpare värderar ett sådant innehav till anskaffningsvärde enligt IAS 27 ska det värdera detta innehav till ett av följande belopp i sin rapport över periodens ingående finansiella ställning enligt IFRS:

...

(b) antaget anskaffningsvärde. Antaget anskaffningsvärde för sådant innehav ska vara dess

(i) verkliga värde per företagets tidpunkt för övergång till IFRS i dess separata finansiella rapporter, eller

...

D20 Oaktat kraven i punkterna 7 och 9 kan ett företag tillämpa kraven i punkt VT76 (a) i IAS 39, antingen

...

IFRS 2 Aktierelaterade ersättningar

D5 Punkt 6A ska läggas till enligt följande:

6A I denna standard används begreppet "verkligt värde" på ett sätt som i vissa avseenden skiljer sig från definitionen av verkligt värde i IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*. När ett företag tillämpar IFRS 2 ska det därför göra en värdering till verkligt värde enligt denna standard, inte enligt IFRS 13.

IFRS 3 Rörelseförvärv

D6 Punkterna 20, 29, 33 och 47 ska ändras enligt följande:

20 I punkterna 24–31 anges de typer av identifierbara tillgångar och skulder som innefattar poster för vilka denna standard medger begränsade undantag från värderingsprincipen.

29 Förvärvaren ska beräkna värdet av en återköpt rättighet som redovisats som en immateriell tillgång med utgångspunkt i den återstående avtalstiden för det hänförliga avtalet, oavsett om marknadsaktörer skulle överväga potentiella avtalsförnyelser när de värderar dess verkliga värde. Punkt B35 och B36 innehåller vägledning vid tillämpning.

33 ... För att fastställa beloppet för goodwill i ett rörelseförvärv där ingen ersättning överförs ska förvärvaren använda det verkliga värdet på förvärvarens andel i det förvärvade företaget per förvärvstidpunkten i stället för det verkliga värdet på den överförda ersättningen per förvärvstidpunkten (punkt 32 (a) (i)). ...

47 ... Exempelvis, om det inte går att identifiera en mellanliggande händelse som ändrat dess verkliga värde, är försäljningen av en tillgång till tredje part kort efter förvärvstidpunkten till ett värde som skiljer sig i betydande utsträckning från dess preliminära verkliga värde värderat per den tidpunkten ett tecken på ett fel i det preliminära beloppet.

D7 Punkt 64F ska läggas till enligt följande:

64F IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 20, 29, 33 och 47 ändrades, att definitionen av verkligt värde i bilaga A ändrades och att punkterna B22, B40, B43–B46, B49 och B64 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

D8 I bilaga B ska punkterna B22 och B40, B43–B46, B49 och B64 ändras enligt följande:

B22 Eftersom koncernredovisningen utgör en fortsättning på det legala dotterföretagets finansiella rapporter, förutom vad gäller dess kapitalstruktur, återspeglar koncernredovisningen

...

(d) det belopp som redovisas som emitterade egetkapitalandelar i koncernredovisningen, fastställda genom att lägga ihop det legala dotterföretagets emitterade egetkapitalandelar (den redovisande förvärvaren) som var utestående omedelbart före rörelseförvärvet, med det legala moderföretagets (redovisande förvärvat företag) verkliga värde. Emellertid

...

B40 Kriterierna för identifierbarhet bestämmer huruvida en immateriell tillgång redovisas skilt från goodwill. Emellertid ger kriterierna varken vägledning vid värdering av en immateriell tillgång till verkligt värde eller begränsar de antaganden som används vid värdering av en immateriell tillgång till verkligt värde. Förvärvaren skulle exempelvis ta hänsyn till de antaganden som marknadsaktörer skulle använda vid prissättning av den immateriella tillgången, exempelvis förväntningar på framtida avtalsförändringar, vid värdering till verkligt värde. ...

- B43 För att skydda sitt konkurrensläge eller av andra skäl kan förvärvaren avse att inte använda en förvärvad icke-finansiell tillgång, eller kan avse att inte använda tillgången på det maximala och bästa sättet. Det kan exempelvis gälla en förvärvad immateriell tillgång avseende forskning och utveckling som förvärvaren planerar använda defensivt genom att hindra andra från att använda den. Förvärvaren ska likväl värdera den icke-finansiella tillgången till verkligt värde enligt dess maximala och bästa användning av marknadsaktörer i enlighet med lämpligt värderingsantagande, både inledningsvis och vid värdering till verkligt värde efter avdrag för kostnader vid avyttring för efterföljande prövning av nedskrivningsbehovet.
- B44 Enligt denna standard får förvärvaren värdera ett innehav utan bestämmande inflytande i det förvärvade företaget till dess verkliga värde per förvärvstidpunkten. Ibland kommer en förvärvare att kunna beräkna det verkliga värdet per förvärvstidpunkten för ett innehav utan bestämmande inflytande utifrån ett noterat pris på en aktiv marknad för aktier (dvs. sådana som inte innehas av förvärvaren). I andra situationer kommer emellertid ett noterat pris på en aktiv marknad för aktierna inte att vara tillgängligt. I sådana situationer skulle förvärvaren beräkna det verkliga värdet för innehavet utan bestämmande inflytande genom att använda en annan värderingsteknik.
- B45 De verkliga värdena på förvärvarens innehav i det förvärvade företaget och innehavet utan bestämmande inflytande per aktie kan skilja sig åt. Den huvudsakliga skillnaden är sannolikt att en premie avseende bestämmande inflytande innefattas i det verkliga värdet per aktie på förvärvarens innehav i det förvärvade företaget eller omvänt att en rabatt för bristen på bestämmande inflytande (kallas även rabatt för innehav utan bestämmande inflytande) innefattas i det verkliga värdet per aktie på innehavet utan bestämmande inflytande, om marknadsaktörerna skulle ta hänsyn till en sådan premie eller rabatt vid prissättningen av innehavet utan bestämmande inflytande.
- B46 I ett rörelseförvärv som genomförs utan att ersättning överförs måste förvärvaren byta ut det verkliga värdet per förvärvstidpunkten på sitt innehav i det förvärvade företaget mot det verkliga värdet per förvärvstidpunkten på den ersättning som överförs för att värdera goodwill eller en vinst på ett förvärv till lågt pris (se punkterna 32–34).
- B49 En värdering till verkligt värde för ett ömsesidigt företag bör innefatta de antaganden som marknadsaktörer skulle göra om framtida medlemsförmåner samt varje annat relevant antagande som marknadsaktörer skulle göra om det ömsesidiga företaget. Exempelvis skulle en nuvärdesteknik kunna användas för att värdera ett ömsesidigt företag till verkligt värde. De kassaflöden som används som indata i modellen bör byggas på det ömsesidiga företagets förväntade kassaflöden, som troligen återspeglar avdrag för medlemsförmåner, såsom lägre avgifter för varor och tjänster.
- B64 För att uppnå syftet med punkt 59 ska förvärvaren för varje rörelseförvärv som sker under rapportperioden lämna följande upplysningar
- ...
- (f) det verkliga värdet per förvärvstidpunkten av total överförd ersättning och det verkliga värdet per förvärvstidpunkten på varje större slag av ersättning, såsom
- ...
- (iv) förvärvarens egetkapitalandelar, inklusive antalet utgivna eller utgivningsbara instrument och ansatsen som används för värdering av dessa instrument eller andelar till verkligt värde.
- ...
- (o) för varje rörelseförvärv i vilket förvärvaren innehar mindre än 100 procent av egetkapitalandelarna i det förvärvade företaget per förvärvstidpunkten
- ...
- (ii) för varje innehav utan bestämmande inflytande i ett förvärvat företag värderat till verkligt värde, de värderingstekniker och betydande indata som använts för att värdera detta värde.
- ...

IFRS 4 Försäkringsavtal

D9 Punkt 41E ska läggas till enligt följande:

- 41E IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i bilaga A ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IFRS 5 Anläggningstillgångar som innehas för försäljning och avvecklade verksamheter**D10 Punkt 44H ska läggas till enligt följande:**

- 44H IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i bilaga A ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IFRS 7 Finansiella instrument: Upplysningar (i dess ändrade lydelse från oktober 2009)**D11 [Ej tillämplig på krav]****D12 Punkt 3 ska ändras enligt följande:**

- 3 Denna standard ska tillämpas av alla företag för alla typer av finansiella instrument förutom följande:

- (a) ... I dessa fall ska företagen tillämpa kraven i denna standard. För de innehav som värderas till verkligt värde ska företagen tillämpa kraven i IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*. ...

...

D13 Punkterna 27–27B ska utgå.**D14 Punkt 28 ska ändras enligt följande:**

- 28 I vissa fall redovisar ett företag inte vinst eller förlust vid första redovisningstillfället för en finansiell tillgång eller finansiell skuld, eftersom det verkliga värdet varken styrks av ett noterat pris på en aktiv marknad för en identisk tillgång eller skuld (dvs. indata på Nivå 1) eller baseras på en värderingsteknik som endast använder uppgifter från observerbara marknader (se punkt VT76 i IAS 39). I sådana fall ska företaget för varje klass av finansiella tillgångar eller finansiella skulder lämna upplysning om

- (a) sina redovisningsprinciper för att i rapporten över totalresultatet redovisa skillnaden mellan det verkliga värdet vid första redovisningstillfället och transaktionspriset i syfte att återspegla en förändring av faktorer (inklusive tid) som marknadsaktörer skulle beakta vid prissättning av tillgången eller skulden (se punkt VT76 (b) i IAS 39).

...

- (c) varför företaget drog slutsatsen att transaktionspriset inte var det bästa uttrycket för det verkliga värdet, samt en beskrivning av beläggen för det verkliga värdet.

D15 Punkt 29 ska ändras enligt följande:

- 29 Upplysningar om verkligt värde behöver inte lämnas

...

- (b) för innehav av egetkapitalinstrument som inte har ett noterat marknadspris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1), eller derivat som är knutna till sådana egetkapitalinstrument, som värderas till anskaffningsvärde i enlighet med IAS 39 på grund av att deras verkliga värde inte kan beräknas på ett annat tillförlitligt sätt, eller

...

D16 Punkt 44P ska läggas till enligt följande:

- 44P IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 3, 28, 29, B4 och B26 samt bilaga A ändrades och att punkterna 27–27B ströks. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

D17 I bilaga A ska definitionen av andra prisrisker ändras enligt följande:

andra prisrisker Risken för att verkligt värde på eller framtida kassaflöden från ett finansiellt instrument varierar på grund av förändringar i marknadspriser (andra än sådana som härrör från ränte- eller valutarisk), oavsett om dessa förändringar orsakas av faktorer som rör det enskilda finansiella instrumentet eller dess emittent, eller av faktorer som påverkar alla likartade finansiella instrument som handlas på marknaden.

IFRS 9 Finansiella instrument (utfärdad i november 2009)

D18 Punkt 5.1.1 ska ändras enligt följande:

5.1.1 **Vid första redovisningstillfället ska ett företag värdera en finansiell tillgång till det verkliga värdet plus, när det gäller en finansiell tillgång som inte tillhör kategorin finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via resultaträkningen, transaktionskostnader som är direkt hänförliga till förvärvet av den finansiella tillgången.**

D19 Punkt 5.1.1A ska läggas till enligt följande:

5.1.1A **Om emellertid den finansiella tillgångens verkliga värde vid första redovisningstillfället skiljer sig från transaktionspriset ska ett företag tillämpa punkt B5.1 och punkt VT76 i IAS 39.**

D20 Punkterna 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5 och 8.2.11 ska ändras enligt följande:

5.2.1 **Efter första redovisningstillfället ska ett företag värdera en finansiell tillgång i enlighet med punkterna 4.1–4.5 till verkligt värde eller upplupet anskaffningsvärde.**

5.3.2 **Om ett företag i enlighet med punkt 4.9 omklassificerar en finansiell tillgång så att den värderas till verkligt värde, värderas dess verkliga värde på dagen för omklassificeringen. Eventuell vinst eller förlust som uppstår genom en skillnad mellan det tidigare redovisade värdet och det verkliga värdet redovisas i resultatet.**

8.2.5 Om ett företag värderar ett sammansatt kontrakt till verkligt värde i enlighet med punkt 4.4 eller punkt 4.5 men det sammansatta kontraktets verkliga värde inte hade värderats i jämförbara rapportperioder, ska det sammansatta kontraktets verkliga värde i de jämförbara rapportperioderna vara summan av komponenternas verkliga värden (dvs. ett värdekontrakt som inte är ett derivat och det inbäddade derivatet) vid slutet av varje jämförbar rapportperiod.

8.2.11 Om ett företag tidigare redovisade en investering i ett egetkapitalinstrument som inte har ett noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) (eller ett derivat som är kopplat till och måste regleras genom leverans av ett sådant egetkapitalinstrument) till anskaffningsvärdet i enlighet med IAS 39, ska det värdera detta instrument till verkligt värde på första tillämpningsdagen. ...

D21 Punkt 8.1.3 ska läggas till enligt följande:

8.1.3 **IFRS 13 Värdering till verkligt värde, som utfärdades i maj 2011, innebär att punkterna 5.1.1, 5.2.1, 5.3.2, 8.2.5, 8.2.11, B5.1, B5.4, B5.5, B5.7, C8, C20, C22, C27 och C28 och tilläggs punkten 5.1.1A ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.**

D22 I bilaga A ska inledningstexten ändras enligt följande:

Följande termer definieras i punkt 11 av IAS 32, *Finansiella instrument: Klassificering*, punkt 9 i IAS 39 eller bilaga A i IFRS 13 och används i denna standard med de innebörder som anges i IAS 32, IAS 39 eller IFRS 13: ...

D23 I bilaga B ska punkt B5.1, rubriken ovanför punkt B5.5 samt punkterna B5.5 och B5.7 ändras enligt följande:

B5.1 Det verkliga värdet för en finansiell tillgång vid första redovisningstillfället är vanligen transaktionspriset (det vill säga det verkliga värdet för den ersättning som erlagts, se även IFRS 13 och punkt VT76 i IAS 39). Om del av den ersättning som erlagts gäller något annat än det finansiella instrumentet, ska ett företag emellertid värdera det verkliga värdet för det finansiella instrumentet. Exempelvis kan det verkliga värdet för ett räntefritt långfristigt lån eller en långfristig fordran värderas som nuvärdet av alla framtida kontantbetalningar diskonterade till rådande marknadsränta (marknadsräntor) för ett likartat instrument (likartat i fråga om valuta, villkor, typ av ränta och andra faktorer) med ett likartat kreditbetyg. Ytterligare utlånat belopp är en kostnad eller minskning av intäkt såvida det inte uppfyller villkoren för redovisning som någon annan typ av tillgång.

Investeringar i egetkapitalinstrument (och avtal avseende dessa investeringar)

B5.5 Det kan vara fallet om otillräcklig nyare information är tillgänglig för värdering till verkligt värde, eller om det finns ett brett intervall av möjliga värderingar till verkligt värde och anskaffningsvärdet utgör den bästa uppskattningen av det verkliga värdet inom detta intervall.

B5.7 ... I sådana fall ska företaget göra en värdering till verkligt värde.

D24 I bilaga C punkt C8 ska ändringarna av punkt 29 i IFRS 7, *Finansiella instrument: Upplysningar*, ändras enligt följande:

29 Upplysningar om verkligt värde behöver inte lämnas

...

(b) för derivat som är knutna till innehav av egetkapitalinstrument som inte har ett noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) och som värderas till anskaffningsvärde i enlighet med IAS 39 på grund av att deras verkliga värde inte kan beräknas på ett annat tillförlitligt sätt, eller

...

D25 I punkt C20 ska ändringarna av punkt 1 i IAS 28, *Innehav i intresseföretag*, ändras enligt följande:

1 **Denna standard ska tillämpas vid redovisning av innehav i intresseföretag. Den gäller dock inte innehav i intresseföretag som innehas av**

(a) riskkapitalorganisationer, eller

(b) värdepappersfonder, aktiefonder och liknande företag inklusive försäkringsfonder ("investment-linked insurance funds")

som värderas till verkligt värde via resultaträkningen i enlighet med IFRS 9, *Finansiella instrument*, och IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering*. Ett företag som har ett sådant innehav ska lämna de upplysningar som krävs enligt punkt 37 (f).

D26 I punkt C22 ska ändringarna av punkt 1 i IAS 31, *Innehav i intresseföretag*, ändras enligt följande:

1 **Denna standard ska tillämpas av samägare och ägarföretag vid redovisning av andelar i joint ventures och av innehav av tillgångar, skulder, intäkter och kostnader som ingår i joint ventures, oavsett i vilken struktur eller form av joint venture som verksamheten bedrivs. Den gäller dock inte samägares innehav i gemensamt styrda företag som ägs av**

(a) riskkapitalorganisationer, eller

(b) värdepappersfonder, aktiefonder och liknande företag inklusive försäkringsfonder ("investment-linked insurance funds")

som värderas till verkligt värde via resultaträkningen i enlighet med IFRS 9, *Finansiella instrument*, och IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering*. En samägare som har ett sådant innehav ska lämna de upplysningar som krävs i punkterna 55 och 56.

D27 I punkt C27 ska ändringarna av punkterna 9, 13 och 88 i IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering*, ändras enligt följande:

9 ...

Det bör noteras att IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, innehåller kraven för värdering av en finansiell skuld till verkligt värde, oavsett om det är på grund av identifiering eller på annat sätt, eller om upplysning lämnas om deras verkliga värde.

...

13 Om ett företag inte på ett tillförlitligt sätt kan värdera ett inbäddat derivat till verkligt värde utifrån derivatets villkor och bestämmelser, är det inbäddade derivatets verkliga värde skillnaden mellan det sammansatta kontraktets verkliga värde och värdkontraktets verkliga värde. Om företaget inte kan värdera det inbäddade derivatet till verkligt värde med denna ansats, tillämpas punkt 12 och det sammansatta kontraktet identifieras som värderat till verkligt värde via resultaträkningen.

88 **Ett säkringsförhållande uppfyller villkoren för säkringsredovisning enligt punkterna 89–102 endast om samtliga följande villkor är uppfyllda.**

...

(d) **Effektiviteten i säkringen kan mätas på ett tillförlitligt sätt, det vill säga att det verkliga värdet eller kassaflödena för den säkrade posten som är hänförlig till den säkrade risken och det verkliga värdet på säkringsinstrumentet kan mätas på ett tillförlitligt sätt.**

...

D28 I punkt C28 ska ändringarna av punkterna VT64, VT80, VT81 och VT96 i IAS 39 ändras enligt följande:

AG64 Det verkliga värdet för en finansiell skuld vid första redovisningstillfället är vanligen transaktionspriset (det vill säga det verkliga värdet för den ersättning som erhållits, se även punkt VT76 och IFRS 13). Om del av den ersättning som erlagts eller erhållits gäller något annat än den finansiella skulden, ska ett företag emellertid värdera det verkliga värdet för den finansiella skulden.

AG80 Det verkliga värdet för derivat som är kopplade till och måste regleras genom leverans av egetkapitalinstrument utan noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) (se punkt 47 (a)) kan beräknas på ett tillförlitligt sätt om (a) variationen inom intervallet med rimliga verkliga värden inte är betydande för detta instrument eller (b) sannolikheterna för de olika uppskattningarna i intervallet kan bedömas på ett rimligt sätt och användas vid värdering till verkligt värde.

AG81 Det finns många situationer i vilka variationen inom intervallet av rimliga värderingar av det verkliga värdet för derivat som är kopplade till och måste regleras genom leverans av egetkapitalinstrument som inte har något noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) (se punkt 47 (a)) kan förväntas inte vara betydande. I normalfallet är det möjligt att värdera det verkliga värdet för sådana derivat som ett företag har förvärvat från en utomstående part. Om intervallet med rimliga värderingar av det verkliga värdet är betydande och sannolikheterna för de olika uppskattningarna inte kan bedömas på ett rimligt sätt får företaget inte värdera instrumentet till verkligt värde.

- AG96 Ett derivat som är kopplat till och måste regleras genom leverans av egetkapitalinstrument som inte har något noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) och som inte redovisas till verkligt värde eftersom dess verkliga värde inte kan beräknas på ett annat tillförlitligt sätt (se punkt 47 (a)) kan inte identifieras som ett säkringsinstrument.

IFRS 9 Finansiella instrument (utfärdad i oktober 2010)

D29 [Ej tillämplig på krav]

D30 Punkterna 3.2.14, 4.3.7 och 5.1.1 ska ändras enligt följande:

- 3.2.14 När ett företag fördelar det tidigare redovisade värdet för en större finansiell tillgång på den del som fortsätter att redovisas i balansräkningen och den del som tas bort från balansräkningen, måste det verkliga värdet för den del som fortsätter att bli redovisad i balansräkningen värderas. Om företaget under en längre tidsperiod har sålt delar som liknar den del som även fortsättningsvis ska redovisas i balansräkningen eller det finns andra marknadstransaktioner för sådana delar, utgör de senaste priserna vid faktiska transaktioner den bästa uppskattningen av delens verkliga värde. ...
- 4.3.7 Om ett företag inte på ett tillförlitligt sätt kan värdera ett inbäddat derivat till verkligt värde utifrån derivatets villkor och bestämmelser, är det inbäddade derivatets verkliga värde skillnaden mellan det sammansatta kontraktets verkliga värde och värdkontraktets verkliga värde. Om företaget inte kan värdera det inbäddade derivatet till verkligt värde med denna ansats, tillämpas punkt 4.3.6 och det sammansatta kontraktet identifieras som värderat till verkligt värde via resultaträkningen.
- 5.1.1 **Vid första redovisningstillfället ska ett företag värdera en finansiell tillgång eller finansiell skuld till det verkliga värdet plus eller minus, när det gäller en finansiell tillgång eller finansiell skuld som inte tillhör kategorin finansiella tillgångar eller finansiella skulder värderade till verkligt värde via resultaträkningen, transaktionskostnader som är direkt hänförliga till förvärvet eller emissionen av den finansiella tillgången eller finansiella skulden.**

D31 Punkt 5.1.1A ska läggas till enligt följande:

- 5.1.1A **Om emellertid den finansiella tillgångens eller finansiella skuldens verkliga värde vid första redovisningstillfället skiljer sig från transaktionspriset ska ett företag tillämpa punkt B5.1.2A.**

D32 Punkt 5.2.1 ska ändras enligt följande:

- 5.2.1 **Efter första redovisningstillfället ska ett företag värdera en finansiell tillgång i enlighet med punkterna 4.1.1–4.1.5 till verkligt värde eller upplupet anskaffningsvärde (se punkterna 9 och VT5–VT8 i IAS 39).**

D33 Rubriken ovanför punkt 5.4.1 och punkterna 5.4.1–5.4.3 ska utgå.

D34 Punkterna 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11 och 7.2.12 ska ändras enligt följande:

- 5.6.2 **Om ett företag i enlighet med punkt 4.4.1 omklassificerar en finansiell tillgång så att den värderas till verkligt värde, värderas dess verkliga värde på dagen för omklassificeringen. Eventuell vinst eller förlust som uppstår genom en skillnad mellan det tidigare redovisade värdet och det verkliga värdet redovisas i resultatet.**
- 7.2.5 Om ett företag värderar ett sammansatt kontrakt till verkligt värde i enlighet med punkt 4.1.4 eller punkt 4.1.5 men det sammansatta kontraktets verkliga värde inte hade värderats i jämförbara rapportperioder, ska det sammansatta kontraktets verkliga värde i de jämförbara rapportperioderna vara summan av komponenternas verkliga värden (dvs. ett värdkontrakt som inte är ett derivat och det inbäddade derivatet) vid slutet av varje jämförbar rapportperiod.
- 7.2.11 Om ett företag tidigare redovisade en investering i ett egetkapitalinstrument som inte har ett noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) (eller ett derivat som är kopplat till och måste regleras genom leverans av ett sådant egetkapitalinstrument) till anskaffningsvärdet i enlighet med IAS 39, ska det värdera detta instrument till verkligt värde på första tillämpningsdagen. ...

- 7.2.12 Om ett företag tidigare redovisade ett skulderderivat som är kopplat till och måste regleras genom leverans av ett egetkapitalinstrument som inte har ett noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) till anskaffningsvärdet i enlighet med IAS 39, ska det värdera detta skulderderivat till verkligt värde på första tillämpningsdagen. ...

D35 Punkt 7.1.3 ska läggas till enligt följande:

- 7.1.3 IFRS 13 *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 3.2.14, 4.3.7, 5.1.1, 5.2.1, 5.4.1, 5.6.2, 7.2.5, 7.2.11, 7.2.12 ändrades, att definitionen av verkligt värde i bilaga A ändrades, att punkterna B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1, B5.2.2, B5.4.8, B5.4.14, B5.4.16, B5.7.20, C3, C11, C26, C28, C30, C49 och C53 ändrades, att punkterna 5.4.2, B5.4.1–B5.4.13 ströks och att punkterna 5.1.1A, B5.1.2A och B5.2.2A lades till. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

D36 I bilaga B ska punkterna B3.2.11, B3.2.17, B5.1.1 och B5.2.2 ändras enligt följande:

- B3.2.11 Vid värdering till verkligt värde av den del som fortsätter att redovisas i balansräkningen och den del som tas bort från balansräkningen med avseende på tillämpning av punkt 3.2.13, tillämpar ett företag kraven på värderingar till verkligt värde i IFRS 13 utöver punkt 3.2.14.
- B3.2.17 Denna punkt åskådliggör tillämpningen av ansatsen avseende fortsatt engagemang när företagets fortsatta engagemang är en del av en finansiell tillgång.

Antag att ett företag har en portfölj med lån som kan betalas i förtid ... Lånens verkliga värde vid transaktionstillfället är 10 100 VE och det verkliga värdet för överskjutande spread på 0,5 procent är 40 VE.

...

Företaget beräknar vinsten eller förlusten på försäljningen av 90 procents andel av kassaflödena. Under förutsättning att separata verkliga värden för de 90 procent som överförs och de 10 procent som behålls inte finns tillgängliga vid transaktionstillfället, fördelar företaget tillgångens redovisade värde i enlighet med punkt 3.2.14 enligt följande:

	Verkligt värde	Procentuell andel	Fördelat redovisat värde
Överförd andel	9 090	90 %	9 000
Behållen andel	1 010	10 %	1 000
Summa	10 100		10 000

...

- B5.1.1 Det verkliga värdet för ett finansiellt instrument vid första redovisningstillfället är vanligen transaktionspriset (det vill säga det verkliga värdet för den ersättning som erlagts eller erhållits, se även punkt B5.1.2A och IFRS 13). Om del av den ersättning som erlagts eller erhållits gäller något annat än det finansiella instrumentet, ska ett företag emellertid värdera det verkliga värdet för det finansiella instrumentet. Exempelvis kan det verkliga värdet för ett räntefritt långfristigt lån eller en långfristig fordran värderas som nuvärdet av alla framtida kontantbetalningar diskonterade till rådande marknadsränta (marknadsräntor) för ett likartat instrument (likartat i fråga om valuta, villkor, typ av ränta och andra faktorer) med ett likartat kreditbetyg. Ytterligare utlånat belopp är en kostnad eller minskning av intäkt såvida det inte uppfyller villkoren för redovisning som någon annan typ av tillgång.

D37 Punkterna B5.1.2A and B5.2.2A ska läggas till enligt följande:

- B5.1.2A Det bästa belägget för verkligt värde på ett finansiellt instrument vid första redovisningstillfället är vanligen transaktionspriset (det vill säga det verkliga värdet för den ersättning som erlagts eller erhållits, se även IFRS 13). Om ett företag fastställer att det verkliga värdet vid första redovisningstillfället skiljer sig från transaktionspriset enligt punkt 5.1.1A ska företaget redovisa instrumentet per detta datum enligt följande:

- (a) Med den värdering som krävs i punkt 5.1.1 om detta verkliga värde erhålls från ett noterat pris på en aktiv marknad för en identisk tillgång eller skuld (dvs. indata på Nivå 1) eller baseras på en värderingsteknik som endast använder uppgifter från observerbara marknader. Ett företag ska redovisa skillnaden mellan det verkliga värdet vid första redovisningstillfället och transaktionspriset som vinst eller förlust.
- (b) I alla andra fall, med den värdering som krävs i punkt 5.1.1, justerad för att senarelägga skillnaden mellan det verkliga värdet vid första redovisningstillfället och transaktionspriset. Efter första redovisningstillfället ska företaget endast redovisa denna senarelagda skillnad som vinst eller förlust till den del den uppkommer på grund av en förändrad faktor (inklusive tid) som marknadsaktörer skulle beakta vid prissättning av tillgången eller skulden.

B5.2.2A Den efterföljande värdering av en finansiell tillgång eller finansiell skuld och den efterföljande redovisning av vinster och förluster som beskrivs i punkt B5.1.2A ska överensstämma med kraven i denna standard.

D38 Punkterna B5.4.1–B5.4.13 och deras rubriker ska utgå.

D39 Rubriken ovanför punkt B5.4.14 och punkterna B5.4.14, B5.4.16 och B5.7.20 ska ändras enligt följande:

Investeringar i egetkapitalinstrument (och avtal avseende dessa investeringar)

B5.4.14 ... Det kan vara fallet om otillräcklig nyare information är tillgänglig för värdering till verkligt värde, eller om det finns ett brett intervall av möjliga värderingar till verkligt värde och anskaffningsvärdet utgör den bästa uppskattningen av det verkliga värdet inom detta intervall.

B5.4.16 ... I den mån sådana relevanta faktorer föreligger, kan de tyda på att anskaffningsvärdet inte ger en korrekt bild av det verkliga värdet. I sådana fall ska företaget göra en värdering till verkligt värde.

B5.7.20 I likhet med alla värderingar till verkligt värde måste ett företags värderingsansats, som fastställer hur stor del av förändringen av skuldens verkliga värde som är hänförlig till förändringar i dess kreditrisk, maximera användningen av relevanta observerbara indata och minimera användningen av icke observerbara indata.

D40 I bilaga C punkt C3 ska ändringarna av punkterna D15 och D20 i IFRS 1, *Första gången International Financial Reporting Standards tillämpas*, ändras enligt följande:

D15 Om en förstagångstillämpare värderar ett sådant innehav till anskaffningsvärde enligt IAS 27 ska det värdera detta innehav till ett av följande belopp i sin rapport över periodens ingående finansiella ställning enligt IFRS:

...

(b) antaget anskaffningsvärde. Antaget anskaffningsvärde för sådant innehav ska vara dess

(i) verkliga värde per företagets tidpunkt för övergång till IFRS i dess separata finansiella rapporter, eller

...

D20 Trots kraven i punkterna 7 och 9 kan ett företag tillämpa kraven i punkt B5.1.2A (b) i IFRS 9, antingen

...

D41 I punkt C11 ska ändringarna av punkt 28 i IFRS 7, *Finansiella instrument: Upplysningar*, ändras enligt följande:

28 I vissa fall redovisar ett företag inte vinst eller förlust vid första redovisningstillfället för en finansiell tillgång eller finansiell skuld, eftersom det verkliga värdet varken styrks av ett noterat pris på en aktiv marknad för en identisk tillgång eller skuld (dvs. indata på Nivå 1) eller baseras på en värderingsteknik som endast använder uppgifter från observerbara marknader (se punkt B5.1.2A i IFRS 9). I sådana fall ska företaget för varje klass av finansiella tillgångar eller finansiella skulder lämna upplysning om

- (a) sina redovisningsprinciper för att i rapporten över totalresultatet redovisa skillnaden mellan det verkliga värdet vid första redovisningstillfället och transaktionspriset i syfte att återspegla en förändring av faktorer (inklusive tid) som marknadsaktörer skulle beakta vid prissättning av tillgången eller skulden (se punkt B5.1.2A (b) i IFRS 9).

...

- (c) varför företaget drog slutsatsen att transaktionspriset inte var det bästa uttrycket för det verkliga värdet, samt en beskrivning av beläggen för det verkliga värdet.

D42 I punkt C26 ska ändringarna av punkt 1 i IAS 28, *Innehav i intresseföretag*, ändras enligt följande:

- 1 **Denna standard ska tillämpas vid redovisning av innehav i intresseföretag. Den gäller dock inte innehav i intresseföretag som innehas av**

(a) **riskkapitalorganisationer, eller**

(b) **värdepappersfonder, aktiefonder och liknande företag inklusive försäkringsfonder ("investment-linked insurance funds")**

som värderas till verkligt värde via resultaträkningen i enlighet med IFRS 9, *Finansiella instrument*. Ett företag som har ett sådant innehav ska lämna de upplysningar som krävs enligt punkt 37 (f).

D43 I punkt C28 ska ändringarna av punkt 1 i IAS 31, *Innehav i intresseföretag*, ändras enligt följande:

- 1 **Denna standard ska tillämpas av samägare och ägarföretag vid redovisning av andelar i joint ventures och av innehav av tillgångar, skulder, intäkter och kostnader som ingår i joint ventures, oavsett i vilken struktur eller form av joint venture som verksamheten bedrivs. Den gäller dock inte samägares innehav i gemensamt styrda företag som ägs av**

(a) **riskkapitalorganisationer, eller**

(b) **värdepappersfonder, aktiefonder och liknande företag inklusive försäkringsfonder ("investment-linked insurance funds")**

som värderas till verkligt värde via resultaträkningen i enlighet med IFRS 9, *Finansiella instrument*. En samägare som har ett sådant innehav ska lämna de upplysningar som krävs i punkterna 55 och 56.

D44 I punkt C30 ska ändringarna av punkt 23 i IAS 32, *Finansiella instrument: Klassificering*, ändras enligt följande:

- 23 ... Ett exempel är ett företags förpliktelse enligt ett terminskontrakt att köpa sina egna egetkapitalinstrument för kontanter. Den finansiella skulden redovisas första gången till (nuvärdet av inlösenbeloppet), och omklassificeras från eget kapital. ...

D45 I punkt C49 ska ändringarna av punkt A8 i IFRIC 2, *Medlemsandelar i ekonomiska föreningar och liknande instrument*, ändras enligt följande:

- A8 Medlemsandelar utöver förbudet mot inlösen är finansiella skulder. Den ekonomiska föreningen värderar denna finansiella skuld till verkligt värde vid första redovisningstillfället. Eftersom dessa andelar kan återlösas vid anfordran, värderar den ekonomiska föreningen det verkliga värdet för sådana finansiella skulder i enlighet med punkt 47 i IFRS 13: "Det verkliga värdet för en finansiell skuld som är betalbar vid anfordran (exempelvis avistainlåning) är inte lägre än det belopp som ska erläggas vid anfordran ...". Därmed klassificerar den ekonomiska föreningen som finansiell skuld det högsta belopp som är betalbart vid anfordran enligt inlösenvillkoren.

D46 I punkt C53 ska ändringarna av punkt 7 i IFRIC 19, *Utsläckning av finansiella skulder med egetkapitalinstrument*, ändras enligt följande:

- 7 Om de emitterade egetkapitalinstrumentens verkliga värde inte kan beräknas på ett tillförlitligt sätt ska egetkapitalinstrumenten värderas på ett sätt som återspeglar det verkliga värdet för den utsläckta finansiella skulden. Vid värdering till verkligt värde av en utsläckt finansiell skuld som är betalbar vid anfordran (exempelvis avistainlåning) tillämpas inte punkt 47 i IFRS 13.

IAS 1 Utformning av finansiella rapporter

D47 Punkterna 128 och 133 ska ändras enligt följande:

- 128 Upplysningarna i punkt 125 krävs inte för tillgångar och skulder för vilka det föreligger en betydande risk att deras redovisade värden kan förändras väsentligt under nästkommande räkenskapsår om, vid rapportperiodens slut, de värderas till verkligt värde baserat på ett noterat pris på en aktiv marknad för en identisk tillgång eller skuld. Sådana verkliga värden kan förändras väsentligt under nästkommande räkenskapsår men dessa förändringar skulle inte ha sitt ursprung i antaganden eller andra källor till osäkerhet i uppskattningar vid rapportperiodens slut.
- 133 Enligt andra IFRS krävs upplysning om vissa av de antaganden som annars skulle krävas enligt punkt 125. Exempelvis krävs enligt IAS 37 upplysningar, enligt angivna omständigheter, om viktiga antaganden rörande framtida händelser som påverkar olika slag av avsättningar. Enligt IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, krävs upplysning om betydande antaganden (inbegripet värderingsteknik eller värderingstekniker och indata) som företaget använder vid värdering till verkligt värde av de tillgångar och skulder som redovisas till verkligt värde.

D48 Punkt 139I ska läggas till enligt följande:

- 139I IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 128 och 133 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 2 Varulager

D49 Punkt 7 ska ändras enligt följande:

- 7 Nettoförsäljningsvärde avser det nettobelopp ett företag räknar med att kunna realisera vid försäljning av varor i lager i den ordinarie verksamheten. Verkligt värde avser det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av dessa varor genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer på huvudmarknaden (eller den mest fördelaktiga marknaden) för dessa varor. Det förra är ett företags-specifikt värde; det senare är det inte. Nettoförsäljningsvärdet för varor i lager överensstämmer eventuellt inte med det verkliga värdet efter avdrag för försäljningskostnader.

D50 Punkt 40C ska läggas till enligt följande:

- 40C IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 6 ändrades och att punkt 7 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 8 Redovisningsprinciper, ändringar i uppskattningar och bedömningar samt fel

D51 Punkt 52 ska ändras enligt följande:

- 52 Därför kräver retroaktiv tillämpning av en ny redovisningsprincip eller rättelse av ett fel i en tidigare period att åtskillnad görs av information som
- (a) innehåller belegg för omständigheter som förelåg detta datum eller dessa datum per vilket transaktionen, händelsen eller förhållandet inträffade, och
- (b) skulle ha varit tillgänglig när de finansiella rapporterna för denna tidigare period godkändes för utfärdande

från annan information. För vissa typer av uppskattningar (exempelvis en värdering till verkligt värde som använder betydande observerbara indata) är det praktiskt ogenomförbart att göra åtskillnad mellan dessa typer av information. När retroaktiv tillämpning eller retroaktiv omräkning skulle kräva en betydande uppskattning för vilken det är omöjligt att skilja mellan dessa två informationstyper är det praktiskt ogenomförbart att retroaktivt tillämpa den nya redovisningsprincipen eller rätta felet i den tidigare perioden.

D52 Punkt 54C ska läggas till enligt följande:

- 54C IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt 52 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IAS 10 Händelser efter rapportperioden

D53 Punkt 11 ändras enligt följande:

- 11 Ett exempel på en händelse efter rapportperiodens slut som inte beaktas är en nedgång i verkligt värde på företagets placeringar, mellan rapportperiodens slut och den dag då de finansiella rapporterna godkänns för utfärdande. Värdenedgången hänförs normalt inte till placeringarnas förhållande på rapportperiodens slut, utan återspeglar omständigheter som därefter har uppstått. ...

D54 Punkt 23A ska läggas till enligt följande:

- 23A IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt 11 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IAS 16 Materiella anläggningstillgångar

D55 Punkt 26 ändras enligt följande:

- 26 Det verkliga värdet för en tillgång kan tillförlitligt beräknas om (a) spridningen inom det intervall av rimliga värderingar av verkligt värde för tillgången i fråga inte är betydande eller (b) om sannolikheterna för de olika uppskattningarna i intervallet rimligen kan bedömas och användas vid värderingen till verkligt värde. Om ett företag på ett tillförlitligt sätt kan värdera det verkliga värdet på antingen den tillgång som erhålls eller lämnas i byte, används det verkliga värdet på den tillgång som lämnas i byte för att värdera anskaffningsvärdet på den erhållna tillgången såvida inte det verkliga värdet på den tillgång som erhålls framgår mer tydligt.

D56 Punkterna 32 och 33 ska utgå.

D57 Punkterna 35 och 77 ska ändras enligt följande:

- 35 När en materiell anläggningstillgång omvärderas ska ackumulerade avskrivningar vid tidpunkten för omvärderingen behandlas på ett av följande sätt

- (a) omräknas i proportion till förändringen av tillgångens uppskrivna anskaffningsvärde, så att tillgångens redovisade värde efter omvärdering motsvarar dess omvärderade belopp.

Ansatsen används ofta när en tillgång omvärderas till återanskaffningsvärdet med hjälp av ett index (se IFRS 13).

...

- 77 **Om materiella anläggningstillgångar är redovisade till omvärderade belopp ska information lämnas om följande, utöver de upplysningar som krävs i IFRS 13:**

...

(c) [utgår]

(d) [utgår]

...

D58 Punkt 81F ska läggas till enligt följande:

- 81F IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 6 ändrades, att punkterna 26, 35 och 77 ändrades och att punkterna 32 och 33 ströks. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 17 *Leasingavtal*

D59 Punkt 6A ska läggas till enligt följande:

- 6A I IAS 17 används begreppet "verkligt värde" på ett sätt som i vissa avseenden skiljer sig från definitionen av verkligt värde i IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*. När ett företag tillämpar IAS 17 ska det därför göra en värdering till verkligt värde enligt IAS 17, inte enligt IFRS 13.

IAS 18 *Intäkter*

D60 Punkt 42 ska läggas till enligt följande:

- 42 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 7 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IAS 19 *Ersättningar till anställda*

D61 [Ej tillämplig på krav]

D62 Punkterna 50 och 102 ska ändras enligt följande:

- 50 Redovisningen av förmånsbestämda planer innefattar att företaget
- ...
- (c) värderar eventuella förvaltningstillgångar till verkligt värde (se punkterna 102–104),
- ...
- 102 Eventuella förvaltningstillgångars verkliga värde dras av vid fastställandet av det belopp som redovisas i rapporten över finansiell ställning i enlighet med punkt 54.

D63 Punkt 162 ska läggas till enligt följande:

- 162 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 7 ändrades och att punkterna 50 och 102 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 20 *Redovisning av statliga bidrag och upplysningar om statliga stöd*

D64 Punkt 45 ska läggas till enligt följande:

- 45 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 3 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IAS 21 *Effekterna av ändrade valutakurser*

D65 Punkt 23 ska ändras enligt följande:

- 23 **Varje balansdag ska**
- ...
- (c) **icke-monetära poster, som värderas till verkligt värde i en utländsk valuta, räknas om till valutakursen den dag då det verkliga värdet värderades.**

D66 Punkt 60G ska läggas till enligt följande:

- 60G IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 8 ändrades och att punkt 23 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 28 Innehav i intresseföretag (i dess ändrade lydelse från oktober 2009)

D67 Punkterna 1 och 37 ska ändras enligt följande:

- 1 Denna standard ska tillämpas vid redovisning av innehav i intresseföretag. Den gäller dock inte innehav i intresseföretag som innehas av

- (a) riskkapitalorganisationer, eller
- (b) värdepappersfonder, aktiefonder och liknande företag inklusive försäkringsfonder ("investment-linked insurance funds")

som vid det första redovisningstillfället identifieras som post redovisad till verkligt värde via resultaträkningen eller som post vilken klassificeras som innehavd för handel och redovisas i enlighet med IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering*. För sådana innehav ska ett företag redovisa förändringarna i verkligt värde i resultaträkningen för den period i vilken förändringarna uppkom. Ett företag som har ett sådant innehav ska lämna de upplysningar som krävs enligt punkt 37 (f).

- 37 Följande upplysningar ska lämnas

- (a) det verkliga värdet på innehav i intresseföretag, för vilka det finns noterade marknadspriser,

...

D68 Punkt 41G ska läggas till enligt följande:

- 41G IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 1 och 37 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 31 Andelar i joint ventures (i dess ändrade lydelse från oktober 2009)

D69 Punkt 1 ska ändras enligt följande:

- 1 Denna standard ska tillämpas av samägare och ägarföretag vid redovisning av andelar i joint ventures och av innehav av tillgångar, skulder, intäkter och kostnader som ingår i joint ventures, oavsett i vilken struktur eller form av joint venture som verksamheten bedrivs. Den gäller dock inte samägares innehav i gemensamt styrda företag som ägs av

- (a) riskkapitalorganisationer, eller
- (b) värdepappersfonder, aktiefonder och liknande företag inklusive försäkringsfonder ("investment-linked insurance funds")

som vid det första redovisningstillfället identifieras som post redovisad till verkligt värde via resultaträkningen eller som post vilken klassificeras som innehavd för handel och redovisas i enlighet med IAS 39, *Finansiella instrument: Redovisning och värdering*. För sådana innehav ska ett företag redovisa förändringarna i verkligt värde i resultaträkningen för den period i vilken förändringarna uppkom. En samägare som har ett sådant innehav ska lämna de upplysningar som krävs i punkterna 55 och 56.

D70 Punkt 58F ska läggas till enligt följande:

- 58F IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt 1 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IAS 32 Finansiella instrument: Klassificering (i dess ändrade lydelse från september 2010)

D71 Punkt 23 ska ändras enligt följande:

- 23 ... Den finansiella skulden redovisas första gången (till nuvärdet av inlösenbeloppet), och omklassificeras från eget kapital. ...

D72 Punkt 97] ska läggas till enligt följande:

- 97] IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 11 ändrades och att punkterna 23 och VT31 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

D73 I Vägledning vid tillämpning ska punkt VT31 ändras enligt följande:

- AG31 En vanlig form av sammansatta finansiella instrument är konvertibla skuldinstrument, det vill säga skuldinstrument kombinerade med en option att omvandla skuldinstrumentet till aktier utgivna av emittenten och som inte har några andra inbäddade derivat. Enligt punkt 28 ska emittenten av ett sådant instrument redovisa skulddelen och egetkapitaldelen var för sig i rapporten över finansiell ställning från och med när instrumentet redovisas för första gången, enligt nedan:

...

- (b) Egetkapitalinstrumentet utgörs av en inbyggd optionsrätt att omvandla skuldinstrumentet till aktier utgivna av emittenten. Denna option har ett värde vid det första redovisningstillfället även om den saknar realvärde.

IAS 33 Resultat per aktie

D74 Punkterna 8 och 47A ska ändras enligt följande:

- 8 Begrepp som definieras i IAS 32, *Finansiella instrument: Klassificering*, används i denna standard med de innebörder som anges i punkt 11 i IAS 32, såvida inte annat anges. I IAS 32 definieras finansiellt instrument, finansiell tillgång, finansiell skuld och egetkapitalinstrument. Dessutom ges vägledning om hur dessa definitioner ska användas. I IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, definieras verkligt värde och anges krav för tillämpningen av denna definition.
- 47A För aktieoptioner och andra avtal om aktierelaterade ersättningar på vilka IFRS 2, *Aktierelaterade ersättningar*, tillämpas ska den emissionskurs som punkt 46 hänvisar till och det lösenpris som punkt 47 hänvisar till innefatta det verkliga värdet (värderat i enlighet med IFRS 2) för varor eller tjänster som ska levereras till företaget i framtiden enligt aktieoptionen eller andra avtal om aktierelaterade ersättningar.

D75 Punkt 74C ska läggas till enligt följande:

- 74C IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 8, 47A och A2 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

D76 I bilaga A ska punkt A2 ändras enligt följande:

- A2 Emission av stamaktier och/eller konvertering av potentiella stamaktier ger vanligen inte upphov till ett fondemissionselement. Detta beror på att de potentiella stamaktierna vanligen emitteras till verkligt värde, vilket resulterar i en proportionell ökning av de resurser som är tillgängliga för företaget. I en nyemission som riktas mot befintliga aktieägare, sätts dock ofta emissionskursen lägre än vad som motsvaras av aktiens verkliga värde. ... Aktiens teoretiska värde efter att teckningsrätten avskiljts erhålls genom att summera det verkliga värdet för samtliga stamaktier omedelbart innan teckningsrätterna avskiljts med emissionslikviden och därefter dividera med antalet stamaktier efter emissionen. När teckningsrätterna är föremål för allmän handel innan lösendatum värderas stängningskursen till verkligt värde sista dagen som aktien handlas med teckningsrätt.

IAS 34 Delårsrapportering (i dess ändrade lydelse från maj 2010)

D77 [Ej tillämplig på krav]

D78 Punkt 16A (j) ska läggas till enligt följande:

- 16A **Utöver att upplysa om betydande händelser och transaktioner enligt punkterna 15–15C ska ett företag i noterna till delårsrapporten lämna följande information, om den inte redovisas på annan plats i delårsrapporten. Informationen ska vanligtvis redovisas från räkenskapsårets början till rapportperiodens slut.**

...

- (j) För finansiella instrument, de upplysningar om verkligt värde som krävs enligt punkterna 91–93 (h), 94–96, 98 och 99 i IFRS 13, Värdering till verkligt värde, och punkterna 25, 26 och 28–30 i IFRS 7, Finansiella instrument: Upplysningar.**

D79 Punkt 50 ska läggas till enligt följande:

- 50 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt 16A (j) lades till. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IAS 36 Nedskrivningar

D80 Punkt 5 ska ändras enligt följande:

- 5 Denna standard tillämpas inte på finansiella tillgångar som omfattas av tillämpningsområdet för IAS 39, förvaltningsfastigheter som värderas till verkligt värde som omfattas av tillämpningsområdet för IAS 40 eller biologiska tillgångar som värderas till verkligt värde med avdrag för försäljningskostnader som omfattas av tillämpningsområdet för IAS 41. Standarden är dock tillämplig på tillgångar som redovisas till omvärderat belopp (dvs. verkligt värde vid omvärderingstidpunkten efter avdrag för efterföljande ackumulerade avskrivningar och efterföljande ackumulerade nedskrivningar) enligt andra standarder, såsom enligt omvärderingsansatserna i IAS 16, *Materiella anläggningstillgångar*, och IAS 38, *Immateriella tillgångar*. Den enda skillnaden mellan en tillgångs verkliga värde och dess verkliga värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering är de direkta kostnader som är hänförliga till försäljning/utrangering av tillgången.

- (a) (i) Om avyttringskostnaderna är försumbara, ligger den omvärderade tillgångens återvinningsvärde nära, eller är högre än, det omvärderade värdet. I detta fall, när omvärderingskraven tillämpats, är det inte sannolikt att den omvärderade tillgången ska skrivas ned och återvinningsvärdet behöver då inte beräknas.

(ii) [utgår]

(b) [utgår]

- (c) Om avyttringskostnaderna inte är försumbara är den omvärderade tillgångens verkliga värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering lägre än dess verkliga värde. Därför ska den omvärderade tillgången skrivas ned om dess nyttjandevärde är lägre än det omvärderade värdet. I det fallet, efter det att omvärderingen skett enligt de krav som ställs, tillämpar ett företag denna standard i syfte att fastställa om tillgången ska skrivas ned.

D81 Punkt 6 ska ändras enligt följande (som en följd av att definitionen av verkligt värde med avdrag för försäljningskostnader har ändrats ska alla hänvisningar till "verkligt värde minus försäljningskostnader" i IAS 36 ersättas med "verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering"):

- 6 **I denna standard används följande begrepp med de innebörder som anges nedan:**

[utgår]

(a) [utgår]

(b) [utgår]

(c) [utgår]

Verkligt värde är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer. (Se IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*.)

D82 Punkterna 12, 20 och 22 ska ändras enligt följande:

12 När företaget tar ställning till om det finns indikationer på ett nedskrivningsbehov ska åtminstone följande indikationer beaktas:

Externa informationskällor

(a) Det finns observerbara indikationer på att tillgångens ~~marknadsvärde~~ har minskat betydande under perioden, av andra orsaker än tillgångens ålder eller normala användning.

...

20 Det kan gå att göra en värdering till verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering även om det inte finns ett noterat pris på en aktiv marknad för en identisk tillgång. Ibland går det dock inte att göra en värdering till verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering eftersom det saknas grund för tillförlitlig uppskattning av det pris till vilket en ordnad transaktion för att sälja tillgången skulle äga rum mellan marknadsaktörer under aktuella marknadsförhållanden vid värderingstidpunkten. I detta fall kan företaget använda tillgångens nyttjandevärde som dess återvinningsvärde.

22 Återvinningsvärdet ska fastställas för den enskilda tillgången ... såvida inte antingen

...

(b) tillgångens nyttjandevärde bedöms ligga nära verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering och verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering kan värderas.

D83 Punkterna 25–27 ska utgå.

D84 Punkt 28 ska ändras enligt följande:

28 När verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering värderas ska avdrag göras för kostnader vid försäljning/utrangering om inte dessa skuldförts. Exempel ...

D85 Punkt 53A ska läggas till enligt följande:

53A Verkligt värde skiljer sig från nyttjandevärde. Verkligt värde återspeglar de antaganden som marknadsaktörer skulle använda vid prissättning av tillgången. Nyttjandevärdet däremot utgår från effekten av företagsspecifika faktorer som inte behöver gälla företag i allmänhet. Exempelvis återspeglar verkligt värde inte några av följande faktorer till den del de inte vanligen är tillgängliga för marknadsaktörer:

(a) mervärde på grund av att tillgången ingår i en grupp av tillgångar (exempelvis att en fastighet ingår i en portfölj av förvaltningsfastigheter på olika platser).

(b) synergieffekter mellan den värderade tillgången och andra tillgångar,

- (c) juridiska rättigheter och skyldigheter som bara gäller tillgångens aktuella ägare, och
- (d) skatteförmåner eller skattebelastningar som bara gäller tillgångens aktuella ägare.

D86 Punkterna 78, 105, 111, 130 och 134 ska ändras enligt följande:

- 78 Det kan vara nödvändigt att beakta vissa skulder när återvinningsvärdet för en kassagenererande enhet fastställs. Så kan vara fallet om en avyttring av en enhet förutsätter att köparen tar över en skuld. I dessa fall utgörs verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering (eller inbetalningen från den slutliga avyttringen eller utrangeringen) av det uppskattade priset för försäljning av de tillgångar som ingår i enheten och tillhörande skulder efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering. För en meningsfull jämförelse mellan enhetens redovisade värde och återvinningsvärdet dras det redovisade värdet för skulden av från både det redovisade värdet och återvinningsvärdet för enheten.
- 105 När värdenedgångar fördelas i enlighet med punkt 104 ska ett företag inte minska det redovisade värdet för en tillgång till ett värde som understiger det högsta av
- (a) tillgångens verkliga värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering (om dessa går att värdera),
- ...
- 111 När företaget tar ställning till om en tidigare nedskrivning av en tillgång förutom goodwill, helt eller delvis, inte längre är motiverad ska åtminstone följande indikationer beaktas:
- Externa informationskällor
- (a) det finns observerbara indikationer på att tillgångens ~~marknadsvärde~~ värde ökat betydligt under perioden.
- ...
- 130 Ett företag ska lämna följande upplysningar för varje väsentlig nedskrivning som redovisats eller återförts under perioden för en enskild tillgång, inklusive goodwill, eller en kassagenererande enhet
- ...
- (f) om återvinningsvärdet är verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering, den grund som används för att värdera verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering (såsom huruvida verkligt värde värderades genom hänvisning till ett noterat pris på en aktiv marknad för en identisk tillgång), Ett företag är inte skyldigt att lämna de upplysningar som krävs enligt IFRS 13.
- 134 Ett företag ska lämna den information som krävs enligt (a)–(f) för varje kassagenererande enhet (grupper av enheter) för vilken det redovisade värdet för goodwill eller för immateriella tillgångar med obestämbara nyttjandeperioder som är fördelat på den enheten (gruppen av enheter) är betydande i jämförelse med företagets totala redovisade värde för goodwill eller för immateriella tillgångar med obestämbara nyttjandeperioder
- ...
- (c) enhetens (eller gruppen av enheters) återvinningsvärde och den grund på vilken enhetens (gruppen av enheters) återvinningsvärde har fastställts (det vill säga nyttjandevärde eller verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering).
 - (d) om enhetens (gruppen av enheters) återvinningsvärde baseras på nyttjandevärde
 - (i) varje viktigt antagande på vilket företagsledningen har baserat sina kassaflödesprognoser för den period som täcks av de senast gjorda budgetarna/prognoserna. Viktiga antaganden är sådana antaganden för vilka enhetens (gruppen av enheters) återvinningsvärde är mest känsligt.
- ...

(e) om enhetens (gruppens av enheter) återvinningsvärde baseras på verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering, den värderingsteknik som används för värdering till verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering). Ett företag är inte skyldigt att lämna de upplysningar som krävs enligt IFRS 13. Om verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering inte värderas med hjälp av ett noterat pris för en identisk enhet (grupp av enheter) ska ett företag lämna följande upplysningar:

(i) varje viktigt antagande på vilket företagsledningen har baserat sitt fastställande av verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering. Viktiga antaganden är sådana antaganden för vilka enhetens (gruppen av enheters) återvinningsvärde är mest känsligt.

...

(iiA) den nivå i hierarkin för verkligt värde (se IFRS 13) som värderingen till verkligt värde hänförs till i sin helhet (utan hänsyn till observerbarheten hos "kostnader vid försäljning/utrangering").

(iiB) om värderingstekniken har förändrats, förändringen och skälet eller skälen till denna förändring.

Om verkligt värde efter avdrag för kostnader vid försäljning/utrangering värderas med hjälp av diskonterade kassaflödesprognoser ska ett företag lämna följande upplysningar:

(iii) Den period för vilken företagsledningen har prognostiserat kassaflödet.

(iv) Den tillväxttakt som har använts för att extrapolera kassaflödesprognoserna.

(v) Den eller de diskonteringsfaktorer som har använts för kassaflödesprognoserna.

...

D87 Punkt 140I ska läggas till enligt följande:

140I IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 5, 6, 12, 20, 78, 105, 111, 130 och 134 ändrades, att punkterna 25–27 ströks och att punkterna 25A och 53A lades till. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 38 Immateriella tillgångar

D88 Punkt 8 ska ändras enligt följande:

8 I denna standard används följande begrepp med de innebörder som anges nedan:

[utgåår]

(a) [utgåår]

(b) [utgåår]

(c) [utgåår]

...

Verkligt värde är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer. (Se IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*.)

D89 Punkt 33 ska ändras enligt följande:

33 Enligt IFRS 3, *Rörelseförvärv*, om en immateriell tillgång förvärvas i ett företagsförvärv, är denna immateriella tillgångs anskaffningsvärde dess verkliga värde per förvärvstidpunkten. En immateriell tillgångs verkliga värde kommer att återspegla marknadsaktörernas förväntningar per förvärvstidpunkten om sannolikheten för att tillgångens förväntade framtida ekonomiska fördelar kommer att tillfalla företaget.

...

D90 Rubriken ovanför punkt 35 ska ändras enligt följande:

En immateriell tillgång som förvärvats i ett företagsförvärv

D91 Punkterna 39-41 ska utgå.

D92 Punkterna 47, 50, 75, 78, 82, 84 och 100 ska ändras enligt följande:

47 I punkt 21 (b) anges att villkoret för att ta upp en immateriell tillgång i rapporten över den finansiella ställningen är att tillgångens anskaffningsvärde kan beräknas på ett tillförlitligt sätt. Det verkliga värdet på en immateriell tillgång kan tillförlitligt beräknas om (a) spridningen inom det intervall av rimliga värderingar av verkligt värde för tillgången i fråga inte är betydande eller (b) om sannolikheterna för de olika uppskattningarna i intervallet rimligen kan bedömas och användas vid värderingen till verkligt värde. Om ett företag på ett tillförlitligt sätt kan värdera det verkliga värdet på antingen den tillgång som erhålls eller den som lämnas i byte, används det verkliga värdet på den tillgång som lämnas i byte som anskaffningsvärde såvida inte det verkliga värdet på den tillgång som erhålls framgår mer tydligt.

50 Skillnader mellan ett företags verkliga värde och det redovisade värdet på dess identifierbara nettotillgångar vid varje tidpunkt kan bero på en rad faktorer som påverkar det verkliga värdet på företaget. Sådana skillnader utgör emellertid inte anskaffningsvärdet för immateriella tillgångar över vilka företaget har kontroll.

75 ... Vad det gäller omvärderingar enligt denna standard ska verkligt värde värderas genom hänvisning till en aktiv marknad. ...

78 Aktiva marknader är sällsynta för immateriella tillgångar, även om de kan förekomma. ...

82 Om en omvärderad immateriell tillgångs verkliga värde inte längre kan värderas genom hänvisning till en aktiv marknad, ska tillgångens redovisade värde vara det omvärderade värdet vid tidpunkten för den senaste omvärderingen genom hänvisning till den aktiva marknaden, efter avdrag för eventuell efterföljande ackumulerad avskrivning och eventuella efterföljande nedskrivningar.

84 Om tillgångens verkliga värde kan värderas genom hänvisning till en aktiv marknad vid en följande värderingstidpunkt, tillämpas omvärderingsansatsen från och med detta datum.

100 Restvärdet för en immateriell tillgång med bestämbar nyttjandeperiod ska antas vara noll, såvida inte

...

(b) det finns en aktiv marknad (enligt definitionen i IFRS 13) för tillgången och

...

D93 Punkt 124 ska ändras enligt följande:

124 Om immateriella tillgångar redovisas till omvärderade belopp ska ett företag lämna följande upplysningar:

(a) För varje slag av immateriella tillgångar

...

(iii) det belopp ... punkt 74, och

(b) det belopp ... till aktieägare,

(c) [utgår]

D94 Punkt 130E ska utgå.

D95 Punkt 130G ska läggas till enligt följande:

130G IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 8, 33, 47, 50, 75, 78, 82, 84, 100 och 124 ändrades och att punkterna 39–41 och 130E ströks. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering med undantag för vissa bestämmelser avseende säkringsredovisning (i dess ändrade lydelse från oktober 2009)

D96 [Ej tillämplig på krav]

D97 Punkt 9 ska ändras enligt följande:

9 I denna standard används följande begrepp med de innebörder som anges nedan:

...

Det bör noteras att IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, innehåller kraven för värdering av en finansiell tillgång eller finansiell skuld till verkligt värde, oavsett om det är på grund av identifiering eller på annat sätt, eller om upplysning lämnas om deras verkliga värde.

...

Verkligt värde är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer. (Se IFRS 13.)

...

Fotnoten till definitionen av verkligt värde ska utgå.

D98 Punkterna 13 och 28 ska ändras enligt följande:

13 Om ett företag inte på ett tillförlitligt sätt kan värdera det verkliga värdet på ett inbäddat derivat utifrån derivatets villkor och bestämmelser (exempelvis på grund av att det inbäddade derivatet är baserat på ett egetkapitalinstrument som inte har ett noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument, dvs. indata på Nivå 1), är det inbäddade derivatets verkliga värde skillnaden mellan det sammansatta instrumentets verkliga värde och värdekontraktets verkliga värde. Om företaget inte kan värdera det inbäddade derivatet till verkligt värde med denna ansats, tillämpas punkt 12 och det sammansatta instrumentet identifieras som värderat till verkligt värde via rapporten över totalresultat.

28 När ett företag fördelar det tidigare redovisade värdet för en större finansiell tillgång på den del som fortsätter att redovisas i balansräkningen och den del som tas bort från balansräkningen, måste det verkliga värdet för den del som fortsätter att bli redovisad i balansräkningen värderas. ...

D99 Punkt 43A ska läggas till.

43A Om emellertid den finansiella tillgångens eller finansiella skuldens verkliga värde vid första redovisningstillfället skiljer sig från transaktionspriset ska ett företag tillämpa punkt VT76.

D100 Punkt 47 ska ändras enligt följande:

47 Efter det första redovisningstillfället ska ett företag värdera alla finansiella skulder till upplupet anskaffningsvärde genom användande av effektivränteansatsen, med undantag av

(a) kategorin finansiella skulder värderade till verkligt värde via rapporten över totalresultat. Sådana skulder, inklusive derivat som är skulder, ska värderas till verkligt värde förutom vad gäller ett skullderivat som är kopplat till och måste regleras genom leverans av ett egetkapitalinstrument som inte har ett noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) vars verkliga värde inte kan beräknas på ett annat tillförlitligt sätt, som ska värderas till anskaffningsvärde.

...

D101 Punkterna 48-49 ska utgå.

D102 Punkt 88 ska ändras enligt följande:

88 **Ett säkringsförhållande uppfyller villkoren för säkringsredovisning enligt punkterna 89–102 endast om samtliga följande villkor är uppfyllda.**

...

(d) **Effektiviteten i säkringen kan mätas på ett tillförlitligt sätt, det vill säga att det verkliga värdet eller kassaflödena för den säkrade posten som är hänförlig till den säkrade risken och det verkliga värdet på säkringsinstrumentet kan mätas på ett tillförlitligt sätt.**

...

D103 Punkt 103Q ska läggas till enligt följande:

103Q IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 9, 13, 28, 47, 88, VT46, VT52, VT64, VT76, VT76A, VT80, VT81 och VT96 ändrades, att punkt 43A lades till och att punkterna 48–49, VT69–VT75, VT77–VT79 och VT82 ströks. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

D104 I bilaga A ska punkterna VT46, VT52 och VT64 ändras enligt följande:

AG46 Vid värdering till verkligt värde av den del som fortsätter att redovisas i balansräkningen och den del som tas bort från balansräkningen med avseende på tillämpning av punkt 27, tillämpar ett företag kraven på värderingar till verkligt värde i IFRS 13 utöver punkt 28.

AG52 Denna punkt åskådliggör tillämpningen av ansatsen avseende fortsatt engagemang när företagets fortsatta engagemang är en del av en finansiell tillgång.

Antag att ett företag har en portfölj med lån som kan betalas i förtid ... Lånens verkliga värde vid transaktionstillfället är 10 100 VE och det verkliga värdet för överskjutande spread på 0,5 procent är 40 VE.

...

Företaget beräknar vinsten eller förlusten på försäljningen av 90 procent andel av kassaflödena. Under förutsättning att separata verkliga värden för de 90 procent som överförs och de 10 procent som behålls inte finns tillgängliga vid transaktionstillfället, fördelar företaget tillgångens redovisade värde i enlighet med punkt 28 enligt följande:

	Verkligt värde	Procentuell andel	Fördelat redovisat värde
Överförd andel	9 090	90 %	9 000
Behållen andel	1 010	10 %	1 000
Summa	10 100		10 000

...

D105 Punkt VT64 ska ändras enligt följande:

AG64 Det verkliga värdet för ett finansiellt instrument vid första redovisningstillfället är vanligen transaktionspriset (det vill säga det verkliga värdet för den ersättning som erlagts eller erhållits, se även IFRS 13 och punkt VT76). Om del av den ersättning som erlagts eller erhållits gäller något annat än det finansiella instrumentet, ska ett företag emellertid värdera det verkliga värdet för det finansiella instrumentet. Exempelvis kan det verkliga värdet för ett räntefritt långfristigt lån eller en långfristig fordran värderas som nuvärdet av alla framtida kontantbetalningar diskonterade till rådande marknadsränta (marknadsräntor) för ett likartat instrument (likartat i fråga om valuta, villkor, typ av ränta och andra faktorer) med ett likartat kreditbetyg. Ytterligare utlånat belopp är en kostnad eller minskning av intäkt såvida det inte uppfyller villkoren för redovisning som någon annan typ av tillgång.

D106 Punkterna VT69–VT75 och deras rubriker ska utgå.

D107 Punkt VT76 ska ändras enligt följande:

AG76 Det bästa belägget för verkligt värde på ett finansiellt instrument vid första redovisningstillfället är vanligen transaktionspriset (det vill säga det verkliga värdet för den ersättning som erlagts eller erhållits, se även IFRS 13). Om ett företag fastställer att det verkliga värdet vid första redovisningstillfället skiljer sig från transaktionspriset enligt punkt 43A ska företaget redovisa instrumentet per detta datum enligt följande:

- (a) Med den värdering som krävs i punkt 43 om detta verkliga värde erhålls från ett noterat pris på en aktiv marknad för en identisk tillgång eller skuld (dvs. indata på Nivå 1) eller baseras på en värderingsteknik som endast använder uppgifter från observerbara marknader. Ett företag ska redovisa skillnaden mellan det verkliga värdet vid första redovisningstillfället och transaktionspriset som vinst eller förlust.
- (b) I alla andra fall, med den värdering som krävs i punkt 43, justerad för att senarelägga skillnaden mellan det verkliga värdet vid första redovisningstillfället och transaktionspriset. Efter första redovisningstillfället ska företaget endast redovisa denna senarelagda skillnad som vinst eller förlust till den del den uppkommer på grund av en förändrad faktor (inklusive tid) som marknadsaktörer skulle beakta vid prissättning av tillgången eller skulden.

D108 Punkt VT76A ska ändras enligt följande:

AG76A Den efterföljande värdering av den finansiella tillgången eller finansiella skulden och den efterföljande redovisningen av vinster och förluster ska överensstämma med kraven i denna standard.

D109 Punkterna VT77–VT79 ska utgå.

D110 Punkterna VT80 och VT81 ska ändras enligt följande:

AG80 Det verkliga värdet för innehav i egetkapitalinstrument som inte har ett noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) och derivat som är kopplade till och måste regleras genom leverans av sådant egetkapitalinstrument (se punkterna 46 (c) och 47) kan beräknas på ett tillförlitligt sätt om (a) variationen inom intervallet med rimliga verkliga värden inte är betydande för detta instrument eller (b) sannolikheterna för de olika uppskattningarna i intervallet kan bedömas på ett rimligt sätt och användas vid värdering till verkligt värde.

AG81 Det finns många situationer i vilka variationen inom intervallet av rimliga värderingar till verkligt värde för innehav i egetkapitalinstrument som inte har något noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) och derivat som är kopplade till och måste regleras genom leverans av ett sådant egetkapitalinstrument (se punkterna 46 (c) och 47) kan förväntas inte vara betydande. I normalfallet är det möjligt att värdera det verkliga värdet för en finansiell tillgång som ett företag har förvärvat från en utomstående part. Om intervallet med rimliga värderingar av det verkliga värdet är betydande och sannolikheterna för de olika uppskattningarna inte kan bedömas på ett rimligt sätt får företaget inte värdera instrumentet till verkligt värde.

D111 Rubriken ovanför punkt VT82 och punkt VT82 ska utgå.

D112 Punkt VT96 ska ändras enligt följande:

- AG96 Ett innehav i ett egetkapitalinstrument som inte har något noterat pris på en aktiv marknad för ett identiskt instrument (dvs. indata på Nivå 1) redovisas inte till verkligt värde eftersom dess verkliga värde inte kan beräknas på ett annat tillförlitligt sätt eller ett derivat som är kopplat till och måste regleras genom leverans av ett sådant egetkapitalinstrument (se punkterna 46 (c) och 47) inte kan identifieras som ett säkringsinstrument.

IAS 40 Förvaltningsfastigheter

D113 [Ej tillämplig på krav]

D114 Punkterna 26, 29 och 32 ska ändras enligt följande:

- 26 ... Vägledning om hur verkligt värde värderas för en andel i en fastighet återfinns i punkterna 33–52 och i IFRS 13 som behandlar verkligt värde. Vägledningen är också relevant när verkligt värde ska värderas, i det fall verkligt värde används som anskaffningsvärde vid det första redovisningstillfället.
- 29 Det verkliga värdet för en tillgång kan tillförlitligt beräknas om (a) spridningen inom det intervall av rimliga värderingar av verkligt värde för tillgången i fråga inte är betydande eller (b) om sannolikheterna för de olika uppskattningarna i intervallet rimligen kan bedömas och användas vid värderingen till verkligt värde. Om företaget på ett tillförlitligt sätt kan värdera det verkliga värdet på antingen den tillgång som erhålls eller den som lämnas i byte, används det verkliga värdet på den tillgång som lämnas i byte som anskaffningsvärde såvida inte det verkliga värdet på den tillgång som erhålls framgår mer tydligt.
- 32 Denna standard kräver att alla företag ska värdera förvaltningsfastigheterna till verkligt värde antingen i värderingssyfte (om företaget använder verkligt värde) eller i upplysningssyfte (om företaget använder anskaffningsvärde). Företag uppmantras att, men måste inte, basera förvaltningsfastigheternas verkliga värde på värderingar av oberoende värderingsmän med erkända och relevanta kvalifikationer och med aktuella kunskaper i värdering av fastigheter av den typ och med det läge som är aktuellt.

D115 Punkterna 36–39 ska utgå.

D116 Punkt 40 ska ändras enligt följande:

- 40 När ett företag värderar förvaltningsfastigheter till verkligt värde i enlighet med IFRS 13 ska det se till att det verkliga värdet bland annat återspeglar inkomster från löpande hyresavtal och andra antaganden som marknadsaktörer skulle använda vid prissättning av förvaltningsfastigheterna under aktuella marknadsförhållanden.

D117 Punkterna 42–47, 49, 51 och 75 (d) ska utgå.

D118 Punkt 48 ska ändras enligt följande:

- 48 I undantagsfall är det uppenbart att när ett företag förvärvar en förvaltningsfastighet (eller när en befintlig fastighet blir förvaltningsfastighet på grund av att användningsområdet ändrats) är intervallet för rimliga värden så stort och svårigheterna att bedöma sannolikheten för olika utfall så stora att ett mått på verkligt värde saknar mening. Detta kan i så fall vara ett uttryck för att det verkliga värdet på fastigheten inte löpande kan värderas på ett tillförlitligt sätt (se punkt 53).

D119 Rubriken ovanför punkt 53 och punkterna 53 och 53B ska ändras enligt följande:

Om verkligt värde inte kan värderas på ett tillförlitligt sätt

- 53 Om inte annat kan påvisas antas att ett företag löpande kan värdera ett tillförlitligt verkligt värde på en förvaltningsfastighet. I undantagsfall kan det emellertid tydligt framgå att ett företag, när det förvärvar en förvaltningsfastighet (eller när en fastighet blir en förvaltningsfastighet efter byte av användningsområde), inte löpande kommer att kunna värdera det verkliga värdet på förvaltningsfastigheten på ett tillförlitligt sätt. Detta inträffar endast när marknaden för jämförbara fastigheter inte är aktiv (få nyligen genomförda transaktioner, kursuppgifterna är inte aktuella

eller observerade transaktionspriser pekar på att säljaren var tvungen att sälja) och andra ansatser för att värdera till verkligt värde (exempelvis baserade på nuvärdeberäkningar) inte är tillgängliga. Om ett företag anser att det verkliga värdet av en förvaltningsfastighet under uppförande inte kan värderas på ett tillförlitligt sätt, men att detta bör kunna ske när fastigheten är uppförd, ska företaget värdera denna förvaltningsfastighet under uppförande till anskaffningsvärde till dess att dess verkliga värde kan värderas på ett tillförlitligt sätt eller fastigheten är uppförd, om detta inträffar tidigare. Om ett företag anser att det verkliga värdet av en förvaltningsfastighet (som inte är en förvaltningsfastighet under uppförande) inte löpande kan värderas på ett tillförlitligt sätt ska företaget värdera denna förvaltningsfastighet med hjälp av anskaffningsvärdemodellen i IAS 16. En förvaltningsfastighets restvärde ska antas vara noll. Företaget ska tillämpa IAS 16 fram till att det uttrangerar eller avyttrar förvaltningsfastigheten.

- 53B ... Ett företag som har värderat en förvaltningsfastighet under uppförande till det verkliga värdet kan inte hävda att det verkliga värdet av den uppförda förvaltningsfastigheten inte kan värderas på ett tillförlitligt sätt.

D120 Punkt 75 (d) ska utgå.

D121 Punkterna 78–80 ska ändras enligt följande:

- 78 I de undantagsfall som punkt 53 hänvisar till, när ett företag värderar en förvaltningsfastighet till anskaffningsvärde enligt IAS 16, ska den avstämning som krävs enligt punkt 76 innehålla upplysning om de belopp som är hänförliga till denna förvaltningsfastighet och som är skilda från de belopp som är hänförliga till andra förvaltningsfastigheter. Dessutom ska företagets upplysningar innefatta

...

- (b) en förklaring till varför det verkliga värdet inte kan värderas på ett tillförlitligt sätt,

...

- 79 Förutom de upplysningar som krävs enligt punkt 75, ska ett företag som tillämpar den värderingsansats som bygger på anskaffningsvärde enligt punkt 56 också lämna upplysning om

...

- (e) förvaltningsfastighetens verkliga värde. I de undantagsfall som beskrivs i punkt 53 och som innebär att företaget inte på ett tillförlitligt sätt kan värdera en förvaltningsfastighet till verkligt värde ska företaget

...

- (ii) ge en förklaring till varför det verkliga värdet inte kan värderas på ett tillförlitligt sätt, och

...

- 80 Ett företag som tidigare har tillämpat IAS 40 (2000) och som väljer att för första gången klassificera och redovisa vissa eller alla, enligt standarden redovisningsbara, andelar i fastigheter som innehas genom operationella leasingavtal som förvaltningsfastigheter, ska redovisa effekten av detta val som en justering av ingående balans för balanserade vinstmedel för den period i vilken detta val första gången gjordes. Dessutom

- (a) om företaget tidigare har offentliggjort (i de finansiella rapporterna eller på annat sätt) dessa andelars verkliga värde i tidigare perioder (värderat utifrån definitionen av verkligt värde i IFRS 13), uppmuntras företaget, men behöver inte

...

D122 Punkt 85B ska ändras enligt följande:

- 85B ... Ett företag kan tillämpa ändringarna om förvaltningsfastigheter under uppförande från valfri tidpunkt före den 1 januari 2009 under förutsättning att de verkliga värdena av förvaltningsfastigheter under uppförande värderades dessa datum. ...

D123 Punkt 85C ska läggas till enligt följande:

- 85C IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att definitionen av verkligt värde i punkt 5 ändrades, att punkterna 26, 29, 32, 40, 48, 53, 53B, 78–80 och 85B ändrades och att punkterna 36–39, 42–47, 49, 51 och 75 (d) ströks. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IAS 41 *Jord- och skogsbruk*

D124–125 [Ej tillämpliga på krav]

D126 Punkterna 8, 15 och 16 ska ändras enligt följande:

- 8 **I denna standard används följande begrepp med de innebörder som anges nedan:**

[utgåår]

(a) [utgåår]

(b) [utgåår]

(c) [utgåår]

...

Verkligt värde är det pris som vid värderingstidpunkten skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas vid överlåtelse av en skuld genom en ordnad transaktion mellan marknadsaktörer. (Se IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*.)

- 15 Värderingen av en biologisk tillgång eller jord- och skogsbruksprodukt till verkligt värde kan underlättas genom att biologiska tillgångar eller jordbruksprodukter grupperas efter betydande egenskaper, exempelvis ålder eller kvalitet. ...
- 16 Företag ingår ofta avtal om att sälja sina biologiska tillgångar eller jord- och skogsbruksprodukter vid ett senare tillfälle. Avtalade priser är inte nödvändigtvis relevanta vid värdering till verkligt värde eftersom verkligt värde ska återspegla de aktuella marknadsförhållanden där köpare och säljare som är marknadsaktörer genomför en transaktion. ...

D127 Punkterna 9, 17–21 och 23 ska utgå.

D128 Punkterna 25 och 30 ska ändras enligt följande:

- 25 ... Ett företag kan använda information avseende de kombinerade tillgångarna för att värdera de biologiska tillgångarna till verkligt värde. ...
- 30 **Det förutsätts att en biologisk tillgångs verkliga värde kan värderas på ett tillförlitligt sätt. Antagandet kan endast vederläggas när en biologisk tillgång, för vilken noterade marknadspriser inte finns tillgängliga och för vilken andra värderingar till verkligt värde är uppenbart otillförlitliga, redovisas för första gången. ...**

D129 Punkterna 47 och 48 ska utgå.

D130 Punkt 61 ska läggas till enligt följande:

- 61 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 8, 15, 16, 25 och 30 ändrades och att punkterna 9, 17–21, 23, 47 och 48 ströks. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

IFRIC 2 Medlemsandelar i ekonomiska föreningar och liknande instrument (i dess ändrade lydelse från oktober 2009)

D131 [Ej tillämplig på krav]

D132 Under rubriken "Referenser" ska en hänvisning till IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, läggas till.

D133 Punkt 16 ska läggas till enligt följande:

- 16 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt A8 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

D34 I bilagan ska punkt A8 ändras enligt följande:

- A8 Medlemsandelar utöver förbudet mot inlösen är finansiella skulder. Den ekonomiska föreningen värderar denna finansiella skuld till verkligt värde vid första redovisningstillfället. Eftersom dessa andelar kan återlösas vid anfordran, värderar den ekonomiska föreningen det verkliga värdet för sådana finansiella skulder i enlighet med punkt 47 i IFRS 13: "Det verkliga värdet för en finansiell skuld som är betalbar vid anfordran (exempelvis avistainlåning) är inte lägre än det belopp som ska erläggas vid anfordran ...". Därmed klassificerar den ekonomiska föreningen som finansiell skuld det högsta belopp som är betalbart vid anfordran enligt inlösenvillkoren.

IFRIC 4 Fastställande av huruvida ett avtal innehåller ett leasingavtal

D135 Under rubriken "Referenser" ska en hänvisning till IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, läggas till.

D136 I punkt 15 (a) ska "det verkliga värdet" ges en fotnot enligt följande:

- * I IAS 17 används begreppet "verkligt värde" på ett sätt som i vissa avseenden skiljer sig från definitionen av verkligt värde i IFRS 13. När ett företag tillämpar IAS 17 ska det därför göra en värdering till verkligt värde enligt IAS 17, inte enligt IFRS 13.

IFRIC 13 Kundlojalitetsprogram

D137 Under rubriken "Referenser" ska en hänvisning till IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, läggas till.

D138 Punkt 6 ska ändras enligt följande:

- 6 Den ersättning som fördelas på bonuspoängen ska beräknas genom hänvisning till poängens verkliga värde.

D139 Punkt 10B ska läggas till enligt följande:

- 10B IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkterna 6 och VT1–VT3 ändrades. Ett företag ska tillämpa dessa ändringar när det tillämpar IFRS 13.

D140 I Vägledning vid tillämpning ska punkterna VT1–VT3 ändras enligt följande:

- AG1 Punkt 6 i beslutet kräver att den ersättning som fördelas på bonuspoängen beräknas genom hänvisning till poängens verkliga värde. Om det inte finns något noterat marknadspris för en identisk bonuspoäng ska det verkliga värdet värderas med hjälp av en annan värderingsteknik.

- AG2 Ett företag kan värdera bonuspoäng till verkligt värde genom hänvisning till det verkliga värdet av den bonus som de kan lösas in mot. Enligt vad som är tillämpligt tar värderingen av bonuspoängen till verkligt värde i beaktande

- (a) beloppet på de rabatter eller förmåner som annars skulle erbjudas till kunder som inte har tjänat in bonuspoäng vid en ursprunglig försäljning,

(b) andelen bonuspoäng som inte väntas bli inlöst av kunder, och

(c) risken för utebliven fullgörelse.

Om kunder kan välja ur ett bonussortiment, återspeglar det verkliga värdet på bonuspoängen de verkliga värdena för de olika typerna av tillgänglig bonus, viktade i förhållande till den frekvens med vilken varje bonus väntas bli vald.

AG3 I vissa fall kan andra värderingstekniker användas. Om exempelvis en tredje part ska leverera bonusen och företaget betalar denna tredje part för varje bonuspoäng det tilldelar, kan det värdera bonuspoängen till verkligt värde genom hänvisning till det belopp det betalar denna tredje part, med tillägg av en rimlig vinstmarginal. Omdöme krävs för att välja och tillämpa den värderingsteknik som uppfyller kraven i punkt 6 i beslutet och är den mest korrekta i sammanhanget.

IFRIC 17 *Värdeöverföring av icke-kontanta tillgångar genom utdelning till ägare*

D141 [Ej tillämplig på krav]

D142 Under rubriken "Referenser" ska en hänvisning till IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, läggas till.

D143 Punkt 17 ska ändras enligt följande:

17 Om ett företag, efter rapportperiodens slut men innan de finansiella rapporterna godkänns för utfärdande, tillkännager en utdelning som ska delas ut som en icke-kontant tillgång ska företaget lämna upplysning om

...

(c) det verkliga värdet på den tillgång som ska delas ut per rapportperiodens slut, om det skiljer sig från tillgångens redovisade värde, och information om den eller de ansatser som användes för värderingen till verkligt värde, vilket krävs enligt punkt 93 (b), (d), (g) och (i) samt 99 i IFRS 13.

D144 Punkt 20 ska läggas till enligt följande:

20 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt 17 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IFRIC 19 *Utsläckning av finansiella skulder med egetkapitalinstrument (i dess ändrade lydelse från september 2010)*

D145 [Ej tillämplig på krav]

D146 Under rubriken "Referenser" ska en hänvisning till IFRS 13, *Värdering till verkligt värde*, läggas till.

D147 Punkt 7 ska ändras enligt följande:

7 Om de emitterade egetkapitalinstrumentens verkliga värde inte kan beräknas på ett tillförlitligt sätt ska egetkapitalinstrumenten värderas på ett sätt som återspeglar det verkliga värdet för den utsläckta finansiella skulden. Vid värdering till verkligt värde av en utsläckt finansiell skuld som är betalbar vid anfordran (exempelvis avistainlåning) tillämpas inte punkt 47 i IFRS 13.

D148 Punkt 15 ska läggas till enligt följande:

15 IFRS 13, som utfärdades i maj 2011, innebar att punkt 7 ändrades. Ett företag ska tillämpa denna ändring när det tillämpar IFRS 13.

IFRIC-TOLKNING 20

Avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas

REFERENSER

- *En begreppsmässig ram för finansiell rapportering*
- IAS 1 – *Utformning av finansiella rapporter*
- IAS 2 – *Varulager*
- IAS 16 – *Materiella anläggningstillgångar*
- IAS 38 – *Immateriella tillgångar*

BAKGRUND

- 1 Vid dagbrytning kan företag vara tvungna att avlägsna brytningsavfall (jordtacket) för att komma åt mineralmalmsfyndigheterna. Detta bortscaffande av avfall kallas för avrymning.
- 2 Under utvecklingsfasen av brytningen (innan produktionen börjar) brukar avrymningskostnaderna vanligen inräknas i de avskrivningsbara kostnaderna för att anlägga och utveckla dagbrottet. Dessa aktiverade kostnader skrivs av eller periodiseras systematiskt, oftast genom tillämpning av den produktionsbaserade metoden, när produktionen väl har börjat.
- 3 Gruvföretaget kan fortsätta att bortscaffa jordtacket och få avrymningskostnader under dagbrottets produktionsfas.
- 4 Det material som bortscaffas under avrymningen i produktionsfasen består inte nödvändigtvis till 100 procent av avfall. Ofta är det en kombination av malm och avfall. Malmhalt i avfallet kan variera från oekonomiskt låg grad till lönsam hög grad. Bortscaffandet av material med låg malmhalt i avfallet kan ge visst användbart material, som kan användas för att bygga upp varulager. Bortscaffandet kan också ge tillgång till djupare liggande skikt med material som har högre malmhalt i förhållande till avfallet. Det kan därför uppkomma två fördelar för företaget av dess avrymningsaktivitet: användbar malm som kan användas för att bygga upp varulager samt förbättrat tillträde till ytterligare materialmängder som kommer att utvinnas under kommande perioder.
- 5 I denna tolkning behandlas frågan om när och hur dessa båda ekonomiska fördelar som uppkommer av avrymningsaktiviteten ska redovisas separat samt hur fördelarna ska värderas inledningsvis och därefter.

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

- 6 Denna tolkning ska tillämpas på kostnader för avfallsbortscaffning vid dagbrytning som uppkommer under dagbrottets produktionsfas (produktionsavrymningskostnader).

FRÅGESTÄLLNINGAR

- 7 I denna tolkning behandlas följande frågeställningar:
 - a) Redovisning av produktionsavrymningskostnader som en tillgång.
 - b) Första värderingen av avrymningsaktivitetstillgången.
 - c) Följande värdering av avrymningsaktivitetstillgången.

BESLUT

Redovisning av produktionsavrymningskostnader som en tillgång

- 8 Om den ekonomiska fördelen av avrymningsaktiviteten realiserar som uppbyggande av varulager, ska företaget redovisa utgifterna för avrymningsaktiviteten enligt principerna i IAS 2 – *Varulager*. Om den ekonomiska fördelen består i förbättrat tillgång till malmen ska företaget redovisa utgifterna som en anläggningstillgång, om kriterierna i punkt 9 nedan är uppfyllda. I denna tolkning kallas anläggningstillgången *avrymningsaktivitetstillgång*.

- 9 Företaget ska redovisa en avrymningsaktivitetstillgång om och endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Det är troligt att företaget kommer att få en framtida ekonomisk fördel (förbättrad tillgång till malmkroppen) av avrymningsaktiviteten.
 - b) Företaget kan identifiera den del av malmkroppen som tillträdet har förbättrats till.
 - c) Kostnaderna för den avrymningsaktivitet som avser denna del kan värderas tillförlitligt.
- 10 Avrymningsaktivitetstillgången ska redovisas som en utökning eller förbättring av en befintlig tillgång. Med andra ord ska avrymningsaktivitetstillgången redovisas som en *del* av en befintlig tillgång.
- 11 Avrymningsaktivitetstillgången klassificeras som en materiell eller immateriell tillgång på samma sätt som den befintliga tillgången. Med andra ord avgör den befintliga tillgångens karaktär om företaget ska klassificera avrymningsaktivitetstillgången som en materiell eller immateriell tillgång.

Den första värderingen av avrymningsaktivitetstillgången

- 12 Företaget ska värdera avrymningsaktivitetstillgången till anskaffningskostnaden, som är summan av de direkta kostnader som uppkommer för att utföra den avrymningsaktivitet som förbättrar tillgången till den identifierade delen av malmen, plus fördelning av direkt hänförliga allmänna omkostnader. Viss tillfällig verksamhet, som inte är nödvändig för att produktionsavrymningsaktiviteten ska fortgå som planerat, kan ske parallellt med produktionsavrymningsaktiviteten. Utgifterna för dessa tillfälliga verksamheter ska inte tas med i kostnaden för avrymningsaktivitetstillgången.
- 13 Om utgifterna för avrymningsaktivitetstillgången och det varulager som byggs upp inte kan särskiljas, ska företaget fördela produktionsavrymningskostnaderna mellan det varulager som byggs upp och avrymningsaktivitetstillgången genom att använda en fördelningsgrund som bygger på ett relevant produktionsvärde. Produktionsvärdet ska beräknas för den identifierbara delen av malmkroppen och ska användas som ett riktmärke för att identifiera i vilken utsträckning ytterligare aktivitet för att skapa en framtida ekonomisk fördel äger rum. Här följer några exempel på sådana värden:
- a) Kostnaden för det varulager som byggs upp jämfört med den förväntade kostnaden.
 - b) Volymen extraherat avfall jämfört med den förväntade volymen för en given volym av malmproduktion.
 - c) Mineralhalten i den mineralmalm som utvinns jämfört med den mineralhalt som förväntas utvinnas för en given mängd producerad malm.

Den följande värderingen av avrymningsaktivitetstillgången

- 14 Efter den första redovisningen ska avrymningsaktivitetstillgången redovisas antingen till anskaffningsvärdet eller det omvärderade beloppet efter avskrivning eller periodisering och efter nedskrivningar, på samma sätt som den befintliga tillgång som den är en del av.
- 15 Avrymningsaktivitetstillgången ska skrivas av eller periodiseras systematiskt, över den förväntade nyttjandeperioden för den identifierade del av malmkroppen som blir mer tillgänglig till följd av avrymningsaktiviteten. Den produktionsberoende metoden ska tillämpas, såvida inte någon annan metod är mer lämplig.
- 16 Den förväntade nyttjandeperioden för den identifierade delen av malmkroppen som används för att skriva av eller periodisera avrymningsaktivitetstillgången kommer att skilja sig från den förväntade nyttjandeperiod som används för att skriva av eller periodisera själva dagbrottet och de relaterade tillgångarna under dagbrottets nyttjandeperiod. Undantaget är i de begränsade omständigheter då avrymningsaktiviteten ger förbättrad tillgång till hela den återstående malmkroppen. Detta kan till exempel inträffa mot slutet av dagbrottets nyttjandeperiod då den identifierade delen utgör den sista delen av den malmkropp som ska utvinnas.

Bilaga A

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna bilaga är en del av tolkningen och har samma rättsliga värde som övriga delar av tolkningen.

- A1 Företag ska tillämpa denna tolkning för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2013 eller senare. Tidigare tillämpning är tillåten. Om ett företag tillämpar tolkningen för en tidigare period ska det lämna upplysning om detta.

- A2 Ett företag ska tillämpa denna förklaring på produktionsavrymningskostnader som uppkommer på eller efter början av den tidigaste redovisade perioden.
- A3 I början av den tidigaste perioden som redovisas ska varje tidigare redovisat tillgångssaldo till följd av den avrymningsaktivitet som genomförts under produktionsfasen (föregående avrymningstillgång) omklassificeras som en del av en befintlig tillgång som avrymningsaktiviteten är relaterad till, om det finns kvar en identifierbar del av malmkroppen som den föregående avrymningstillgången kan hänföras till. Sådana tillgångssaldon ska skrivas av eller periodiseras över den återstående förväntade nyttjandeperioden för den identifierbara delen av malmkroppen som varje balans för en föregående avrymningstillgång hänför sig till.
- A4 Om det inte finns någon identifierbar del av den malmkropp som den föregående avrymningstillgången hänför sig till, ska den redovisas som ingående balanserade vinstmedel i början av den tidigast redovisade perioden.

Bilaga B

Ändringarna i denna bilaga ska tillämpas på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2013 eller senare. Om ett företag tillämpar denna tolkning för en tidigare period ska dessa ändringar tillämpas för denna tidigare period.

Ändringar av IFRS 1 – Första gången internationella finansiella redovisningsstandarder tillämpas

B1 I bilaga D ändras punkt D1 enligt nedan:

- D1 Ett företag kan välja att utnyttja ett eller flera av följande undantag:
- a) transaktioner som avser aktierelaterade ersättningar (punkterna D2 och D3),
 - ...
 - m) finansiella tillgångar eller immateriella tillgångar som redovisas enligt IFRIC 12 – *Avtal om ekonomiska eller samhällseliga tjänster* (punkt D22),
 - n) lånekostnader (punkt D23),
 - o) överföring av tillgångar från kunder (punkt D24),
 - p) utsläckning av finansiella skulder med egetkapitalinstrument (punkt D25),
 - q) svår hyperinflation (punkterna D26–D30),
 - r) joint arrangements (samavtal) (punkt D31), och
 - s) avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas (punkt D32).

B2 Efter punkt D31 läggs en rubrik och punkt D32 till:

Avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas

- D32 En förstagångstillämpare får tillämpa övergångsbestämmelserna i punkterna A1–A4 i IFRIC 20 – *Avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas*. I den punkten ska hänvisning till ikraftträdandedatum tolkas som den 1 januari 2013 eller datumet för övergång till IFRS, beroende på vilken tidpunkt som inträffar sist.

B3 Efter punkt 39L läggs punkt 39M till:

- 39M Genom IFRIC 20 – *Avrymningskostnader under ett dagbrotts produktionsfas* infogas punkt D32 och ändras punkt D1. Företaget ska tillämpa den ändringen när den tillämpar IFRIC 20.